

د غلام محي الدين افغان شپيتم تلين

www.libtool.com.cn

د غلام محي الدين افغان افكار و آثار

د کابل پوهنتون خپرونې

۱۳۶۰

30
د غلام محي الدين افغان شپږم ټولن
www.libtool.com.cn

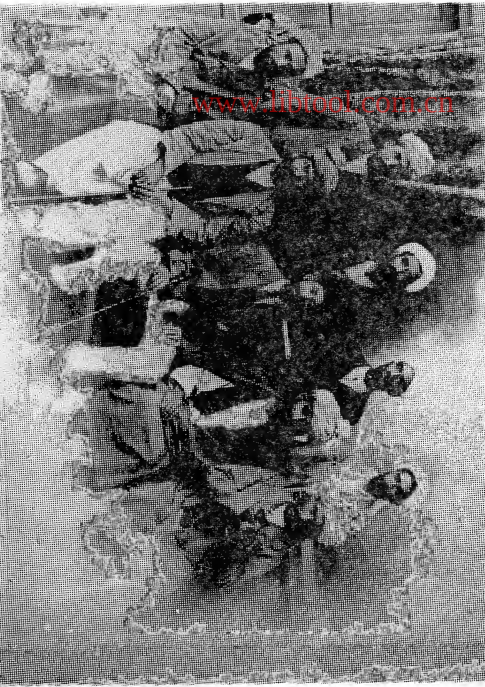
د غلام محي الدين افغان افکار او آثار

خپرونکی
کابل پوهنتون

د ژبو او ادبياتو پوهنځی

۱۳۶۰

استاد بهمنی صاحب مدد ابراهیم صاحب علی احمدخان و فتح محمدخان ، مولف کتاب این خانان زندگانی میرزا محمدخان
دولت بهشتی صاحب میرزا فتح افغان و شیر احمدخان ، میرزا احمدخان و مولف کتاب خانان احمدخان

ياد بښت

د شلمې پېړۍ له پيل سره نړيواله پانگواهه (سرمایه سالاري) خپل لور
ستونځ (امپرياليزم) ته په رسيدوکی وه او په دې توگه يې دراپر مخولو لپاره پاتېکيزه
(طبقاتي) او خپلواکيزه ژوند جگړه په نړيواله کچه ورځ ترورځ توديدې او تونديدې.
دارويایي او بيا په تيره ډانگريزي شکیلاکگرې او محبينانگرې پانگواکې (امپرياليزم)
پنځگونۍ لوړې او په ځانگړې توگه اسيا، افريقا او لاتينه امريکا پخپلو نورو منگولو
کې نيولې وې او په دې ډول پسي د محکمې غونډاري پريوې څلورمې واکمنۍ اوبادارې
جلوله. په هماغوشپو ورځو کې چې دغه خونړي تالانگراو نور سره په خپلو منځو کسې
دلاسکسو (محکومو)، بنکيلو او نيم بنکيلو هيوادو پرميش او انحصار يو بل ته گواښيدل
اوله دې سره دنړيوالې انسان دښمنۍ پانگواکې په دننه کې ددندو بدل او مقابلې
نړي ورو ورو سر راواهه او وده يې موندله. پاتېکيز او غورځونده ملی پاخو نونو او غورځنگونو
پر له پسې زور اخيست او ددغه ویش او انحصار په لار کې يې ورته درنې درنې کرکېدې
اچولې. ترڅو د لومړۍ نړيوالې جگړې اوړل شو او د لاسبرو خپل منځی اخ وډب
او د لاسکستوی ټينگاريز (مقاومتی) غورځنگونه سره يو لاس شول، له دې سره نړيوالې
ویش ځښونکې پانگواکې درانکوريدو بهير (پروسی) پيل وموند او پر ځای يې ديوه
نوی نياو من ټولنو ټيز (اجتماعي - اقتصادي) نظام بنسټ په ټينگيد وشو.

د ((اسيا بيداري)) دليکوال خبره هغه تاريخي شيبه رارسيدلې وه، چې په
متدنه او پرمختللي اروپا له خپل پرمختللي او ځانلاند تخنيک، شتمن او هراړ خيز فرهنگ
او مشروطيت سره سره ديوه ستر نړيوال تاريخي ونډ له وېرې دمنځنيو پيړيو دټولو
وړوسته پاتې اوړوستو نظامونو ملاتړ وکړي او مخ پر مخوړې او زوال بوږزواري پسي
دمزدوري مړيتوب دساتنې په هڅه له ټولو زوال شو يو او زواليدونکو ځواکونو سره
لاس يو کړي.

دنړيوالې پانگوالۍ او دروسۍ د ۱۹۰۵ کال غورځنگ اسيا له درانه خوبه راويښه
کړه. په سلو ميلونو نا پوهۍ، محېلو وگړو چې دمنځنيو پيړيو تورتم کې يې تير او پوهلې،

دنوي ژوند . دلومړنيو انساني حقوقو او ديموکراسۍ لپاره راپاڅيدل . دنسري د پرمختللو هيوادو کارگران په پوره شوروشوق او تلوسه له ټولو بڼو سره د مخکې غونډاري په ټولنيزو ځواکونو کې دنړي يوال ژغورنده غورځنگ د دغې پياوړي ودې څارو وو . داروبا بورژوازي چې د کارگري غورځنگ له زوره په ويره کې وه . مخان دارتجاع ، پوځيانو ، کشيشانو او جهل پالو په غميز کې واچاوه . مگر د رويايي هيوادو پرولتاريا او داسيايي هيوادو پخواني ديموکراسۍ چې پر خپلو پخوانو او وگړنيو پرگړيو پ ۱ ۲ او باور درلود . د هغې پر له پسې ورستيدونکي بورژوازي مخه نيوه . داسياوينستيا او داروبا د پرمختللو کارگرانو دواکنه لپاره دمبارزې پيل دنړي د تاريخ د يوه نموي څپرکي نښانه وه چې دشلمې پيړۍ په سر کې پرانيستل شو .

سړي اټکل کولای ش چې دهغې پينځليک په داسې نازکو شيبو کې په داسيا پر زړه څه تيريدل دغلته داخونډي امير عبدالرحمن (۱۸۸۰-۱۹۰۱) ترنيوېدالسي زورواکي لاندې دافغان اسکيرلي اوزارمچلي ولس ماستونی ته راغلی اوداسيايی استبداد هغه بد ترينه بيلگه پرې ازمييل شوې وه .

له بهره دنړي پخوړو انگرېزي پانگواکانو اوله دننه دمحبينانگرونيوېدالانو نادودو او ناخوالو له اده باده ايستلی او کنگال ونگال کړې و . هيواد وران ويجاړ او انسانيت پکې زمونږ زموږ اولتار لټار و .

ترڅو ترې خداي خونړي امير واخيست او پر مخه يي ورته د امير حبيب الله خان (۱۹۰۱-۱۹۱۹) غوندې يو چرچه مار امير ورپه برخه کړ اوداکا بوبيداشووه چې نننل شوي اوشړل شوي حنځيراليان ، سوينان اوروښاندان بيرته خپلې پلرنه خاورې ته راستانه ش او د دوو غبرگونو محبينانگرو (اميرا او انگرېزي) په وړاندې خپله ژغورنده غبرگونی جگړه پيل کړي . نوکه دجلاد عبدالرحمن خان مړينه تصادفي وه مگر ترڅنگه به ټولې نړيوالې پيښې تصادفي نه وې . نړيواله ژغورنده پاتېکيزه اوڅپواکيزه ژوند جگړه يوه غوڅ پر او ته رانژدې کيده . اسيا په راوښيدو وه او زړه يي په بوز نيدو . يوځوانه لوټاري او جگړه ماري انگرېزي پانگوالی دخپل ژوند په وروستيو سلگيو کې تيرل هروڅه ددغې خاورې پر اوسيدونکو ظلم و ژور راوستی و نو له بل لوري په وېر شمالي گاونډي هيواد روسيه کې دخاري پانگواکي جرړې هم په غوڅيدو وې اوله ستی څخه يي د يوه نوي سوله دوست او انسان دوست نظام غوږگی او تانونه په رازغونيدو وو .

په دې توگه له يوې خوا له شماله دخاري پانگواکي له دننه پاتېکيزو له بلې خوا له ختيځ اوسيله دانگرېزي پانگواکي له دننه ژغورندو ملي غورځنگونو اغيزو دافغان

ولس غبرګونی ژوند جګړه ورځ په ورځ تودوله او توندوله . له عثمانی تورکی نه نیولۍ
تر برتانۍ هنده پورې د فرار شویو روښاندو زده کړه والو افغانانو بیرته راستندونکی
د دغی ژوند جګړې لار او لورې سوره هم ورسیخوله او هغی ته یی پرله غښتۍ
بڼه ورکوله او بیا په تیره چی دغو مخکښو انقلابیانو شاهي دربار ته لار موندله او د
محمود طرزي غوندې یوه روښاندي انقلابي سرغندوی شخصیت یی لارښوونه کوله .

دغسی یوه رښتینی افغان بچی وکړای شول دخپلو له لارې په دربار کی
بحای ونیسی اوله هماغه درباره د دربار او نورو کورنیو او بهرنیو ناخوالو پر ضد
نور جنگیالیان او فرهنگیان له بحان سره ملګري کړي . نور نود افغان ولس دخپلسی
غبرګونی ژوند جګړې لپاره د تورې او قلم غبرګونی درستی پر کار اچولی وې . سراج الاخبار
او سراجیه دارالمعلمین دنوي انقلابی پښت دروښانګونی او روزنی لپاره د بلومشالونو
او بلیندو په خیریو پر بل پسی منع ته راغلل او د نا پوهۍ د توزې شپۍ په زړه کی
د سپیدې چادود پیلامه شوه .

د دغه ولس د تورې او غیرت ژی پښتو دخپرونو او کتابونو ژبه شوه او په دې توګه یی
دنوي ادبی او علمی ژوند بنسټ کېښوول شو . دهیواد د مطبوعاتو پلار ، محمود -
طرزي د سراج الاخبار د پښتولیکوالو او شاعرانو په لیکي مستغنی ، داوي ، صالح محمد
کند هاري ، عبدالسلام ، محسن کند هاري ، ملا محمد عرض بیګي ، عبدالرسول محمدزي ،
ملا عبدالباقی او بیا ترتیولو دمخه دمحمی الدین افغان غونډې پیاوړي همکاران پیداکړل .
محی الدین افغان له نوې زده کړې او نویو انقلابی افکارو سره له برتانۍ -
هندوستان څخه خپل هیواد ته راستون شوی و . دخپلی مینۍ او وګړو وروغورنی تودولو -
لوی په زړه کی غغونۍ کولی او ویل به یی :

زړه زما ټک دی له مینۍ د وطن
خپل وطن ماته عزیز دی له خپل تن

له یوې خوا به یی په خپلو هیواد پالو او انقلابی ترانو د سراج الاخبار پانۍ رنگینولی
اوله بلۍ لوري به یی د سراجیه دارالمعلمین له لارې د بحوان بحواک په انقلابی روزنه کې
برخه اخیسته . په کور او کلوپ کی یی د سیاسي سازمانو رالښوونه او سرغندوی کوله
او په دیوان او دوترکی به یی ملی او علمی خبرې اترې اومرګي .

د کورنی فیووالی او بهرنی امپریالیستي واکمنۍ د محبینک او ښکیلاک په وړاندې
په توده مبارزه کی د غلام محی الدین افغان هراړخیزه ونډه بڼه پوره څرګنده او جوته
وه . ده د میوند له سوبمانو سره دخپل تبعید او زده کړې په وخت کی دانگریزي

باداري پر ضد له هندي او په محانگري ډول له پښتنی ژغورندو ملی مبارزينو —
 خڅه ډيره پوهه او ازميښت ترلاسه کړی و، او په دې جمونونه پوهيده چی څنگه په
 خپل هیوادکی سیاسي مبارزه په پرله غښتی (منسجم) اوسازمانی توگه دود کړي
 او پرمخ یی یوس .

د مشروطه غوښتنی او بیا خپلواکی غوښتنی په غورځنگ کی د نورو هم سنگرانو بی مې
 و او د اکومه هیښنده خبره نه وه چی په جنازه کی یی لوی ملی او دولتي گډون وکړي
 او نوم یی تل لپاره د افغان ولس د ملی ، سیاسي ، علمی او ادبی غورځنگونو په تاریخ
 کی په زړینو لیکو کښلی پاتی شی ، نوځکه ورته وایو :

ته پر ننگه وې ولاړ په ننگه کی مړ شوې
 هم پر ننگه دې په ننگه کاځان جار !

کله چی د افغان شپېتم تلین د نمانعنی لپاره مو قدماتی کار پیل کړ . نو د مشورتی
 کمیسیون په پریکړه د اوسیتیله شوه چی په سراج الاخبار کی د ده خواره واره خپاره
 شوي شعرونه او نثرونه او نورې لیکي راټولی شی ، دغه کار د ژبو او ادبیاتو د پوهنځی
 د ریاست له خوا زلمی هیوادمل ته وسپارل شو . نوموړي دغه وکړ ، د ده منظوم
 او منثور آثار او نورې لیکي یی راټولی کړې ، او یوه سریزد یی هم پر ولیکله . ماته
 د اکاډراسپارل شوي و ، چی په سراج الاخبار کی د پښتو په ونډه یوه ولیکه وکړم
 چی د دغی مجموعی په پیل کی چاپیزي . موز دواړو خپلی راسپارل شوې چارې
 سوله ورسولی ، او دغه مجموعه مو تیاره او چاپ کړه .

د کابل پوهنتون د د ژبو او ادبیاتو پوهنځی ته د ادبی پرویاړ او خوښی وړ خبره ده چی
 د افغانستان د خلکو دیموکراتیک انقلابی گوند او دیموکراتیک وگړنی جمهوري دولت
 له پرمختللی او انقلابی فرهنگي کړنلارې سره سم د غلام محی الدین افغان غونښتوې
 د داسی یوه نویالی جنگيالی او فرهنگيالی افغان بهی شپېتم تلین نمانعنی او د هغه
 داند وژوند په باب دغه گټور اثر د ملی او فرهنگي تاریخ مینو هیواد والوته په مینه
 وړ اندې کوي .

تلیاتی دې وي د پرمختللی تیورلی فرهنگ بلی ډیوې !

پوهاند دوکتور مجاور احمد زیار

د ژبو او ادبیاتو پوهنځی رئیس

پند سرراج الانجلیک دینستون و نابلہ

لیکوال

پوهانددوکتورمجاور احمد زیار

کله چې په يوه ټولنه کې پاتېکېزېر پېچونه خپل پخوانی او سختوالی ته ورسيږي او زېږندويه لخوا کونه يې دي نياوونيز ندو يواړېکوله نا خوالونه په تنگ او بيا ورسره په جنگ شي ، نو هرومرو دهغې ټولنې مخنيوي بشپړ تيا يې بهير بهيرنې کوي او ديوه پمستيز او خړنگيز او بښتن په درشل کې يې دروي . له يوه دغه راز يو واريز او بښتون يا ټولنيز انقلاب سره دټولنې روښانده (روشنفکر) پورې ديوه لارښود او سرغندويي لخواک په توگه دکم پوهويز ندو يانو او زياکښانو لارښوونې ته را دانگي ، اوموخن (هدفمن) بهير ته يې ورسيږي . دهغوي دپاتېکېزې او سياسي مخانځمېرې لپاره ترهرڅه دمخه دښوونې او روزنې لارې چارې پلټنې او فرهنگي وده يې په پام کې نيسي چې په دې لړ کې خبرونې او ټوليزې رسنۍ (رسانه هاي گروهی) ددغو ټولو هڅو په سر کې بحاي نيسي او ديوې بليندې اولس ديوې په څير ورته زيات ارزښت ورکول کيږي .

موز گورو چې په افغانستان کې دتيرې پېړۍ په پاي او ددغې پېړۍ پيل کې سياسی لخواک له پلوه نژدې يونيم سل کلن واکمن فيودالي نظام دخونري امير عبدالرحمن له زورواکۍ سره خپلې لورې پورې ته رسې او له دې سره يې دراپرموللو لپاره هاند وهڅه پيل کيږي . په تيره دښکيلاکرو اتلانگرا انگليسي امپرياليزم لاسپوڅي امير حبيب الله له منځ ته راتگ سره چې ترخپل هيواد پلوري پلار په پرتله يې دومره واک او لخواک نه درلود . په هېواد کې دپاتېکېزې جنگ جگړې ديوې پيلامې په توگه يو سياسي غورځنگ رامنځ ته شو چې زموږ په سياسي تاريخ کې د ((مشروطه غوښتنې)) په نامه يادېږي او له دې سره تر ((شمس النهار)) وروسته ((سراج الاخبار)) نومې څېړند هيواد دمهالنښو خبرونو يا ټوليزو رسنيو پر هسک راوغليده . له مختللي نړۍ څخه محمود طرزي او غلام محي الدين افغان غوندې هيواد ته دراستانه شوو روښاندو او پرمختللو هيواد مينو افغانانو په سياسي او فرهنگي هلو مخلو داوونيزې بڼه وروړوله دربار څخه ټولنې ته را ځکولواو دملي گټو په گانه يې گانله . ترڅو چې يې پښتو هم پکې ورننه ايسته او په دې توگه يې پر يوه دوه ټيږه مهالنښ بدله کړه . وايي کله چې لومړي لږ بدل پکې پښتو چاپ شوه ، پر امير باندې خپل انگريزي باداران سخت را وياړيدل

سره کړنه یی ترې راگرځی او دیوه گواښ په توگه یی ورته پرمخ وپشتلی وه . مخکــه
دهغو ښکیلاکگرو په اند دغه کار د لازياتی ملی او سیاسي وپښتیا او وپښیاری پوه پېلامه
انگېرله اود وروڼده ملی غورځنگ پوه سره ښانه . دغه راز ((ماویلی تاویلی)) ښایس
دمولوي صالح محمد دشعربه سرله را پېدا شو یو ستونزو څخه سرچینه اخیستی وي
چې وروسته پر رڼا اچول کيږي .

دهیواد دمطبوعاتو پلار محمود طرزي د داسی گواښونو پر خلاف ((پښتو)) دیوې
ملی مسأ لې په توگه په سراج الاخبارکی پرله پسې رامنځ ته کوله او لاس یی ترې نه اخیست
که به څه هم د دغه اوونيزي په تمښت او بندښت هم پریو ته .

محمود طرزي ته پښتوله خپل ادیب پلار غلام محمد طرزي څخه راپاتی وه چی په
دري او پښتوی شعرونه ویل اوله خپلو کند هاریانو او نورو پښتنو سره پښتو غږیده . پخپله
محمود طرزي هم پر پښتو پوره لاسبري درلود . دده له خپل یو نلیک (سیاحت نامی)
څخه دا خبره په لاس راغلی ده چی په ۲۶ کلنی کی یی د ۱۸۹۱ دجون پر یووېشتمه
دیوه افغانی پوهاند ملا جلندر اخند له شاگردانو سره د فلسطین په یافا کی په پښتورکه
کړې وه .

محمود طرزي د سراج الاخبار د دویم خپرنی کال د ۱۲۹۱ د سلواغی په نهمه گڼه
کی د پښتوژی مسأ له د ((زبان افغانی اجداد زبان هاست)) ترسرلیک لاندې څیري
اود تورکی اخځونوله مخی دهغی آریانی توب او موریتوب جوتوي . په سراج الاخبارکی
تردغی لیکي وروسته د پښتو خبرې له یو کلن ځنډ سره مخامخیږي ، مگر پر ۱۲۹۳ کال
پکی د پښتو خپريدنی نابیره پیل کيږي چی دغه لومړي پرک څه دپاسه یو کال پایښت
مومی او د سیاسي پېښوله کبله پکی نوره بیا وټه رامنځته .

د ۱۲۹۳ کال د چنگاښ پر څلورمه د سراج الاخبار د دریم کال په شلمه گڼه کی عبدالرحمن
لودین داسی لیکسې :

سراج الاخبار بزبان فارسی طبع ونشر میشود . چون همواره مساعی در نشر و اشاعت علم
و معارف است ، بالسنه موجه افغانستان . لهذا سراج الاخبار افغانیه ، این شماره
و شماره هاي بعد خود را بزبان ملی خود نیز تزئین میده د .

ایښت که درین مرتبه ، محصول یک قصیده از جناب یک جوان بیدار دانشمند هموطن ما .
جناب صالح محمد خان که یکی از مدرسين مکتب حبیبیه میباشند ، کامیاب آمده . در ذیل
به طبع و نشر آن پرداختیم . در خصوص عدم موجودیت حروف افغانی که معدومیم ، از قارئین
گرام رجای عفو داریم :

داخه عجب دوران دی   چی راغلی پر افغان دی
رنگارنگه ترقی د ده   خه عجب محبوب عنوان دی ۰۰۰۰))

محمود طرزي له هغه را وروسته په ټينگه وټټيله چی نور دسراج الاخبار گهسی بی پښتو چاپ نشی د پښتو د یوه بل همکار (محرر) ((عبدالحادی داوي)) خخه غوښتنه وکړه چی په دغه کی مرسته وکړي ۰ په دې توگه د ۱۲۹۳ کال د زمري په دویمه گڼه کسی د ((احتیاج و اخبارته)) ترسرلیک لاندې د داوي یو شعر خپور شو چی پیل یی دادی :
اخبار هر ملت ته ، جانته ، ضروري دی واوره مانه !
د تلی میاشت په ۱۳ گڼه کی د مولوي صالح یو بل شعر خپریږي چی پکی دامیرستانه د افغانستان د خپلواکی په اړیکه کوي :

قند هار ، مزار ، هرات هم بدخشان می خپل دی
شکرشکر باغ مو خپل ، باغبان می خپل دی

دسراج الاخبار په دغه پړاو کی دیوه تکړه شاعر پښتو شعرچا پیږي چی هغه ۲۸ کلن جوان عبدالعلی مستغنی و ۰ د دغه شاعر دري شعر د پښتو د پښتو د ۱۲۹۰ کال د مرغومی په دیرشمه گڼه کی خپور شوی و ۰ د زنگوگرانی له دودیدوسره پکی د مستغنی عکس هم په چاپ رسیدلی او په دې توگه یی په دري شعرونو کی پوره نوم گټلی و ۰ دده پښتو شعر د ۱۲۹۳ کال د لړم په ۲۸ مه گڼه کی په دې ټول خپور شوی و :

داخبار رنگین گلزار دي ، اخبارنه دی
چی هزاری زه یم ، ولی گلزار نه دی ؟
مستغنی یم زمانم عبدالعلی دی
زه پښتون یم پر بل قوم می کارنه دی
فارسی شعری مشهور دی په جهان کی
په پښتو ژبه می شعر شعارنه دی

په همدې گڼه کی د (م ۰ م ۰) اولنډ نم ((افغان)) یوه بله پښتو منظومه هم راغلی وه چی په زیات اټکل یی په مولوي صالح محمد اړه د رلوده ۰ د سرپیت یی داو :

خه احوال دی پر دنیا
عبرت واخله اې دانا

په دې توگه هغه مهال په سراج الاخبار کی زیاتره خپریدونکو شعرونو په صالح محمد کند هاري اړه د رلوده او دهیواد په مطبوعاتو کی لومړي فکاھی ټوله شعر په همدې پورې اړه لري

چې د هماغه کال (۱۲۹۳) د لیندۍ په دیرشمه گڼه کې چاپ شوې دې او هغه
په دې ډول پیل کېږي :

په کابل کې چې استوګنې ، باريه وې د دندلۍ
که له لورې هلاکېږي ، غم به خورې د دندلۍ

مولوي صالح محمد له سراج الاخبار سره پر ټينګې همکارۍ سر بيره دخپلې ملي ژبې
د پرمختيا اودود تيالېا ره په تعليمي برخه کې هم له هيڅ راز هاند وهڅې نه کړي
نه زغوره او نه هماغه سراجيه دوره کې يې چې پښتو لومړۍ نسل په تعليمي نصاب
کې ورگډه شوه ، هم د پښتو لوست کتابونه کښل او هم يې د ښوونکي په توگه د هغسې
تدريس کاوه . په هماغو شپو ورځو کې چې دغه تکړه پښتو شاعر ، ليکونکي او ښوونکي
د کابل له سارۍ ژبې څخه سر ټکاوه . د افغانستان په بهرنيو اړيکو کې ستر د لوندونو رامنځ
ته شول . لومړۍ د نړۍ يواله جگړه پيل شوې وه ، انگريزانوله دې وېرې څخه چې د عثمانيه
دولت د آلمان او اوتریش سره د دوی پر ضد ملاتړ لري . د دند د واپس رايلس لارې
د افغانستان امير ته داسې له غوږه تيره کړې وه چې :

((دلته د جهاد خبره نشته برتانيا دنړۍ د مسلمانانو تر ټولو ستر دوست څوک دى !))
او د اهيله يې ترې کړې وه چې له خپلې ژمنې سره سمه خپله بې پلوي د پخواغوندې
ټينګه وساتي . مخکې د سراج الاخبار له ليکونکي څخه لږ وېره داسې څرگنديده چې د عثمانيه
دولت پر خوا دى او دا د برتانيې هند حکومت ته گرانه پروتې . د همدغسې يو څېر پسر
سياسي اکر (حالت) و چې د ۱۹۱۶ کال د اپرېل پر شپاړسمه داخبره ۲۶ گڼه کسى
د صالح محمد کندهاري يو شعر چاپ شو او سم دم يې انگريزان وېر نول او هغه داو :

ته کره د ځمکې گـوړه	نظر وکه زما وړ وړه
د نيا د پر شور اغلسۍ	تورېدلى قهرېدلى
لوى ډول چې پر دنيا دي	پروپ که پرايشيا دي
ټول په جنگ سره اخته دي	په سرو وينو افغسته دي
جرمن دي خدای گومارلى	روس ، انگريزه شکارلى
انگريزان په ويراخته دي	د پرمخم خورا خپه دي
همت گوره د تورگانو	د روميانو عثمانيانو
ښه فرصت دې خدای راکړى	ښه موقع دى پيدا کړى
چې کفار سره اخته دي	په سرو وينو افغسته دي
شکر يې وکسى چې شى زيار	کافران ټول شى بريار

دا دويميزه (مثنوي) ټوله او يا بېته وه او كله يې چې انگليسي ژباړه انگريزانو ته
 ورسیده سياسي اکرې پرېله شو. اوس په دغه باب دهند په ملي ارشيف کې دهند
 د واپسراي اود افغانستان د امير رد وېدل شوې ليکونه خوندي دي دهغو په لړ کې
 د ۱۹۱۵ کال دې د شپږمې نېټې يو ليک چې د صوره سرحد چيف کميشنر سرورس کيل
 د برتانيې هند سکرتري ته ليزل شوی دی په دې ليکون کې يوه من صالح محمد نومې
 د کابل له شاهي ښوونځي څخه داسې يو شعر چاپ کړی دی چې خدای المان دانگريز
 پر ضد را پارولی دی. څنگه چې شعر په پښتو دی او په سرحد کې يې خبرېدل خطر
 لري نو انگريزي ژباړه يې راليزل شوېده. په کاردې د برتانيې هند په اوږه کې
 د سراج الاخبار د اپريل ۱۶ مې گڼې ته د خپرېدو اجازه ورکړې شې. انگريزي واکمنان په
 تونس شول. فارن سکرتري دسې، اې، دي (استخباراتو) مشر سرچارلس کليفلند وکېل
 چې د سراج الاخبار سرليکونکې د امير وروڼه نه دي منلې او بيا يې هماغه پخوانۍ ليار
 نيولې ده. هغه ورته په جواب ليکلې وو چې د هغه په گروهه د افغانستان امير
 د برتانيې پر ضد دخپل ملت لاس نه نیسي. هغه وو چې مو لاېخش نومې سړي ته
 لار ښوونه کړې چې د شعر انگريزي ژباړه وگوري او تصديق يې کړي او نتيجه يې
 داشوه چې واپسرای امير ته دې پر شلمه يو شکايت ليک راواستاو او ترې يې وغوښتل
 چې د سراج الاخبار ريزه لهجه دې سمه شې، او امير ورته د جون پر دويمه ليکلې جواب
 ورکوي چې داخبار مديرته دغه يادونه شوېده.

نور نو په سراج الاخبار کې تر يوه کاله پورې د صالح محمد شعرونه خپاره نه شول.
 د همدغه کال د سپتمبر پر اووېشتمه د هنيټنگ فون په سياسي مشرۍ او نيدر ماير په
 نظامي مشرۍ يو آلماني هيأت کابل ته راغی، سراج الاخباران د داسې يوه ستر
 خبر دخپلولو توان هم نه درلود. له دغه هيأت سره د همدرا پرتاب او مولوي برکت الله
 غوندې هندي آزادۍ غوښتونکو مشران او عثمانی استازي کاظم بيک هم ملگري وو.

د ۱۹۱۶ د جنوري په ۲۴ مه د افغانستان او هغه هيأت ترمنځ يو تړون لاسليک
 شوه بيا برېښې کې د آلماني، عثمانی او هندي آزادي غوښتونکو د هيأت خوشياشتنۍ
 استوگنې پر سراج الاخبار زيات بنديزونه راوستل.

همدغه مهال ؤ چې يوه بلې پښتو شاعر د مولوي صالح محمد پر خای ميدان ته راودانگل
 او هغه غلام محی الدين افغان و. دده لومړي پښتو شعر د ۱۲۹۴ د ثور په لسمه گڼه
 کې چاپ شو چې لومړي بيتونه يې دادي:

زما زما ټوک دی له مينی د وطن
 خپل وطن ماته عزيز دی له خپل تن

هر يو گل مې د وطن پرما ډېر گرځان دي
 تر کشميره تر باريسه تر لنډ ن
 د هماغه کال د تلې په اتلسمه گڼه کې يې يوه بولله داسې پيل مومي :
 www.libtool.com

اميد مگره چې هميشه به يې خوشحال
 به دنيا کې دې هرڅه لره زوال
 او د مرغوسې به يوه گڼه کې يې يو غزل چاپيري چې وايي :
 په عالم کې څه غوغاده نه پوهيږم
 چې دروغ ده که رښتيا ده نه پوهيږم
 محمود طرزي او همکارانو يې کلاسيک پښتو ادب هم له پامه نه غورځاوه او د ۱۲۹۴ کال
 د تلې په اتلسمه گڼه کې يې د خوشال خان پيژندگلوي او پښتو اودري شعرونه
 خپروي .

د لومړني پيال جنگ خبرونو د سراج الاخبار لېکوال او لوستونکی راپارولي وو او محمود
 طرزي ته د غلام محي الدين د دغه شعر چا پول کيدونې ورسېدل :

زما زړه له وينو ډک دی بېقرار
 نن ستم د کافرانو شو بمبار

پر دغه کال د فري د شلمې نېټې په گڼه کې د پښتو ونډه بڼه تراخوگرده شوه او د ډا وڅښو
 ليکونکي عبدالهادي (داوي) پکې خپل د اشعر خپور کړ :

پښتو ژبه ده شيرينه
 هم فصيحې هم متينه

اوبه همدغه گڼه کې محمود طرزي د پښتو ژبې د تدريس پر اړتيا يوه ليکنه چاپ کړه . د ده
 په دغه ليکنه کې پر دې زور اچولی دی چې ((بايد افغاني ژبه وساتو او په سميت او پرمختيا
 کې يې ټينگه هڅه وکړو)) يوازي افغاني ژبه نه بلکې د افغان ولس ټولې بېلابېلې ژبې
 ته به کار ده چې خپله وطن او ملي ژبه پښتو زده کړي)) محمود طرزي د پوهنې ټولنې
 (انجمن معارف) ته سپارښتنه کوي چې د پښتو تدريس موضوع په پام کې ونيسي او د هغې
 د زده کړې لپاره تعليمي کتابونه جوړ او چمتو کړي او دغې او صنعتي کلمو د زده کړې
 لپاره زيار وياسي .
 په پای کې وايي :

((اې د وطن د بڼې نهو نيا لگيو !

خپله ملی افغانی ژبه ونمانسې، او مینه ورسره ولری. او په زده کړه کې یې پوره پوهاند وکړی، خپله سیاسي او رسمي پارسۍ ژبه هم په مینه زده کړې.))

په دې توګه محمود طرزي سره له دې چې د هند وایسرائي د افغانستان امير ته لیکونه رالیزل، خپل غوره مطالب یې چاپ ته سپارل او دخپلې موخې د غورځندونې لپاره یې له هرکېدونه (امکانه) ګټه اخیسته. په دې هم پلي پاتې نه شو او په پای کې یې د ((حی علی الفلاح)) ترسرلیک لاندې د برتانیې پر ضد د مرفعې پر شپاړسمه د آزادي غوښتنې یو روزنده مضمون خپور کړ او خبره دې پکې ته ورسیده چې دامیر حکومت د ورځنیزه هغه پانې ضبط کړې او محمود طرزي دې ته اړ شو د هغې لیکسې پر پکې په نورو لیکونو د جريدې مخونه پکې کړي. تردې پېښې وروسته دیوې څه مو دې لپاره د پښتو لیکونو خپرېدنه کوونکې ودرېده چې په دې توګه د ۱۲۹۴ کال په ژمي اووکیس - پسرلي کې سراج الاخبار به پښتو شعراولیکه خپره کړه او نه کم غوره سیاسي مضمون.

له دې سره په سراج الاخبار کې د پښتو دوتنې لومړي پرېک پکې ته ورسید او متي د ۱۲۹۵ کال دورې دمياشتې پر ۲۹ مه پکې یې دویم پرېک پیل ته لاره اواره شوه.

محمود طرزي او همکارانویي د ۱۲۹۵ په پسرلي کې د مقصد غورځندونې لپاره د راز راز لارو چارو په لټه کې شول. لومړی یې داهشه وکړه چې د صالح محمدخان دشعرونو د بیا چاپولو لپاره دامیر ستاینه سریزه کړې اوامیر یې پکې هیڅ ونه شې ویلای، چې لومړی ښه پکې یې داو:

اطاعت داولی الامر فرض عين دي

دغبرګولي د ۱۳ می نېټې په ګڼه کې یې د رحمان بابا پر غزل یوه پنځمیزه (مختصره) خپریږي:

دې پورعمر تمناکوي ترکه !

په همدې ونډ یې د سلواغې په ګڼه کې یو غزل چاپیږي:

ته چې زلفی د یار مشک وښیږی

په داجین کې به خطاکوي ترکه ....

د زمري میاشتې په ګڼه کې دخوشال خټک دمستوشعرونواو هنري (انتخابات) خپريدنه موسی لکه:

پښتانه که آدم زاد دي ....

د کابل د عبدالرحمن محمدزي یوه بوللک دلپندۍ د پتمنۍ نېټې په ګڼه کې له چاپه وکړی:

مینه راشه پر سر وار و ګلګون ساغر ....

د ۱۲۹۵ کال دورې داتې په ګڼه کې د محي الدين افغان پرفزل دميرزا عبدالرحيم پوښتيزه

خپریږي.

له پور شتا دخپل مولاكرم چى او طان مى خپل دى ۰۰۰
دايندي د نونسى نيتى په گڼه كى د ملا محمد خان عرض بيگى (افغانى نويس) داشعر
راغلى دي :

www.libtool.com

افغانستان خلك زمري دي په افكاره شى
خياب دبدو ورته مكر ي' ۰ نگونساره شى'
په همدغه گڼه كى درحمان بابا پر غزل د غلام محى الدين افغان يوه پنخيزه چاپ شوي ده :
عوك چى ورك له خپل وطن دي ۰۰۰۰

او همدارنگه د افغان يو جلا غزل هم ورسره خپور شوي دى چى وايى :
بى كمال د با كمال كله همسر دي
هم قيمت كله گوهر سره حجر دي
دلهم د شپږمى نيتى په گڼه كى د افغان هماغه ډول يوه بله پنخيزه خپره شوې ده :

جاردى شم تر نامه راشه راشه
په هجران كى يم ناكامه راشه راشه
دمرغوى په شلمه گڼه كى سى يو شعر خپريز ي' چى دهغه مهال دروښاندو مسلمانانو د گروهى
بنكارندوى دى :

موز كه ښه تعليم يافته وى د آثار
هم كامل وى د صنعت د كار زار

د ((روياي صالحه)) تر سرليك لاندې يى يوه پنخيزه د ۱۲۹۶ د جوزا د شپار سمى نيتى
په گڼه كى راوړى :

خه عجه خوب وچى وچى مى وليده سحر ۰۰۰۰

د پښتو خير نوبه لمر كى د غلام محى الدين افغان فعاليت هم زياتيزي او د ۱۲۹۵ كال
د كې د پنځمى نيتى په گڼه كى ۱۰۴ پښتو متلونه د ((پښتو مشهور متلونه)) تر سرليك لاندې
خپروي ۰ ۱۲۹۶ كال دورې په ۱۹ مه گڼه كى د افغانستان د پيژندنې په باب يوه ليكه داسى
پيل كوي اوساى ته رسوي :

((۰۰۰ د اريك د هندوستان ۰ بلوچستان د ايران ۰۰۰)) او ((۰۰۰ فضا ۰ او بلاغت نهايت
مشهور دي))

ار د ادبياتو د ژورناليزم په تاريخ كى د غلام محى الدين له خوا لومړى خپور شوى پښتو اعلان :

يو اعلان په پښتو کی

اول مقصد مو دا اعلان دادې چی زموږ مبارکه ژبه رواج پیداکی او هرڅوک دې په دې باب کی د ترقی د پښتو ښه ښه مضامین په افغانی کی ولیکی ، اوبه واسطه د دې اعلان ټولو پښتنو ته خبر ورکړم که څوک زما یا د بل جا د پښتو پرمضامینو ایراد لري . هغه دې خپله مدعا په پښتو ولیکی اود سراج الاخبار مدیر صاحب ته دې راولیږي که بنده د هغه له جوابه عاجزه . هغه ته به پنځوس روپۍ په طور د انعام ورکړم او بده هم شپږ میاشتی ده .)) د سراج الاخبار د شپږم کال ۲۳ مه گڼه ، د ۱۲۹۶ د چنگاښ ۴ مه .
د ۱۲۹۵ کال په ژمی کی چی امیر له کابله ژمنی پایتخت جلال آباد ته تللی و . محمود طرزی او همکارانو یویل زه ورگام واخیستا و هغه د ((بلبل گرفتار)) تر سرلیک لاندې د ((پریشان)) (د عبدالهادي داوي پورنم) دیوه شه چاپول وو ، چی د سلواغی د پنځمۍ نیتی په گڼه کی خپور شوي و :

سحرگهی بشنیدم زبللی به قفس

که مردم از غم و درد دلم نیرسد کس . . . .

دغه مست سو د ټولو روښاندانو په وړاندې د افغانستان د آزادي غوښتنی مانا درلوده تر هغی گڼی پنځه میاشتی وروسته د ۱۲۹۶ د غبرگولی په دویمه نیټه د ((ادبیات ملی)) تر سرلیک لاندې د نوموړي شپږ یزې (مسدس) پښتو ژباړه د مولوي صالح محمد له خوا خپره شوه :

يو سحر زما ترغوز شوله بلبله . . . .

په همدغه گڼه کی د صالح محمد کندهاري يو پښتولیک چاپ شوی چی دوه ستونزه

پي نیولی دي :

(۱۰۰۰ اي لوي فاضله اوښه غوښتونکی د وطن ۰۰۰ دا اول پښتو مکتوب دی په خدمت د سراج الاخبار درولیزه ۰۰۰) .

محمود طرزی د ۱۲۹۶ د غبرگولی د دویمي په گڼه کی يو سرلیک (کلیشه) په دې وییونو

پرانيزي :

((ادبیات ملی - فارسی - افغانی - هر قوم بزبان خود ، هر زبان به ادبیات خود زنده می

ماند)) .

په ورپسې گڼه کی تر هماغی کلیشی لاندې داسی لولو :

((چنانکه مولوي صالح محمد د مکتوب افغانی بسیار سلیس و روان خود ش که در شماره

گذشته سبقت نمود ، فرموده است . د رنوقت به هیچ مکتب افغانی خوانده نمی شود . بدست هیچکس کتاب افغانی دیده نمیشود . چنین کتابی هم با افغانی نیست که انسان به در داحتیاج

این زمان استفاده ازان بکند . مگر یک چند دیوان های اشعاري که انهم
درستا پش محبوب است و بس !)

محمود طرزي په همدې گڼه کې د فارس او افغاني دخپرونو پروگرام ، دشعرونو ولونه ،
د نشر وولونه او متلونه را مخ ته کوي او په ترڅ کې د هزاره گي ، پنجشيري ، بناري
کابلي ، کندهاري هراتي ، ازبکي او نورو گڼو دودو دخپرونو لونه کوي اوليکي چي په
افغاني گڼو دودو به هر ډول سندري او چاريتي خبرې کړي . سراج الاخبار د غبرگولي
د شپاړسمي په گڼه کې تر هماغې کليشې لاندې د سيد محسن کندهاري يو شعــر
چاپ کړي دي :

پراسمان د عزت لمر دی غوړ پدلی ۰۰۰۰

دوزي د دلمس په گڼه کې د عبدالسلام ((قصيده افغاني)) په دې ډول راغلی ده :

اول حمد دهغه پاک پروردگار دي

چی معز دمکاتو په مقدار دی

د ۱۲۹۶ په مني کې د پښتو شعريو لاسکښلي غونډ له خپل ليکوال ملا عبدالباقي
کندهاري سره لاسته راغی ، چي ((تهذيب الواجبات)) نوميزي او د سراج الاخبار
د تلي ، لړم ، مرغومي او کب په محينو گڼو کې ترې اخيستنه کړي ، لکه :

د پښتو پسخورده نه خوړم ۰۰۰۰

دوه مسلکه دي په موز کې ۰۰۰۰

نو آموزه پاکه لوحه چي ليکي ۰۰۰۰

د وکتور روان فراهي (خدمت سراج الاخبار د ريشرفت پښتو) تر سرليک لاندې
د دغاخبار د پښتو ونډې په باب دخپلو الواکونو لاندې او نتيجه گيري داسي کوي (۲ مخ) :
د سراج الاخبار ترمخ ته راتگ اوبه محانگري ډول بياتر (۲۹۲ ال) پورې په
افغانستان کې پښتو خپرونوله خولنه و تنگو دولت ، ديني رسالو او بانوونليکونو
(تعليماتو) څخه تيري نه کاوه چي په ډير چاپ سره خپرې شوي وې . سراج الاخبار
دهيواد لومړی جریده وه چي د پښتو نظم او نشر دخپرونې په لار کې يې گام اخيستی
دي . دهغو پښتو شاعرانو اوليکوالو شمير چي له سراج الاخبار سره يې همکاري درلوده
لږ و . جریده تل د پښتو شاعرانو د بنکلو پښتو شعرونو په لټه کې وه . دغې جریدې لــه
هيواد نه بهر په انگريزي لاسکڼو هيواد و او په تيره په پښتور او نورو پښتو ژبو سيمو کــي
لوستونکی درلودل . له دې کبله د برتانيې هند حکومت سراج الاخبار او دهغه مدير

دخپلو گټو د بنلمان بلل او بیا په تیره داچې هغه ورته په لومړي جهاني جنګ کې د عثمانیه دولت په پلوي سره، د افغانستان د بې پلوي مخالف ښکاریدل.

د سراج الاخبار شپږ کلنه پښتو ونډه پر دروېر او ویشلای شو:

۱- د پښتو د موضوع رامنځ ته کول د ۱۲۹۱ لمریز کال په سلواغه (د ۱۹۱۳ زیز دې په جنوري) کې.

www.libtool.com.cn

۲- د پښتو خپرونو لومړي پېرک په ۱۲۹۳ او ۱۲۹۲ کلونو کې.

۳- د پښتو خپرونو دویم پېرک په ۱۲۹۵ او ۱۲۹۶ کلونو کې.

او پښتو همکاران یې بدروېر او ویشل کيږي:

۱- پرله پیلې همکاران: مولوي صالح محمد کندهاري او غلام محي الدين افغان.

۲- لږ پېښې همکاران: عبدالهادي داوي او عبدالعلي مستغني.

۳- څو نور شاعران چې پېښم شعري چاپ ته سپارل شوي دي لکه: ملا محمد عرض بيگي

(افغانی نويس) • ملا عبدالباقي کندهاري، سيد مير محسن کندهاري، عبدالسلام

او عبدالرسول محمدزي.

د پښتو په باب د محمود طرزي او نورو همکارانو، يابه بله ويناد سراج الاخبار الواکونه

(نظريات) په دې ډول لنډه يزموي:

۱- پښتو او دري د افغانستان د پوره کيو وگر وړی دي او دهیڅ يو قوم ځانگړي ټول

(مال) نه دی. د دغو دوو ژبو منښت او تاييد د افغانستان د ټولو خلکو د ولسوالۍ

(ناسيونياليزم) يوه برخه ده.

۲- پر دري سربيره د پښتو ژبې تدریس په ټول افغانستان کې لازم دی.

په امانیه پيښر کې د افغانستان دخپلواکۍ تربيره اخيستنې اود ولسپالو روښاندانو

(روشنفکرانو) ترسياسی لاسبري وروسته د پښتو ژبې دادبې پرمختگونو او تدریس په

برخه کې دنوموړو الواکونو اغيزه ښه تراليدل کيږي.

د ځينو ادبې کره کتونکو لهخوا دغه مهال چې پښتو شعر لومړی ځل دهيواد يوي

مهالنځ ((سراج الاخبار)) ته لار پيدا کړې ده ددغې ژبې د ((اوسنی ادبې پېر))

پيل بلل شوی دی اوله دې سره سره په یر بې خونده او پيکه او هغه هم په دې لاسوند

چې یې دخوشال، رحمان، حميد ۰۰۰ له ځلاند ((منځنۍ)) ادبې پير را وروسته

په دوه نيم سوه کلن محوړ تيا يې واټن پسې سر را پورته کړي نوي يې ټبې شکولی او

دې توگه له يوې اړخ دې ناروغ وروسته د پاڅون او خوځون هڅه کوي!

(کابل مجله- د ۱۳۴۱ شپږمه گڼه ۳۹ مخ)

زما په اند دغه راز لنډه تنگه کړه کتنه او ارزونه دومره پرخاي نه برېښي لومړي خو

د نوي مهال د ټولنوال ریا لېزم له مخې دادېن پیرونو ویشنه او برید ټاکه داسې
 اسانه نه ده چې د شخصیتونو او سرسري سیاسي او کولتوري اګرونو (اوضاعو) په بدلون
 سره ترسره کړي، بلکې یواځې او یواځې ټولنوتیز (اجتماعي - اقتصادي) بدلونونه
 کولای شي هغه کیدونې او رښتیني کړي. بله دا چې په هغه دویم سوډ کلنه دوره کې -
 چې نوموړي یې د پښتو شعرو ادب یوه ((نژولې)) دوره بولي، هم سل په سل کې -
 رښتیني نه بریښي په دغه دوره کې د پیر محمد کاکړ، احمد شاه بابا، شمس الدین -
 کاکړ، نجیب او میرزا حنان غوندې پیاوړي شاعران تیر شوي چې د دیوانونو خاوندان دي.

د اېه وینو چې په سراج الاخبار کې خپاره شوي شعرونه دویمه شعریت نه لري او
 هنري اړخ یې کمزوري دی، مګر د پټه هم پاملرنه ښکار ده چې دغه شعرونه د مضمون
 او محتوا او اندومان له مخې له تیرو هغو سره یو جوت برید جوړوي یو شعر و ادب چې
 پېړۍ پېړۍ یې له گل و لبلل، مینې، ښکلا، ستاینو او غندنو، ویاړنو او ویرنو پرته نور څه
 دومره نه پیژندل. څنگه وکړای شي چې په یو واریز ډول هم شعر شي او هم شعار.
 د لومړۍ هڅه وه چې په پښتو کې د نوي سیاسي او ټولنیز شعر بنسټ کېښودل شي او هغه
 هم تر داسې زندیو او بندیزولاندې چې هر پیاوړي شاعر او ادیب پکې برخه اخیستلای هم
 نه شوه. د سراج الاخبار دوره د نوي ریالستیک پښتو او دري ادب لپاره یوه تمریني
 او آزمایشي دوره وه. د یوې سیاسي مبارزې د پیل او پاڅون دوره وه، هغه مهال ژمنو
 (متعهدو) شاعرانو او لیکوالو دا هڅه درلوده چې څنگه وکړي چې د امیر تر بېرې
 زېرې لاندې خپل ټولنیز او سیاسي پیغام خوتنور وښاندو او پراخو شاپر و شاپو
 نالیک لوستو پر ګوته ورسوي. یوه غبرګونی مبارزه روانه وه یوه خوا له کورنۍ شاهۍ
 زورواکۍ او بل خوا له بهرنۍ بېواکۍ څخه د ژغورنې لپاره. د وخت ژمن دریاري شاعر
 د پټه اړ و چې په ښکاره امیر ته سراج الملة والدین ووايي او په پټه کې یې زېرې جرېرې
 نورې هم پسي پستی او ورستی کړي او له دې سره سره یې د بهرنۍ ساتندوی ((انګریز))
 دربار پر مخو نی لپاره کنده وکړي، دا چې وایی: کله کله یو شعار تر زرو شعرونو هم
 زیات اغیزمن پریوځي. د سراج الاخبار د هغه مهال پښتو شعرونه هم همدا راز
 شعارونه وو چې برتانوي ټولواکمني یې لږ زوله، چې د صالح محمد کندهاري کوچنۍ

دویزه یی یوه ډیره ښه بیلگه وه ((۰۰۰ انگریزان په ویراخته دي)) .

د سراج الاخبار هماغه شعار ډوله شعرونه اولیکي وې چی امیری له پښو
را وږو بحاره اود پرمختللی امانی غورځنگ په منع را ډولوسره یی انگریزي ټکنلا لگر
نه یواځی زموږ له خاورې پوښاکړ ، بلکی د دوه گونو لویو وچو ((اسیا او افریقا)) ارته
نعمکه یی پرې هم سور اوړکړه .

اوپښتو شعرو ادب هم پر هغه ډولمه ښه نه باتیزي او دخپل سیاسي پخلی یوه نوي
پراوته ورگډه یزي .

په دیرشمو کلونو کی دوروسی بل سیاسي غورځنگ ((وینې علمیانر)) له منع
ته راتگ سره نور هم پسی وده او پرمختیا موی او پخیز یی او یوه لسیزه وروسته
د خلکو دیموکراتیک گوند له جوړښت ، روسی د شوروی ملی او دیموکراتیک
انقلاب اودهغه له نوي بشپړ تیای پر اوسره دنوي مهال د ټولنوال ریالیز م
په گانه گانېل کیزي .

هره هنري او ادبی کړه کتنه هله رښتینی او عینی بلل کیدای شی
چی د هنرمند او ادیب اودهغو د نړی ونودمهال او چا پیر پمال
په پام کی ونیسی او ورسره ورسره داتگی چی دخپلی تاریخ
استازی په سرته رسولو او دخپلی نولنی
د پراختیا او بشپړ تیابه بهیر کی یی خومر او څنگه ونه
اخیستی ده .

۱- بینوا ، عبدالروف : اوسنی لیکوال ، لومړنی ټوک ۱۳۴۰ کال
۶۸-۷۳ مخونه .

۲- روان فرهادي : پښتو چاپی آثار ۱۳۵۷ ، ۱۹۴۱-۳۲ مخونه .

www.libtool.com.cn

سیریزه

لیکوال

د اشارو ټولوونکی او لمن لیکونکی

أهدأ

سترافغاني محقق پوهاند عبدالشکور
رشاد تہ !

(مؤلف)

- ۲- کابل مجله : د ۱۳۴۱ کال شپږمه گڼه ۳۹ مخ .
- ۲- هیوادمل ، زلمی : فرهنگ ژباړه ادبیات پښتو ۱۳۵۶، ۴۱ مخ .

www.libtool.com.cn

مخکې تردې چې ارواښاد غلام محى الدين افغان پر افکارو وټه غږېم ، او يا يېسې آثار درويښتم غوره بولم ، چې د متن خپرنې او يا متن خبرونې د آرونو او پر نسيونو لسه مخې يې لومړى ژوند ليک وکارم ، او د ژوند بېلا بېلې خواوې يې درڅرگندې کړم . نو بيا دغه خپرنه لومړى د ده له ژوند ليکه څخه پيليزي ، تردې وروسته به يې آثار درويښم ، او بيا به يې د ژوند د احوالو او آثارو د مطالعې په بنا په افکارو وټه غږېم :

www.libtool.com.cn

((۱))

ژوند ليک

د سپوږميز ليز دې شمير له مخې کابو ۱۲۵ کاله دمخه د ۱۲۷۱ هـ ق کال په شاوخواکې (۱) د احمد شاهي امپراتورۍ د پلازمېنې اشرف البلاد (کندهار) (۲) په ادب پالونکي غېږ کې د عبدالرشيد نومې حسن خېل جرياني (۳) پښتون (۴) کور د يوه نوي ماشوم په زوکړې رڼ شوې پر دغه ماشوم يې نوم غلام محى الدين کښېښود ، او د خپلې

(۱) په اوسنۍ ليکوال (لومړي ټوک ۶۸ مخ د ۱۳۴۰ ش کال چاپ) کې يې د ده د زوکړې نيټه ۱۳۰۹ هـ ق شوولې ده . دغه نيټه سمه نه ده ، او که يې سمه وي بولونو شاعر بايد په ۳۰ کلنۍ کې مړ وي . حال دا چې دى په ديرش کلنۍ کې د هند په لټوکې د پوهې او کمال په حاصلولو بوخت و .

(۲) مير غلام محمد غبار په خپل کتاب ((افغانستان در مسير تاريخ)) ۷۱۹ مخ کې غلام محى الدين خان افغان له سرحدي افغانانو بللى دى . دغه خبره سمه نه ده ، او د دغه کتاب

د پيرو نورو تيرو تنو په خير به يې يوه تيروتنه ويولو .
(۳) پښتانه شعراء ، ج ۳ ص ۷۷ د ۱۳۴۲ هـ ش کال چاپ ، کابل - پښتونپوهنه . د ده د نسب په باب مادلي څرکه نور تحقيقات ونه کړل کله چې فاضل استاد پوهاند رشاد په دې برخه کې خير نه کوي ، او د افغان ياد په مجموعه کې خپريزي . د قبيلې دغې نوم چې په پښتانه شعراء کې جرياني چاپ شوى ، ښايې جرياني (ژمرياني) وي ، چې د تاريخ خورشيد - جهان په ۲۰۰ مخ کې د (کاسي) په اولاد کې شميرل شوي دي او يا ښايې زه غلطم ، او جرياني سې وي . په هرصورت به دې خصوص کې پلنې خپرنې د فاضل استاد پوهاند رشاد په برخه دي .

کورنډه په توده غيزکي رالوئيد. کله چې د ليک لوست د زده کړې شو، نو يې خپلې
 ابتدايي زده کړې د کندهار په علمي چاپيريال کې پيل کړې، او د پوهې يوه تونښه
 يې زموږ له دغه پښتنې فرهنگي مرکز څخه په برخه شوه. د يادولو وړ ده چې افغان
 په کندهار کې مروج او هندول علم له ديني علومو سره يوځای ولوستل.
 غلام محي الدين د ۱۹ کالونږۍ و، چې خپل پلرنی ټاټوبی يې پرېښود (۴)
 او د هند خواته ولاړ. د پخواني هند د لاهور او راولپنډۍ (دغه دوه ښار ه اوسې په
 پاکستان کې شامل دي) په عصري مکتابو کې علمي زده کړې پيل کړې، د مروجو
 ديني علومو ترڅنگ يې عصري علوم هم ولوستل، او خوږ يې زده کړې، چې د خپلې وينا
 له مخې يې له خپلې مورنۍ ژبې (پښتو) سر بيره پر پارسي او نورو ژبو هم ليک لوست
 کولای شوی، په دې باب دده خپله وينا داده:

بياراته گويان سوهغه عنوان په دې مضمون   ستا خو هم هم زده دي ياته هس يې پښتون
 ماويل چې پښتانه خودي په علم کې جيحون   زه يم له هغونه يوادنی سړی کړ مـون
 په اته ژبو پوهيزم درته وایم مختصر
 يعنی په پښتواو په هندي کې يم ماهـر   عرب او انگريزي خو هم پوهيزم په ظاهر
 گورمکهي او شاستري ته په ښه شان يم حاضر   په اردواو په پارسي کې ياره زه يم محرر
 نور علوم هم رامعلم دي برادره ماش قدر (۵)

غلام محي الدين شپږ ويشت کاله د پخواني هند په زمکو او د صوبه سرحد او بلوچستان په پښتنې
 سيمو کې وگرځيد، او د ۱۳۲۴ هـ ق کال په شاوخوا کې بيرته کابل ته راغی، او دده د ژوند
 يوه نوې دوره پيل شوه.

ده له دغه مهاله د مرگ ترورې پورې خپل وطن، خپل ملت او قوم، خپلې ژبې او فرهنگي
 ته ډير ډير کارونه وکړل، چې د دې څيرنې په بيلابيلو برخو به ورباندې خبرې وشوې.
 دې چې بيرته خپل هيواد ته راغی د هيواد په ملي، ادبي، اجتماعي او فرهنگي حلقو کې
 يې ډير ښه هرکلی وشو. په ((خانصاحب)) يې شهرت حاصل کړ، او چې ليک به يې کاوه،
 نو يې له خپل نامه سره ((افغان)) د تخلص په توگه کېښه.

(۲) دده د مهاجرت اوتاټوبی پريښوونی په باب به په راتلونکو بحثونو کې خبرې
 وکړم.

(۵) سراج الاخبار ۱۶ کال ۲۱ گڼه

د پښتانه شعراء د دریم ټوک د ۲۷۵ مخ د کښنو له مخ : کله چې مرحوم افغان بېرته هیواد ته راستون شو ، نوی د ه د کابل د ښار په ښوونځیو کې دمتحن دکفیل وظیفه ور وسپارله خو دغه وظیفه وروسته په لږ وخت کې د «وظیفو المثنی» په دی برخه کې ((دافغانستان د معارف د تاریخ)) کښی هم د هیرو لونه دي . د دغه کتاب موټ لښو کښلی دي : ((لومړنی د دارالمعلمین دامیر حبیب الله خان په عصر کښی په ۱۲۹۱ هـ ش کال د جوب فروشی په مدرسه کې تاټ سیس شو . سردار عنایت الله خان معینه السلطنه ته د معارف چارې وردغاړې او ښاغلی غلام محی الدین چی په خان صاحب مشهور و . د هغه ښوونځی اداري او تدریس چارې اداره کولی)) . ښلخي کاري — د تدریس هیئت دالاندې محترم کسان وو : ((مرحوم قاري عبدالله خان ملک الشعراء مولوي عبدالرب ، قاري سمرقندي ، سید محمد طاهر ، او مولوي غلام محی الدین — او محمد جعفر)) (۶)

وايي چی : افغان په ۱۳۳۳ هـ ق کال د حبیبی د بیت العلم مفتش (۷) اوبه — ۱۳۳۴ هـ ق کال په دارالمعلمین کې ښوونکی و .

د پښتانه شعراء په دریم ټوک کې یی کښلی ، چی ((افغان)) ۱۳۳۲ هـ ق راپه دې خوا د اعلی حضرت امان الله خان (۱۳۳۲-۱۳۴۷ هـ ق) په وختو کې د دارالمعلمین — مدیر و ، مگر استاد عبدالهادي داوي په یوه لیک کې کښلی دي : ((دامان الله شاه د سلطنت په اوایلو کې مرحوم غلام محی الدین خان د کابل د ښهر د مکاتب ابتدائیه — رئیس مقرر شو)) (۸) مگر د وفات خبر یی چی په امان افغان کې خپور شوي ، د پښتانه شعراء د لیکنی موټ بد دی ، اوبه دغه وخت کې (دامانی عصر اوایل) دي د دارالمعلمین — مدیر معرفي کوي ، مگر داچی خبره ښه روښانه شوې وي ، دې ته اړه لیدل کیږي ، چی د هغه مهال د معارفو په تشکیلاتو سرې ځان خبر کړي . دامانی عصر د افغانستان د اساسی تشکیلاتو د نظامی ۴۸ ماده وایی : ((ریاست د تدریسات ابتدائیه او تالیه مامور دي ، له پاره د اداره او نگرانی د ټولو مخصوص مکتبو د ابتدائیه او تالیه او همداس شان مامور دی له پاره د نگرانی او اداره د هغو خصوصی مکتبو چی د نغریو او ټولنو او وطنی شرکتوله خوا

(۶) د افغانستان د معارف تاریخ ۱۱۵-۱۱۶ مخونه ، لیکوالان : پاینده محمد —

زهیر ، اوسید محمد یوسف علی د ۱۳۳۹ ش کال — د کابل چاپ .

(۷) په «افغانستان د ریسر تاریخ» ۷۱۹ مخ کې یی کښلی دي : ((معلم مکتب حبیبیه))

(۸) د افغان یاد ، ۱ مخ ، استاد داوي لیک .

اداره اوجوې پزي، او دغه رنگه دارالمعلمينونه او دارالمعلماتو نه هم په رياست
تدريسات پورې تعلق لري. پوړتيس هغه اداره کوي ((۹) .

د قانون دغه ماده موضوع بڼه روښانوي او داتري زياديزي، چي داستاد دا وي،
او پښتانه شعرا، دواړو خبرې سمې دي لکه چي دارالمعلمين هم په دې رياست پورې
اړه درلوده. له لورې بيا نه څرگنديزي، چي مرحوم افغان له ۱۳۲۴-۱۳۳۹ هـ ق پوري
دهيواد په تعليمي مو، سسوکي دښوونکي، پلټونکي، مدير اورئيس په رتبو کارکړي دي
او په دې ۱۴ يا ۱۵ کالوکي په بي دوطن د يوو بچيانو ته دعلم اوپوهي فيض ورپه برخه
شوي وي .

افغان او فرهنگي هڅي :

افغان دکابل په تعليمي مو، سسوکي دوطن د بچيانو دروزني ترڅنگه دوخت په مروجو
علوموکي هم ژوره مطالعه درلوده . له پښتو-پارسي، عربي او اردو ادبه سره هم
ترزياتي اندازې بلدو . په پښتو اوپارسي بي کښي درلودې، پښتو اشعاري ويل،
اوپه پارسي ژبه کي يي هم قلم چلاوه، اود خپلي وينا له مخې د ((اردو)) محررم و .
بنايي اردو ليکي يي هم کړي وي، چي دهغه وخت دهندوستان په اردو ژبو خپرونوکي
بېخبرې شوي وي، اوسلاسي يي ماته پسته نشته . دده د فرهنگي هڅو څرک دمحمود طرزي
له دغې لاندې ليکي هم ايستل کي دای شي . نوموړي دسراج الاخبار د ۶ کـال
د ۲۴ گڼي په ۱۰ مخ کي کښلي دي : ((۰۰۰ درين خصوص بالخاصه اميد واري که
درباره ادبيات افغاني داريم، به قلم شيرين رقم وياقريحه، باحب وطن توام جنابان
مولوي غلام محي الدين خان ومولوي صالح محمدخان وملاحمد خان عرضيگي داريم
که قسم افغاني جريده وطنيه، شانزاداييآ به دررغرر تحريرات ادبيانه ونشرونظم
فاضلانـه، خودشان احيا کرده اند)) (۱۰) له دې ليکي ښکاري چي دهغه
وخت فرهنگي او نشراتي موسسو هم دافغان ادبي او فرهنگي هڅو ته زياته اړه درلوده
اوپه هيله يي ترې کيده .

---

(۹) نظامنامه دتشکيلات اساسي (پښتومن) ۲۵مخ، ۱۳۰۶ش کال دشرکت رفيق دمطبعي
چاپ پارسي متن ۱۸مخ، ۱۳۰۲ش کال ددلو ۱۵، دوزيرانودعالي مجلس دتحريراتو
داداري دمطبعي چاپ .

(۱۰) مقالات محمود طرزي، ص ۷۸۸-۷۸۹، داستاد دوکتورروان فراهادي ټولونه د ۱۳۵۵ش
کال چاپ- دبیهق کتاب چاپولو مو، سسه .

دمولوي غلام محي الدين خان افغان دغه ډول هڅو بيا يې ډير زيات منظره —
 او مشهور آثار رامنځ ته کړي وي، چې ډير لږه برخه يې اوس زموږ بېواکي ده .
 اوبه راتلونکو بحثونو کې به پرې خبرې وکړم .

افغان او نوې نومونې : www.libtool.com.cn

په ژبه او ادب کې درې ټيټنستان په دې عقیده دي، چې لومړی ترهرڅه بيا پيدا
 د يوې ژبې ويونکي د اهڅه وکړي، چې دخپلې ژبې ډير سوچه او نادر لغات سره
 راټول کړي، بيا يې په قاموسونو کې خوندي کړي، او که دکم ويی د باره په خپله
 ژبه کې لغت ميند نه شو، نو په هڅه صورت کې دنوي لغت وضع کول، او يا حېرول
 او همدارنگه دنوي تمدن د نوويانو له باره د پښتو ژبې له آرونو سره سم دنومونو —
 اينيول په گټه او علمي کار دي . د دغسې نومونو وضع بايد د نوې ژبېوهنې بر اساساتو
 او ايتمولوژيکو قوانينو برابر وي (۱۱) .

په پښتو کې دنويو نومونو (اصطلاحاتو) وضع لرغونې سابقه لري . دامير شيرعلی خان
 د امارت په دوهمه دوره (۱۲۸۵-۱۲۹۶ هـ ق) کې د عسکري قواعد او بوليو معینې
 خاصې نومونې ۵ پښتو شوې (۱۲) ، او دغه کار تر امانې دورې پورې پرله نښتې پسې وشو .

(۱۱) د پښتو نوي علمي اصطلاحات په څنگه وي ؟ د لوی استاد بو هاند حبيبي مقاله، زمه د ۱۳۴۸
 ش کال ۲-۵ گڼه ۱-۲ څخه .

(۱۲) دامير شيرعلی خان په وخت کې د دغسې نومونو ايجاد عسکري قواعدو درې پښتو کتابونه
 چاپ شوي دي، چې پارسی تېريجات هم لري، اولمانگریزي ژبې څخه ژباړل شوي
 دي (ژبانه د ښاغلي رفيع ناچاپ اثر) دامير عبدالرحمن (۱۲۹۶-۱۳۱۹ هـ ق) .
 امير حبيب الله (۱۳۱۹-۱۳۳۷ هـ ق) اعلي حضرت امان الله خان غازي (۱۳۳۷ —

۱۳۴۷ هـ ق) په زمانو کې هم د عسکري بولي او قواعدو د پښتو کولو هڅې شوې دي،
 او مستقل پښتو کتابونه پرکښل شوي دي . چې تفصيل يې زما له موضوع سره
 اړه نه لري، او محترم محقق ښاغلي رفيع — په ژبانه
 نومی کتاب کې — په دې باب ډير ډير —
 کړي دي .

يادونه : د پښتو محاکمتنې ادب او موسيقۍ نومی کتاب د اتم — په حاشيې —
 کې دامير عبدالرحمن د پاچهۍ د دورې ارقام د چاپ په — وخت
 کې د حروف چينان — و د بې پروايۍ — اثر —
 وحتی غلط شوي دي .

او په امانی عصر کی پښتورکی به دې برخه کی پراخ گامونه اوجت کړل (۱۳) وروسته
 چی د پښتو د بیار تیا او بر مختیاله پاره د پښتنولوخوا منظم کارونه پیل شول مخینه و
 د علمی او محیو هم د خپلو غنډي غیر علمی آرونو پر بنادې کارنه هڅه وکړه، چی
 د ټولو په تفصیل سره بیانول د دې مقالې کارنه دي، البته دومره ویل به کاردی که
 چیرې دنویو اصطلاحاتو وضع د باصلاحیته کسانو له خوا دوی له بنسټیزو ارزښتونو
 اورښه یی قوانینو سره برابره وي، نو به دادوی به گټه کاروي.

زموږ لیکوال اوشاعر غلام محی الدین افغان چی د خپلی ژبی سره اورښه مینه
 درلوده، د خپل کار په ساحه (عارف) کی یی دنورو اصطلاحاتو (نومونو) رواجول
 ښه نه ایسیدل نویی به همدې نیامت د فټبال د لوبی له پاره په ۱۳۳۰ هـ ق کال محینی
 پښتو اصطلاحات وضع کړل، لکه:

تیر = گول

وروال = گول کیر

فارور = مخکینی (۱۴)

ښایی ده دغسی نور دیره ژبه پورې اصطلاحات وضع کړي وي، چی تراوسه موږ په نه یو خبر
 د افغان له دغسی کارونو څرگند یزي چی دی د خپلی مورښه ژبی اساسی رپ رته متوجه و،
 اوه دې هم باوري وو چی دنوي مدنیت هم انگیزه هرومرو زموږ وطن روڼوي، اودغسه
 مدنیت به نوي اصطلاحات هم له مخانه سره راوړي، چی درواجیدلو په صورت کی یی بیاله ژبی
 ایستل گران کاردی. په همدې اساس دي دې موضوع ته محیو، چی نوي اصطلاحات
 باید له تعمیم څخه پښتو شی.

(۱۳) دامانی عصر ((د پښتو مرکه)) نوی مؤسس لکه خوا به چاپ شوو کتابوکسی
 په کتاب پوازیښتنی پښتو دې مجلې ۵۲ مخه په
 ۱۳۰۱ هـ ش کال په کابل کی چاپ شوې دي. بیه دې
 کتاب کی هم دوخت لکه غوښتنی سره سم نوي
 لغتون له د پښتو مرکسی لکه خوا
 وضع شوې دي (وگوري! پښتو روزنه، داستاد پښتوا
 ص ۱۴۸، ۱۳۵۲ ش کال).

(۱۴) پښتانه شعرا، ج ۳ ص ۲۷۵.

افغان اوښتو او پښتواله :

په پښتنی کلتورکی دغه دوی کلمی بېلابېل تعابیر لري ، او هر تعبیر یی د هر پښتون له پاره ویاړ من او متبرک دي ، او پښتانه چی په هرځای کی استوگن دي دوی له خپلی پښتونه دي تیز او پیا به له وینا پښتو او پښتواله نه شی (پښتو داي (۱۵) ، زموز افغان هم خپله دغه پښتنی خاصه له وطن څخه له لیري والی نیولی د مرگ تر ورځی پورې ساتلی وه . افغان که په ایران کی ؤ ، او یا په هند کی خپل پښتنی خصایص یی نه ؤ هیر . زموز دغه مرحوم شاعر اولیکوال هم په پښتو او پښتنی محانگر نو مین ؤ ، وایی چی :
(تول عمر به یی ملی کالی افوستل ، اود غری طرز لباسونه یی بدلیدل ، او خپله خا متیایی د یردو تر زړو پښتو ورته ښه وه) (۱۶) .

سربیره پردې دی له خپلو خلکو سره محشور سړی ؤ . دده کوډ له به هر وخت له میلنو ډکه وه ، اوله هر چا سره یی د پښتوالی د اصولو له مخی ښه روه درلوده . استاد داوی لیکي چی : ((مرحوم افغان د پښتو د ترقی کلک طرفدار ؤ)) . او استاد بینوا په اوسنی لیکوال کی دده د پښتو یالنی په باب کښلی دي : ((غلام محی الدین خان له هغو پوهانو څخه ؤ ، چی په کابل کی یی لومړی بلا د پښتو دارتقا تحریک شروع کړي ؤ . . . . . په خپلو وروستیو وصایاوو کی یی شاگردانو ته دا ویلی وه ، چی دوی به په پښتو ژوند کوي)) (۱۷) .

دده د پښتنی مینی او پښتوالی د څرگندوی په توگه دده ، هغه پښتو اعلان هم د توجه او خاص پاملرنی وړ دي ، چی د سراج الاخبار افغانیه د ۶ کال د ۲۳ گڼی په ۴ مخ کی خپور شوی دی : ((اول مقصد مو دا اعلان دادی چی زموز مبارک ؤ . . . . . رواج پیدا کی ، او هر څوک دې په باب کی د ترقی د پښتو ښه ښه مضامین په افغانی کی ولیکی ، او په واسطه د دې اعلان ټولو پښتنو ته خبر ورکړم . که څوک زما یاد بل چا د پښتو په مضامینو ایراد لري . هغه دې خپله مدعا په پښتو کی ولیکی ، او د سراج الاخبار مدیر صاحب ته دې راولیږي . که بنده دهغه له جوابه عاجز سه ، هغه به پنځوس روپۍ په طور د انعام ورکړم او وده هم شپږ میاشتۍ ده)) .

---

(۱۵) درنه پښتو د پروفیسور پریشا^ن خټک ص ۱۶ ، د ۱۹۷۸ ع کال چاپ ، پښتو اکاډمی - پېښور .

(۱۶) پښتانه شعرا ، ج ۳ ص ۷۷۴ - ۷۷۵ .

(۱۷) اوسنی لیکوال ج ۱ ص ۶۸ ، د ۱۳۴۰ ش کال چاپ ، کابل .

وگړی! چې دغه اعلان مخومره له پښتنی احساساتو ډک دي، اوله پښتو او پښتوالی سره دده د مینې څرگندوي، او د پښتو د ترقی له پاره دده دارملانی زړه یوه کرپکه ده.

www.libtool.com.cn

د افغان شخصي ژوند :

په خپل وطن، خپلو خلکو او خپلی ژبی دغه مین پښتون د ژوند تر پایه واده ونه کړي. او څه ژوندی تراوه. په کابل کی یی د شور بازار د براجو یو په سرای کی کپه درلوده، چی تل به یی له ملگرو، دوستانو او شاگردانو ډکوه. ده خپل عمر د علومو په زده کړه، د نورو ژبو په زده کړه، سیاسي مبارزه، خپلی ژبی ته د خدمت اود وطن د بچیانو په روزنه تیر کړي. څوک ترې پاته نه شول، او خپل ژوندی وطن، ژبی او خلکو ته د خدمت په لاره، کی پای ته ورساوه. خو دغه خدمتونه به یی زموږ د ادب په تاریخ او ملی تاریخ کی تل پاته وي، او نوم به یی ژوندي ساتی.

سړینه او مزار :

زما په عقیده دده د مړینی د پېښی په باب تر هره بله ما، خذه په ((امان افغان)) کی هغه څېر شوي لیک د نړیات اهمیت وړ دي، چی د دارالمعلمین د سرکاتب محمد جعفر په قلم کښل شوي دي، زه هغه مکتوب دلی کتبت را اخلم :

((مکتوب : ضیاع افسوسناک : جناب مولوي غلام محی الدین خان افغان مدیر دارالمعلمین که خود را یگانه فدایی ملت افغان قرار داده، همیشه فداکاری راه ترقی و ملت که فو ز سعادت ابدی میدانستند و خدمات نمایان و شایانی در معارف ابراز نموده، چه همقدر معلمین که در مکتب ابتدائیه خطه مقدسه وطن شرف ملازمت دارند، اکثر بلکه انها تربیت یافته دست اخلاص را ساس شان است. که از دارالمعلمین به مفا خیرت تعلیمیه اولاد وطن ممتاز گردیده اند. جناب موصوف زبان افغانی، عربی، فارسی اردو، پنجابی، انگریزی، گورمکھی، شا ستری و هیرو را بدرجه کمال دارا بوده، چند کتب مفیده را جهت یادگار تاه لېف و ترجمه کردند، علاوه بر همه اوصاف و کمالاتیکه داشتند، مدت سی سال مجلس افغانی (افغان کلب) را در هند و فیرو ریاست اداره کسرد، بودند. بتاريخ نیم چهارشنبه ۱۲ برج اسد سنه ۱۳۰۰ به دویچه، نیم مذکور به حکم ((ولکل اجل کتاب)) روز نامه، حیات شان بانجام رسیده و از دست ساقی ((قل یتوفی کم، ملک الموت الذی وکل بکم)) به مرض هیضه شربت ممات چشیدند، و محنت آباد دنیای خدا را ترک و به عشرت سرای دارالقرار رحل اقامت نمودند :

دنیا بهشت و رحمت پروردگار یافت
باساکن عالم علوی قرار یافت

(انا لله وانا اليه راجعون)

فردای آن روز پنجشنبه جناب جلالتاب وزیر صاحب معارف در شیوه الطاف خاصه که در باره خدمت مخلص دولت و ملت دارند و **وگانه خیال لیکوال** **شان معارف** افزایش است. جهت تسلیت خاطر معلمین و طلبه، مدیر مرده تشریف آورده علاوه بر تسلیتی بخشی چند نفر حفاظ جید را بوجوهات نقد خورسند ساخته جهت ختم کلام جمیع و فرقان حمید بارواح مرحومی گماشته دو هفته طعام و ناهشتای صبح و ضیوه معارف و اسایش لازمه به بسیار حموسی و درستی مقرر داشته، که مرصه سه روز بالای مقبره مصروف ختم کلام و طالب مغفرت باشند، از درگاه خداوند بی زوال اولاً بقای اعلیحضرت غازی (امان الله) را طلبگام که از فرط رحمدلی و رعیت پروری بنا بر قناعت و خوشدلی رعایای شاهانه خود چنین سرپرستان خلیق و شفیق مامور و مقرر فرموده اند که بعد از مرگ نیز در آرامی و خوشحالی شان صرف مساعی می نمایند. ثانیاً از بارگاه حضرت رحمان برای مرحومی طالب بخشش و سفران میکم، فقط. مورخه شنبه ۱۵ برج اسد سنه ۱۳۰۰ محمدجعفر سرکاتب دارالمعلمین ((۱۸) .

یوه جالبه نکهه چی به امان افغان، کی له دغه لوم خپاره شوي مکتوبه راوړلې داده چی دده د مزار پر کیسه دده دمر پی ورځ چهارشنبه داسد ۱۱ بنوول شوې حال داجی لوم مکتوب دارابی چی دغه ورځ داسد ۱۲ وه، او ددې نیتی دصحت بل دلیل دادي، چی نوموړي محمدجعفر خیل مکتوب دشنی به ورځ داسد به ۱۵ کېدل دي، چی به حساب د چهارشنبی ورځ دهامنی میاشتی ۱۲ کڼي نه ۱۱ به پښتانه شعرا، درم ټوک (۲۷۶ مخ) او اوسنی لیکوال لومړي ټوک ۲۲ مخ کی دمرحوم افغان د مزار د کتبی نقل رااخیستل شوی دی، چی دمر پی ورځ یی چهارشنبه داسد ۱۱ رابی .

مرحم افغان شپه کاله عمر وکړ، چی زیاته برخه یی وطن او د وطن زامنوته به خدمت، تا، لپ ترجمه، مبارزه اوزده کړه، کی تیر شوې ده .

(۱۸) امان افغان، دوهم کال ۱۳۰۰ . اګبه

ص ۲-۰۳ د سنبلې ۱

پښتانه شعراء د رم توك كې راغلي دي، چې له امان افغان سره بېره د بجنور (۱۹) به مدینه نوی اخبار د لاهور به سیاست اوزمیندار اخبارونو، د امرتسر به اهل سنت وجماعت اخبارو کی دده دمړینی خبرونه خپاره شوي وو، اوله یوې مرثیې اوساندي پسی ویلی شوې وې. دیوې عری مرثیې خوبیته یی پښتانه شعراء (۲۰)، راخیستی دي. دغه عری مرثیه به هندوستان کی ویل شوې وه.

له دغو استادو څخه ښکاري چې د افغان مړینی د افغانستان، سرحدی سیمو او هندو علمي او ادبی محافل ویرمن کړي وو، او دده مړینی په منطقه کی د پسرزبات اغیز ښندلی و.

مزار:

به پښتانه شعراء کی کښل شوي دي: ((د افغان مړي د (عوان افغان) له خوا د کابل د (جوس) به هدیره کی تقریباً د کاسه برج لمنی ته ښخ کړ شو، برهید یوه یی یونځه مټه ځلی د حزی ملگرو له خوا داعانی په صورت دده د خدماتو د یادگار په نامه جوړ کړ شو چی اوس هم شته)).

د مزارات کابل موټر لږ دده د مزار موقعیت داسی ټاکي: ((این مزار در وسط راه وزارت حضرت تیم قریب قبر میر محمد هاشم خان است)) (۲۱).

(۱۹) بجنور: د روځیلکهنه د سیمې به ښارونو کی یونبار دي. روځیلکهنه د هندوستان به شمال کی د گنگاه درود پر ختیځه غاړه دیوې براخی سیمې نږه، چې لسه بجنوره پرته رامپور، مراد آباد، بریلی، شاهجهان پور، سنسھل، نجیب آباد، امرهه او ننگینه یی مشهور ښارونه دي. د روځیل کهنه سیمه په ادا ری لحاظ د اتر پیر دیش، هیمالیت پورې اړه لري (وگوري)؛ شیخ بستان بریځ، بحر یخی او ښور اوک د فاضل استاد پوهاند رشاد مقاله ۱۳۰۲ مخ لمن لیک، د ۱۳۶۰ ش کال چاپ، د اطلاعاتو او کلتور وزارت).

(۲۰) پښتانه شعراء ج ۳ ص ۷۷۶

(۲۱) مزارات کابل، د محمد ابراهیم خلیل تاه لږ، ۵۰ مخ، د ۱۳۳۹ کال چاپ، کابل. تاریخ تولد.

دده د مزار پر کتیه چی به پښتو ژبه ده داسی کښل شوی دی
 ((یا ایها النفس ارجعی الی ربک راضیه فادخلی فی عبادي وادخلی جنّتی))
 (ایه) ((مولوي غلام محی الدین خان افغان به قندهار کی متولد شو او هلته
 یی دینی تعلیم حاصل کړه پس بمعیت د سردار ایوب خان به راوړلند او لاهور
 کی فراره حالت کی له انگریزي مکتب څخه جدید تعلیم واخیست او چی بیرته
 کابل ته راغی دامیر حبیب الله خان به عهد د مکتب ابتدا شو ممتحن مقرر شو، پس له
 خدمت د (۱۴) کالو د معارف دامیر امان الله خان غازي به روښان دوران کی مدیر
 د دارالمعلمین شو، او هغه خیالات او راډي کی چی د اصلاح او ترقی د ملت چی
 دولس کاله پخوا یی به مجلس د جان نثاران اسلام کی معاهده کړې وې. د ظل العیسی
 تر سیوري لاندې پخپله ثمرته ورسیدې به د اکیف مطمئن اورا غی د عباد الله به
 خدمت کی داخل به اجل د یای هیضه وروږد گارته راجع شو، او هغه د ټولو خښتن په حنت
 کی داخل کړ. دا دعا (بحوان افغان) به یاد د هغه د وطن دوستی او وفالسه
 زړه خپلې چی :

چی په بیاریسی تر بحان او جهان تیروي
 څوک کولای شی داهسی مشقت

د شپې تو کالو د صلاح او تجرد او بحوانی په ژوند کی ملگری د بحوان مردانو، اهل او
 صالح د هر مشرب چی ټول یی امرزش غواړي :
 بروز مرگ که ییم وصال یاران است
 کسیکه دست من آن دم گرفت یار است
 تاریخ وفات چهارشنبه ۱۱، اسد ۱۳۰۰ هـ ش (۲۲) ۰ مطابق ۲۸ ذی قعدة الحرام
 ۱۳۳۹ هـ ق (((۲۳) ۰

(۲۲) د پښتو بحانتی ادب او موسیقی نومی کتاب د مقدمی به ۵۰ مخ کی چی
 د غلام محی الدین خان د مړینی کال ۱۳۱۱ هـ ش چاپ شوی یوه طباعت
 تیر وته ده.

(۲۳) د کتیب نقل چی به پښتانه شعرا ج ۳ ص ۷۷۶-۷۷۷، او اوسنی لیکوال ج ۱
 ص ۷۲-۷۳ کی راوړل شوی، اختلاف سره لري. د ماد د وای و له مخی وکتبه
 هیله لرم چی سخی می رااخیستی وي.

آثار

د مرحوم افغان د ژوند لیک په پای کې چې ماله ((امان افغان)) څخه دده د مړینې په باب د محمد جعفر سرکاتب مکتوب را نقل کړی دی. هورې لیکونکی کښلی دي چې: ((۰۰۰ چنډ کتب مفید مراجعت یادگار تاء، تیف و ترجمه کرده اند))، مگر مایی تراوسه کوم مستقل چاپی کتاب نه دی لیدلی. د ((نگاهی بر نقش فرهنگی افغانستان در عهد اسلام)) نومې مجموعې دامانیه دورې په آثارو او چاپی کتابوکې یو کتاب داسې پیژندل شوی دی: ((اخلاق و معلومات مدینه، صنف چهارم رشدیه)) او مو لـف یی محی الدین ښوول شوی دی، چې په ۱۳۰۴ ش کال ۲۶۴ مخه چاپ شوی دی. ۰ (۲۴) که دغه کتاب دده وي نو تر مړینې یی څلور کاله وروسته چاپ شوی دی، چې یو درسی کتاب دي. دا ځل او مدنی معلوماتو په باب بحثونه او خبرې لري.

له دې سر بیړه د افغان د آثارو په باب زموږ معلومات د سراج الاخبار په پاڼو متکي دي، او په دې خبرونه او معرف معارف کې دده ځینې متفرق پارې، منشورې، توتې (مضامین) او فولکلوریک آثار خوندي دي، چې د همدغو آثارو معرفي یی زه دلې کولایم:

منظوم آثار

د افغان په لاس ته راغلیو منظومو آثارو کې یوه غزله، درې قصیدې موشمه غزلې او قصیدې درې مخمه، یو ترجیع بند د والقایثین، او یومسدس شامل دي.

دغه منظوم آثار د شکل په لحاظ زار، مگرد مضمون په لحاظ یی زیاتره پار کسې، نوې خبرې، او نوي کره وړه لري.

په دغو منظومو پار کوکې اکثر، اجتماعی، ملی او اخلاقی مسایل بیان شوي دي. له عالم اسلام سره د انگریزي افریس استعماري طاقتونو په ناخوالو او نارواو خبرې پکسې شوي دي. نوي مفاهیم، تعبیر او اصطلاحات په دغو پار کوکې راغلي، چې د دغسې دورې له شاعرانو پرته یی به د مخینو اشعارو کې موز څرک نشوای اېستلای.

غلام محی الدین افغان د وخت په مروجو عصری علومو پرمه. د سیاسي جگړې د ډگر پوښتلی پهلوان او پخپل وطن مین، ده چې شعرونه ویل نو یی د شکل په لحاظ د هغو زر وکلا ښکونکو فورمونو پیروي وکړه. خو د مضمون په لحاظ له پوښم پار کې پرته پرهڅی پخوانسې لارې نه دی تللی، او د عصری لغو ښتو سرهم یی نوي ملی، وطنی، سیاسي او اجتماعی

(۲۲) نقش فرهنگی، ص ۱۲۲، د پوهاند دوکتور جاوید ظاله، د ۱۳۵۵ ش کال
چاپ.

مسایل په شعر کی بیان کړي دي . که څه هم افغان پښتو کلاسیکو شاعران — له آغا سره پوره پوره اشنایي درلوده . خو دهنوي مضامین یې دخپلې زمانې غوښتنو ته دجواب وړ ونه بلل اوله خپل فکري سیر او د ملت او وطن د مصالحو په پام کی لرلو یې زار . شعري موضوعی قالبونه مات کړه او په نویو مفاهیمو او وطنی مسایلو سره لږ شوي شعرونه یې پزړي و غعنوي شعري شکلونو کی راوښتل .

www.libtool.com

لوی استاد پوهاند حبیبی د غلام محی الدین افغان د دغه فکري تجدید په باب کازي : ((خو) کاله پخوا زما نه در په یاد کی ، هغه وخت چا پښتو شعر نه وایه . او که به هم څوک به دي فکر کی و ، هغه به دخوشحال اورحمان پیروي کوله . د توروزلفو په شکج کی به نښتی اود بانسو به غش به ژوبل و ، د شعر موضوع او محتوي پور کاله دغسې راغلی و ، اوڅک هم پر دغه لار تلل . یو وار نابیره غلام محی الدین افغان د شعر مجری بدله کړه ، او په (۱۳۲۳ هـ ق) یې په سراج الاخبار کی دکوم خیالی محبوب داوړ دوزلفو او ښکلی مخ او هلال ابرو داستاینی بریځای د وطن په حقیقی دلبر — پوري داسی سندر وویل :

زړه زما ډک دي له مینې د وطن خپل وطن ماته عزیز دی تر خپل تن)) (۲۵)
افغان په پښتو شعر کی هغه مهال په موضوعی لحاظ دغسې یو فکري حرکت راوست او دا ځکه چی دی اړ و ، چی دغسې ملی او وطنی مسایل دخلکو د بیداري له پیاوړه په خپلو سندرو کی راوغاړي . ځکه دده خپل پلرني ټاټوبی کی دانگلېسی استعمار نمایندګه ګواډاګی امپریه خپلو مزو او چرې خواخه و ، او په ټول شرق کی داروپایي متمدن صفتو وحشیانو پر غلونه جاري وو ، او بیا هم دغه وخت استعماري هواکونه دخلکو د ګوند ساتلو او دخلکو مستعمراتو د پراخولو په نیت په خپلو کی سره وښتل لومړی عمومی جنگ پیل شو (۱۹۱۲) دغه جنگ زموږ د مملکت پر سیاسي او ضاعوهم تا ، تیر درلود ، دغه وخت کی زموږ د اولس جذبات پاریدلی وو . دغه وضع اوله انگریز سره دامیر د سازشونو په باب دافغان دیو بل معاصر شاعر عبدالرحمن لودین (۱۳۰۹ هـ ش شهید) د زړه د وینا ووراړه ل هم دلته له موضوع سره یې ارتباطه نه دي :

(۲۵) په اوسنی پښتو شعر کی د ژوند مخی ، ۲۶ مخ ، د ۱۳۶۰ ش کال چاپ — کابل

پښتولنه .

ای ملت از برای خدا زود تر شوید — از شر و مکر و حيله دشمن خبر شوید
تا از صدای صاعقه اش گنگ و کر شوید — وانگه جوړعد نعره زنان در بدر شوید

مانند برق جلوه گان در نظر شوید —

از یک طرف نهنگ و زد پگطرف پلنگ — هردو بخون مادران خویش کرده رنگ
اکنون که گشته اند بخود مبتلا ز جنگ — جهد کنید بهر چه هست این همه درنگ

در حفظ راه حق همه تیغ و سپر شوید —

این وقت فرصت است نه هنگام جستن و شور — هر کس که فوت میکندش میشود گهور
پس در همین خلال و چنین حال و این فتور — تیزی و سعی و همت تان اینقدر ضرور

تا از برای چشم عدو نیشتر شوید —

امروز در تمام عالم چه شور و شمر — بر پا و مانده است از آن جمله بی خبر
نی فکر سودنی سر سود ایمان به سر — انسوس هر فلاکت حال چنین بشمر

باید ز شرم آب زبا تابسر شوید —

الله عالم است که این خصم بد سرشت — این حب و حب خویش چه شان کرده است کشت
تا هیچ فرق کرده نباید ز خوب و زشت — نقشی چنین بباطل بیایست درنوشت

ترسم خدا خواسته زیر وزیر شوید (۲۶)

د غلام محی الدین افغان دیوه بل بښتون معاصر شاعر استاد عبدالهادي داوي؛
دالاندې پارسې غزل هم دهنه عصر د ملی نوربخنگونو او روشنفکري حلقو فکري سسپراو
غوښتنې ښې راښې :

تابه کی اولاد افغان تابه کی	تابه کی هان تابه کی هان تابه کی
کو کوی مرغ سحر آمد بگوش	خرخر خواب ای گران جان تابه کی
نوریداری جهانی را گرفت	خواب غفلت ای حرفان تابه کی
سبزه خوابیده هم برداشت سر	بر نمیداری تو مژگان تابه کی
میرسد اواز سبیل از راه دور	توبه خواب ای خانه ویران تابه کی
میوز باد خزان در چمن	شوق گلگشت بیابان تابه کی
بایدیت بر حال خویش خون گریست	سیر آنها رو گلستان تابه کی
یک نفس سرد رگ ریان در کیمید	فکر کالرای جوانان تابه کی
رفت وقت خنده و هزل و مزاج	خورد سالی خورد سالان تابه کی
ای قلم اخر زیانت میبرند	این قدر حرف پریشان تابه کی (۲۷)

(۲۶) (۲۷) افغانستان در مسیر تاریخ ص ۷۲۱-۷۲۵

* پریشان داستان داوي: خیرانی تخلص گ

به دغسی یوه علمی او فرهنګی محیط کې له هیواد پالو انقلابی شاعرانو سره
 محشور د یوه حلس او متحد د فکر خاوند شاعر څنگه کولای شې چې په خپلو ترانو کې
 د گل او بلبل دغسې وزغوي. او اخیلي سندري د ژلف د کاکل خبرو ته وقف کړي. افغان
 د زمانې او شرایطو تر ټاټور، د ملت له غوښتنو او د ادب او د فکري پوښ سره
 پخوانۍ خبرې او هغه زارې وراسته شوي موضوعات پرېښوول او د هغه پر مخای پیاوړتیا
 د وطن، او خلکو ترانې وویلې. هکله یې وینېز کړل. خپلې ژبې، خپل قوم او خپل ملت
 ته یې د بې داری د رسونه وړ کړل، او حتی د فکر نیسلی ټیوازي د گران افغانستان په
 جغرافیا یې مجبوره کړې ته نه شو. بلکه د ټول شرق د بیدارۍ او د استعمار له خونړیو
 منگولو څخه یې د دغو ترستم لاندې مظلومو ملتونو آواز د شعر په ژبه را وچت کړ. خپل
 قدیم او زارې مفاهیم په خپل کلام کې ولمانځل، دا د هرو ظنهرست او په خپل قوم
 مین وظیفه وه او ده چې په خپلو نومیالیو وویاړي، او په خپلو ملی او تاریخي افتخاراتو
 مباحثات وکړي.

د افغان فکري غورځنگ د وطنپرستۍ له معیارونو سره برابر دی او هغه څه چې
 ده موږ ته پریښی زموږ د ملی او ادبي تاریخ بخلا ند. بابونه جوړوي.
 دده په یوه پاڼه کې د پاچا (امیر حبیب الله) ستاینه هم شوې ده، او څوک
 بنایي دا انتقاد وکړي چې دانگریزانو د یوه گولۍ پاچا مدحه یې کړې ده. مگر
 اصلی خبره داده، چې د هغه وخت فرهنګیانو خصوصاً د سراج الاخبار افغانیې
 د لیکوالو او پیاوړي مدیر دا پالیسۍ وه، چې ټول انقلابي مضامین او اشعار به یې
 دده نامه په تشه یادونه په اخبار کې خپرول، او د پاچاهاله پاره دغه یادونه
 په حقیقت کې داسې زهر ووه چې د شاتو په نامه ورکول کیدل.

د افغان لاس ته راغلی پار کې زیاتره ملی او وطنی خواوې لري. له وطن او خلکو
 سره مینه پکې په خپل دود. دې یو ملی او وطنی شا عردی. له علم او پوهې سره د پښتنو
 د اشنا یې سر سخت طرفدار و، او د علم او کمال په ښیځنو او توصیفونو کې هم بحینې
 پار کې لري، چې د عصر د تقاضو زبانه دي.

دده د پاڼه کوله موضوعی تشریح چې تیر شو او د هنر او ښکلا له پلوه پیاوړې
 څه ویاړي تو دلته د پښتو ادبي تاریخ د یوه نقاد خبرې راپا دیزي، چې څو کاله
 دمخه یې په سراج الاخبار کې د خبرو وښو و پښتو شعرونو په هنري ارزښتونو کړي وې،
 زه د هغو خبره لږه برخه دلی رااخلم:

((۰۰۰ ددې دورې د اشعارو نمونې د یوه لیر سا ده او مبتدي شعر ښکارندوي دي.

ټپي هلته سمبولونه نيخ په نيغه، اوس له دې چي هنري عليه پرې اجراشي، يوه بل پسي قطارشوي دي ((پسته مي خپل بادام مي خپل روغن مي خپل دي)) هېڅ تخصيل نه لري. بې له دې چي دهيواد خپلواکي او شتمني ته يوه برينده اوسطحي اشاره ده. حتی هغه زهر سمبوليزم چي پسته خولي ته، او بادام سترگو ته ورته ويولي هم دلته نشته که داشعرونه دپښتو دشفايي اولکيرياندو دشعرونو غزلواو لنډيو سره پرتله شي له ورايه ښکاري چي شاعرنه دي بريالي شوي هغه ايو پال چي دي — ورباندي گروهمن دي. داسي بيان کړي چي خلکو ته دشعريه حيث دمنلو وړ وي. ددغو شاعرانو نه هم دپښتو دطلايي عصرعنونه ورکده اوهمي لسره خيبر خيبري نه زده)) (٢٨) داخبره تريوه محايه سمه ده، چي په سراج الاخبارکسي خپاره شوي پښتو نظمونه ترزياته حده له هنره بې برخي دي، او دښکلا اړخ پسي کمزوري دي، او ددې کمزورتيا علتونه مونږ داسي خپل شيو چي دغو شاعرانوسو دقدماو موضوعي قالبونه دي پرې کړل، او پرخاي پي نوي موضوعات چي ترزياته حده لهوطن اوخلکو او اجتماعي ژوند سره اړه درلوده په خپلواشعاروکي راوغښتل نو دا بايد يو طبيعي جريان ويولو چي دقديمي عنعنې پريښوول او دنويوفايمونسل په لومړي مرحله کي څه ضعفونه اونيمگر تياوې لري. ځکه دشعريه هنري اولطيفو څپو کي دنويو وطني او اجتماعي مسايلو محايول ددغس شاعرانوله خوا چي قديمي شعري عنعنې يي زياتيره په خيالي اوسمبولي موضوعاتو کي وي، څه اسان کار نه دي. په همدې وجه دافغان بحيني شعرونه هم په هنري لحاظ اوچت مقام نه لري اوحتسې په بحينو برخوکي يي تخنيکي نيمگر تياوي هم ترسترگو کيزي دوزن او نظم اړيکسي يي سره سره خوري. سکتي او دبحينو پارکوپه مسريوکي يي دهجاوود کمپوت اوزياتوب مسا له هم مطرح ده.

اما ددې ترڅنگ داهم دهيرولونه ده چي دافغان بحيني پارکي، لکه: درحمان بابا برغزلو مخمسات سربيره پرموضوعي ارزښتونود هنراوښکلا له پلوه هم لوړ معيازلري. او د افغان ددې لورې ادبي قريحي نمايندگي کوي. ديوه مخمس دغه يوبندي وگوري!

---

(٢٨) دتفصيل له پاره وگوري، اکابل مجله د ٢٤١١ کال ٦ گڼه ٣٦-٤١ مخونه.

پښتو چاپسي آثار ٢٩٨-٢٩٩ مخونه، دښاغلي شپون مقالې.

خوک چی ورک له خپل وطن وي څه به خوب کا
 ستمگر چی (۲۹) گلبدن وي څه به خوب کا
 مبتلا چی په شیون وي څه به خوب کا
 هغه خوک چی دی مین وي څه به خوب کا
 چی نرها د فوند پکوهکې وي څه به خوب کا (۳۰)

www.libtool.com.cn

افغان او لرغونی پښتانه شاعران :

مرحوم غلام محی الدین یو داسې پښتومین ادیب ؤ، چی د دې ژبې د ترقۍ په لپاره کټ د مهمو خدمتونو ترڅنګه د پښتو له لرغونو آثارو او فرهنگي میراثونو سره هم مینه درلوده. دده له لاسه راغلو پارکو او آثارو څخه ښکاري، چی ده د خوشحال خټک (۱۰۲۲-۱۱۰۰ هـ ق) او عبدالرحمن بابا (۱۰۴۲-۱۱۲۸ هـ ق) د آثارو او دیوانونو پراخه مطالعه درلوده، ښایې ډیر نور پښتو آثار یې هم لوستي وي. افغان سربیره پردې چی د خوشحال خان خټک سوانح لومړی بډل په پاړسي ژبه د افغانستان په مطبوعاتو کی خپرې کړې. خپل دغه لاندې مخس:

((څه عجبې خوب ؤ چی می ولیده سحر زه یم په یورپ کی اوگر بحیرم لرو سیر
 ټول یورپ اخته (دی) په غوغا به شور و شر یوترله وژنی په تویک اوبه خنجر
 ماوې د ابه ملک وي د سینا یاد بربر))

یې د لوی خان د هغه مشهور ((ترکیب بند ذوالمقافیتین)) په پیروي اود هغه تر اغیز لاندې ویلی دی، چی خان په هغه کی دخپل نیول کیدو، اوښد واقعات ګرده بیان کړي دي. ټول دوه سوه شل بیته دی او یوولس بنده لري، او خان درنښتور په جیل کی ویلی دی (۳۱) د پیل بیتونه یې دادي:

(۲۹) چی = چی یې د ګند هارګر دود. په لرغونو پښتو متونو کی همداسې راغلی دي.
 (۳۰) سراج الاخبار، پنجم کال ۱۹ ګڼه

(۳۱) کلیات خوشحال خان خټک، ۱۹۳۴-۱۹۴۷ مخونه، د مرحوم استاد کامل له سريزې
 لمنو او سمونوسره، د ۱۹۹۰ع کال چاپ. دوهم بډل، اداره اشاعت سمرحد.

خه دېدو خوبو چسې مې وليده سحر سترگې مې زړې کړې ناکرارشم په بستر
پاخيدم له کچه لکه خور شې دجا سړ هسې شان او ترشم نه مې لير ليدنه و
له دې سربيره دده موجود ترلاسه شوي کلام کې دوه داسې مخموسنه شته ، چسې

دلسان الغليب رحمان بابا پر دغو لاندې غزلونې وليکلې دي : www.litstool.com

هغه زوي چسې مين وي خه به خو کا چسې مجنون غوندي کړ منوي خه به خوب کا (۳۲)
اې زما د زړه ارامه راښه شـ سړو قدو گل اندامه راشه راشـ (۳۳)
له دې سربيره يې دخپل يوه پښتو منشور مضمون په ترجمې کې دشمس العلماء قاضي
مير احمد شاه رضواني د يوه شعر اقتباس هم راوړي ، چسې ماد هماغه مضمون پـ
حاشيه کې لازم توضيحات ورکړي او دلی يې دغه لورې يادونه کافي بولم .

منشور آثار

دافغان په ترلاسه شوو آثارو کې بحينې منشورې ټوټې هم زموږ په واک کې دي ، چسې
له دغو منشورو ټوټو څخه يوه په پاړسي ژبه او دوې په پښتو دي .

(۱) پاړسي مقاله :

دافغان پاړسي مقاله د ((حالات خوشحال خان خټک)) سرليک لري ، اوبه دې ليکنه
کې يې د پښتو ادب او څار او مستر شاعر خوشحال خان خټک خپلو افغاني پاړسي
ژبو وړونو ته د دوی په ژبه معرفي کړې دي . دهغه وخت له معلوماتو اسناد او اموډارکو
سره سم يې دلوی خان سيرت ښايسته پيژنه ښوولې دي ، او بحينې برخې يې اوس هم
دمنلو وړ دي . افغان ښايې دغه مقاله په دې نيامت په پاړسي ژبه کښلې وي ، چسې
دافغانستان پښتانه خوله دواړو ژبو پوره استفاده کولاي شې ، او حتی زموږ دپاړسي
فرهنگ زيات آثار پښتو کښلې دي ، نو پيوه چسې دپښتو ددغه عظيم اومبارز شاعر
سوانح او کارنامې په پاړسي ژبه وکښلې شې . ځکه به يې پوره اودافغانستان باسو ا ده
طبقه به گرده دی ويژنی .

دموضوع او مضمون په لحاظ دغه نشرته موږ تحقيقي نشر ويلي شوه ځکه پمخپله ليکوال
دمقالې په پيل کې کښلې دي : ((بطور اختصار از کتب متفرقه افغاني و پاړسي نوشته
شده)) نشر اوليکلو شيوه يې هم دمنلو وړ ده . ددغې دورې دپاړسي نشر

(۳۲) (۳۳) درحمان بابا ديوان لومړی دفتر ۷۷- ۹۰ مخونه د ۱۲۷۳ هـ ق کال

د پېښور د رتضايې مطبعې چاپ .

د خصوصیاتو په باب د پارس ادب یو پخوانی اوسنی لیکوال کتلی دي: ((جریان
نشر نگاري این دوره نیز از رهگذر ساده نگاري وی تکلف نویسی قابل تأمل است .
اگرچه ساده نویسی و دوری جستن از تکلفات نگارشی نشر فنی دوره های پیشتر
از زمان نشر جریده شمس النهار (۱۸۷۴ع) آغاز یافته بود ، اما درین دوره بیشتر
از پیش متکامل گردید و حتی گرایش را در بعضی بیانش پیدا می نماید .
دري هماهنگی یافت ۱۰۰۰)) (۳۴) دافغان پارسى نشر هم دروانى ، سادگى
او دالفاظو او تعابیرو داداله بلوه په سراج الاخبار کې له خپرو شوو پارسى نشرونو
سره اوزه په اوزه په یوه صف کې د دریدو حق لري ، او کومه ټکلاچى د سراج الاخبار
په نورو منشورو لیکو کې لیدل کیږي ، دافغان پارسى نشر هم هغه خصوصیات لري .
(۲) پښتو مقاله :

د دغه پښتو مقاله ((افغانستان د سروزرو مرض دى)) نوميزي . دغه نشر
تحقیقې جنبه نه لري ، بلکه یواځې خبري نشر دي ، چې هدف یې د خپلو وطنی احساساتو
خرگندونه ، او دخپل وطن په گټه تبلیغ دي ، او زموږ د ژبې دا خبري نشرونه
لومړنۍ قطار کې درېزي ، د دغه نشر یو ټوکړولولى :

((داملك د هندوستان ، بلوچستان د ايران اود چين په ميانخ كې پروت دى .
دې ملك ته كه باغ ارم هرڅوك ووايى نهى شك نايى . ولې چې پاك رب داملك بالا
تشبيه په مثال د خلد برين پيدا كړي دي ، اوبه دې ملك كې سر سبزغرونه ،
زرغونه چمنونه ، خوزې اوبه ، شيرينى ميوې ، رنگارنگ گلونه ، نايسته خلق او باغيـرت
سړي زسته پ یر دي .))

د انش زموږ دا خبري نشر نو قديمه بولگه ده ، چې په لمريز ليز ديز شمير
خلور شپيته كاله نسخه كښل شوې ده . مگر د نشر خوز والى اوروانى يې دغه نشر
د هنري نشر په توگه رسوي ، خو د شكل له پلوه يې موږ په هنري نشر (۳۵) كسى

(۳۲) د هنر مجله . د درېم كال ۴ گڼه ۲۵ مخ . د پو يا فاريا يې مقاله ، ۱۳۵۹ ش كال .

(۳۵) په هنري نشر كې : ناول ، رمان ، داستان ، لنډه كيسه ، ډرامه ، اوادبى
توتې راڼى (وگورئ !) د زيري ۲ نمبر فوق العاده گڼه ۴۱ مخ ۱۳۵۶ ش كال
پښتو توله ، د يادونې وړ ده . چې ما ((د پښتو پخواننى ادب او موسيقى)) نومى
كتاب د مقدمې په ۱۵ مخ كې عبرت نومى ډرامه پښتوللى ده . هغه ډرامه
پښتونه ده ، بلكه په اردو ژبه پښتنى ماحول پكې تشيل شوي دي .

نه شو مطالعه کولای، او اخباري نشر ورته ويل کيزي. د یادولو وړ خبره خوه دې برخه کې داده، چې مرحوم افغان او مولوي صالح محمد خان هوتک، مرحوم به سراج الاخبار کې د پښتو نشر داسې نمونې خبرې کړې، چې د عامو خلکو ژبې ته نژدې وې. سادګۍ او سلاست یې مهمه خاصه وه. مګر کله چې په امانی عصر او یا راپورسته اخبري او یا قانونی نشرونه (۳۶) وکښل شول، د بیرې خونده اوله تکلفه پکې وو، تاسې لاندې د امانی عصر د نشر ټولګه ولولئ:

((هر نیم دپارسی چې په پښتو نیم ولري. د دې دپاره دې نومونه د میوو او دونه او د وښو د ګونو او د دارونو نومونه چې ناولده وي. پالنې او ویدل کيزي وکښل سۍ دپاره دارولو (جوړولو) د پښتو خبرو. هرڅه کښلې یا چې په هره ژبه د هر چا څخه وي یا ورښکاره وي. وځای ته د مرکې دې وړاندې کۍ په ملګري و مرکې ته ورکوي ښه که نه په خوښه دده په محبت وپیرودل سۍ (۴۰۰) (۳۷)

وګوري، دغه نشر او د افغان نشر دروانی او د خلکو محاورې او ورځنیزو خبرو ته د نزدیوالی له جهت څومره توپیرونه لري. هغه څومره روان او دابل دا څومره کړکېچن دی.

دغه رنگه کله چې طلوع افغان پښتو شو، پښتو مجله د ګد هار د ادبی انجمن له خپرونې سره، او یا په اتحاد مشرق کې پښتو مضامین خپاره شول. نو دغه مهال د پښتو دا خبري نشر دا رتقا اوودې له پاره ښه شرایط برابر شول، او لیکوالانو پښتو نشر لیکۍ ته شروع وکړه. مګر متأسفانه چې دغه نشرونه هم په سراج الاخبار کې د خپرونو څومره پرتله نه پر کمزوري او کړکېچن دي. د مثال لپاره لاندینۍ نشر ولولئ:

((۱۰۰۰ لوی رکن د ټینګوالی د بناد اقتصاد د ملتو صنایع د دوی دي. هیڅ ملت په صحنه د تنافس د ژوندون پرې نه مومي او د خپلو سیاسيانو سره نه سمیزې خو وطنۍ صنایع پلن نه کې او د دغه کور او د خپل ملت احتیاجات چې دا مجلس کې د وطنۍ صنایع نه کې او د خپل مصنوعاتو تجارت په دنیا کې خپرونه کې)) (۳۸)

(۳۶) د قانونی نشر اصطلاح د لوی استاد پوهاند عبدالحی حبیبی په هغه لیکنه کارول شوې ده، چې د ((په وروستیو دوو پیر یو کې د پښتو چاپی اثارو بین المللی سیمینار)) له پاره لیکلې وه. (وګوري، د پښتو چاپی آثار، مخ)

(۳۷) وګوري، د پښتو مرکې اعلان، ۱۳۰۷ د ش کال د میزان ۷ نیټه.

(۳۸) وګوري، د طلوع افغان لسم کال ۱۳۱۱ ش ۱۸ ګڼه

او يا د پښتو مجلې دغه نشر : ((داخو يوه ښکاره خبره ده ، چې هلك ترخو پورې چې نه مندونکي داساس تربيت وي ، يوازې د تعليم په واسطه د حقيقي فضايلو يعنسی ښايسته اخلاقو قدرت هيڅ کله نه سي مندلاى او د داسي بي تربيت هلك د لاسه هرومرو دايراد وړوي)) (۳۱)

وگورئ ! د نشر لومړې دوې نمونې يوه د افغان ترنشر پښتو پښتو کاله وروسته او بله کابو ۱۹ کاله وروسته کښل شوې ، خو کومه روانې اوسادگي چې د افغان په نشر کې ده . په دغو لومړيو نمونو او ياله ۱۳۰۰-۱۳۱۵ کلونو په کښل شوو نشرونو کې نه ليدل کيږي . زه د افغان د دغې ساده ليکنې او په نشر کې دروانې د مراعات علتونه داسي څيړم ، چې :

ده دخپل عمر يوه برخه په لره پښتوخوا او د قديم هندوستان په سيمو کې تيره کړې وه ، او هلته دده داستوگي په مهال کې د پښتو د هنري نشر کښلو دوره پيل شوې وه . مولوي احمد د تنگي گنج پښتو کښلې وه ، او تاريخ سلطان محمودي ژباړلې وه . دغه رنگه نورو پښتو ليکوالو هم د پښتو نشر ليکي خواته هڅه کړې وه . نو افغان د پښتو آثارو د يوه مينه وال په توگه دغه آثار هرومرو لوستي او د هغوی سا ده ليکو دده په کښنو هم اغيزېږي پښتلي دي . او دده نشر ته يې هم خوزلت ورکړې ده . مگر زمونږ هغو ليکوالو چې په يوه پښتونخوا کې تر ۱۳۰۰ هـ ش وروسته نشر ليکونه شروع وکړ . تر ۱۳۱۵ هـ ش پورې يې داسي نشرونه وکښل چې زياتره د ټکي په ټکي ژباړنې رنگ لري ، او ادات ټکي نه يې بحايه استعمال شوي دي . په گرامري لحاظ هم کمزور لري . دخلکو له محاورې او خبرو خوگر د سره ليرې دي . البته ددې دورې په ټولو نشرونو دغه بدل حکم کول به يو عندي قضاوت وگڼه دې دوره کې هم ښايي زمونږ حينو ليکوالو ښه نشرونه کښلي وي ، خصوصاً د پښتو مرکي د سوچنا په هڅې او د حينو ليکوالو يو ښه پښتوليکس د پښتو ادب له پاره د قدر وړ دي . خو په زياترو منشورو آثارو کې يې ښه خوندي او کمزوري ليدل کيږي .

(۳) پښتو اعلان :

د افغان په لاس ته راغلو منشورو آثارو کې يو پښتو اعلان هم شته . که د ژورناليزم د اساساتو او بيا په هغه کې د اعلان کښنې او يا اعلاناتو د فن له نظره دغه اعلان وڅيړو . نو هغه اهداف چې يو اعلان يې لري ، په دغه اعلان کې هم ليدل کيږي . د اعلان هموي

(۳۱) وگورئ ! پښتو مجله (د ادبي انجمن خپرونه) ۴ کال ۹ گڼه ۲۰ مخ .

اوآرهدف تشويق او ترغيب دي (۴۰) په دغه اعلان كې هم دغه هدف پټ دي، اوځلك
 يې دې ته تشويق كړي، چې په پښتوليك وكړي، او ددغه اعلان عمده ارزښت په دې
 كې دي، چې په ځلكو كې د انتقاد روحيه ژوند پكوي. او پښتانه ليكوال او شاعران دې ته
 رابولي، چې د سراج الاخبار په پښتوليكو انتقاد وكړي، ځكه كه به يوه علمي ټولنه
 كې سالم انتقاد موجود نه وي، ادبيات او نور علمي آثار يې وده نشي كولاى. اما انتقاد
 بايد په بير بيطرفانه اوله هر ډول حب وبعضنه خالى وي (۴۱).

د افغان د دغه اعلان نتيجه :

كله چې ده په سراج الاخبار كې دغه اعلان خپور كړ. نوموړي عبدالسلام كاموي (۴۲)
 سملاسي ددغه اعلان په ارتباط سراج الاخبار ته يو نظم واستاوه، چې خو بيتونه يـــــــ
 دادي :

اول حمد د هغه پاك پروردگار دي	چې معز د ممكانو په مقدار دي
مولانا غلام محى الدين صاحب څوكى	د تمام افغانستان د سترگوتور دي
په درويشته شماره كې داخبار	يو اعلان يې په پښتوكښلى تيار
هر افغان يې په مضمون باندې رسري	په لوستونې يو ترله هوسپري
ايراد نشته په پښتوكې اې صاحبه	فض شوي په افغان دى له واهبه
افغانان بهاداران د زمانى دي	نور اقوام ورته په شان د زمانى دي
كه اخبارش مزين به افغانى	نوراني به شى افغان په معانى
اې خاونده ذوالجلاله باري خدايه	ترقى پښتوله وركړه يې نهايه (۴۳)

د اعلاناتو د فتن له مخې يو اعلان د هغه وخت موثر وي، چې ځلك تشويق كړي، پښتني
 د افغان دغه پښتو اعلان هم دغه هدف په پرېشه ترسره كړى دي، او موږ يې د پښتو
 اعلاناتو د پيلامس په موثر فقا اعلانونو كې شميرلاى شو.

(۴۰) اعلانات، د ژورناليزم د څانگې درسى مواد.

(۴۱) ادبي خپرنى، د خپرنې دوي محمد صديق روهى تاءليف، كره كتنه او د هغوى
 تاريخى پس منظر.

(۴۲) فرهنگ زبان و ادبيات پښتو ج ۱ ص ۳۱۰.

(۴۳) سراج الاخبار ۷ كال ۱۲۹۶، درېمه گڼه.

دمرحم مولوي غلام محي الدين افغان په لاس ته راغلواو موجود و آثارو کی ځینسی داسی مواد هم تر موزه رارسیدلی ، چی هغه په ، فولکلور کی مطالعه کیزی . دغه ډول مواد د هر قوم املت په تیره د پښتنی فولکلور یومهم توك دي . دا افغان له خوا دغه راټول شوي مواد ، چی سراج الاخبار په پاڼو کی خوندي دي ((د پښتو مشهور متلونه)) تر سرلیک لاندې راغلی ، چی د ټولو شمیره یو سلو څلوېښته رسیږي . کومه تبصره او یادونه نه لري .

متلونه زموږ د فولکلور په پيرو ارزښتمنو څانگو کی حسابل کیزی ، چی پوره اوهرار خیزه ټولونه او علمی خیر نه یی زموږ د کلتور د پیر ارزښتمن اود پام وړ توکونه راسپړي ، اوزموږ د خلکو د اجتماعي ژوندانه د پیرې لرغونی اوبه زړه پورې خواوې رابرسیره کوي ، اوبه پښتو متلونو کی ځینی داسی متلونه هم موندل کیزی ، چی درینسی اوسنسی له پلوه د پیر لرغونی دي او شتمنه یی حتی د ژبپو هانو له پاره هم د څیړنی او گرویزنی نوي وړونه پرانیعی (۴۴)

متلونه که څه هم لنډې ویناوې دي . خو په دغو لنډو ویناوو کی حکمتونه ، اودگتی وړ خبرې راغلی وي په متلونو کی د قومونو او ملتونو د روحیاتو د پیرې بنس اونیادونی وړ نکستی پسر تی دي ، اوحینس پوهان لا دا عم وایی ، چی تر شعر لاملتونه دمتلونو پرعقلیت ښه دلالت کوي ، اوداځکه چی شعرونه د داسی خلکو له کومو راوی چی فکر ، ذهن او عقلیت یی تر عامو خلکو لږ وي ، اما متلونه د عامو وگړو د ذهن او فکر مولود دي ، او دوی له روحیاتو حکایت کوي . متلونه د خلکو زړغ کهل کیزی . په بیلابیلو وختونو او صاعو او احوالو کی د دوی د تجربو او ازمیښتونو په نتیجه کی منځ ته راغلی دي (۴۵) دهرې ټولنی متلونه د وگړو پوهنی او ټولنپوهنی د پوهانو د شنننی لفسخ په عمومسی توگه نسبی اومطلق ارزښتونه راڅرگندوي . څیر ندوي روھی په دې باپ کبلی دي :

((د کلتوري بشر پیژندنی (پوهنی) له څیړنو څخه څرگنده شوې ده ، چی ده سرې ټولنی متلونه عینس مطلق او عینس نسبی ارزښتو منعکسوي . مطلق ارزښتونه کلسی اوحاشموله دي ، چی د بشري تاریخ په اوږدو کی د گډو د تجربوله لارې زموږ تر وخته

(۴۴) عطای ، محمد ابراهیم ، د پښتو فولکلوریک ادب اکاډیمیکه څیړنه ، کابل مجله

د ۱۳۶۰ ش کال ۶-۷ گڼه ۵ مخ .

(۴۵) پوهاند عبدالحي حبیبي ، پښتو ادب د اجتماعي څیړنوله پاره ، وژمه ، د ۱۳۴۴ کال اگڼه ۱۴ مخ .

رارسې دلی دي . او یوازې دالفاظو او عبارتونو په توپیر تقریباً هماغه مفهوم افاده کوي . دغه ډول گڼم بشري ارزښتونه د زمان او مکان تابع نه وي ، بلکه په هره ټولنه کسې هروخت او هرځای دمنلوړ وی (۱۰۰) (۴۶) نویه همدې اساس څیر ندوي دوست هم کتلی دي چی دملتونه دمصنوع له مخی دپیداویدو موضوع او مفهوم به بیلابیلو ملتونو کی بیرمټلونه پیدا کیدلای شی ، چی یو ترله ترجمه اواخسته ښکاری . که څه هم ښایی دخپلو ژبو اصلصی مال وي)) (۴۷)

داخبره سمه ده چی دحیڼو ملتونو ارزښتونه هم جهانشموله دي ، اویاهم د نړی دبیلابیلو ملتونو دحیڼو ملتونو ترمنع موسوی نزدیوالی او یو شانوالی موجودوي چی داهم دخلکو او ملتونو یوله بله سره دارتباطاتو اومختلفو اړیکو دپېښیدوله مخی رامنځ ته شوي دي . مگردې ترڅنگه هر قوم اوملت بحانته خپل حینی خاص ملتونه اواصطلاحات اوگړنی لري ، چی په نورو هغو پورې اړه نه لري ، اوبه خاصه توگه هماغه ملت یا قوم پورې اړه پیدا کوي ، اودهماغه ملت دژبی مال وي .

زمونږ په گړنی ادب اوژبه کی موجود ملتونه هم دغه ځانگړنه لري ، چی حینی یی دنورو ملتونو او قومونوله ملتونو سره دتشابه حینی خاص وجوه لري . مگر حینی نوروی داسی ملتونه دي ، چی خاص دپښتی ماحول اومعاشرې زیرنده دي ، اوداستاد خادام مرحوم (۱۳۵۸ شمېر) په قول ددغو ملتونو په مرسته دپښتو دحیاتی فلسفی غورک هم ایستل کیدای شی (۴۸)

زمونږ لیکوال غلام محی الدین افغان چی له خلکو سره محشورسې و ، نو دخلکو د حکمت اوعقلیت دغه عامیانه خو له معنا اومفاهیمو ډک ویناوو ټولولو ته یسی هم لیچی رانغښتی وې ، اودابه یی هدفو ، چی دپښتو ، روحیاتی خصایص دخپلو خلکو ددغو عامو حکیمانه خبرو له لارې نورته وروښی . دی په افغانستان کی لومړنی

(۲۶) څیر ندوي روحي ، په پښتو ملتونو کی مطلق او ښهارزښتونه ، فرهنگ مردم ددریم کان ۴ گڼه ۱۳۶۰ ش کال ۵۱ مخ .

(۲۷) څیر ندوي دوست ، دپښتو داولسی ادب لاري ۴۵ مخ ، پښتو ټولنه — کابل ۱۳۵۶ ش کال .

(۲۸) پښتو چاپی آثار ۲۳۶ مخ ، د ۱۳۵۷ ش کال چاپ ، کابل — دپښتو دپرمختیا

اوپیاوړتیا امریت .

سړی دی، چی دمتلونو ټولولو ته یی هڅه کړې ده. خو داچی د ((روهی متلونه)) نومی کتاب محترم ترتیبوونکی ددغه کتاب په مقدمه (۵۹) کی دافغانستان دپښتو متلونو دټولونی لړۍ دمرحوم نوري (۱۳۵۲ لمر) له هڅوسره سم پیی کړې گڼلۍ دایه تیروته ده. که په افغانستان کی دمتلونو دټولولو او خپرولو په لړۍ کی لومړنی گام مرحوم غلام محی الدین افغان وخت کړي، او بیا ترده وروسته مرحوم محمد عثمان خان پښتون (۱۲۶۵-۱۳۴۵ هـ.ق) په دې لاره کی نه برخه کړې دي (۵۰) په منظم ټول هم په افغانستان کی دپښتو متلونو لومړنی چاپی مجموعه دمرحوم نوري مجموعه نه بلکه د ((پښتو متلونه)) نومی مجموعه ده، چی دمرحوم محمد قدیر تره کسۍ (۱۴۰۰ هـ.ق مړ) او ښاغلی زمزیالی په گډه هڅه ترتیب شوې او دپښتو ۲۳ متلونه پکی راټول شوي دي، او تشریحات هم لري دغه مجموعه ۱۲۷ مخه په ۱۳۱۸ هـ.ش کال دپښتو ټولنی له خوا خپره شوې ده (۵۱)

سربیره پردې نوموړي پروفیسور نواز ظایر چی دروهی متلونه په مقدمه کی دمتل ټولونی په تاریخی سیرکومی خسرې کړي، په هغو کی یی داروانباد مولانا عبد الرحیم او قاضی رحیم الله مرحوم دهغو یا لونه هم دملی پیرۍ پیل کړې ده، مگر دایۍ نه دي ښوولی، چی ددوی دغه ټول هڅی چیرې خبرې شوي دي؟ موز چی دمتل ټولونی په تاریخی سپوږمې کوو، دهغو خومحمد و د نومونو پرته چی دپښتو گرامر او قواعدو په کتابو کی مستشرقینو راوړي. په دې برخه کی لومړنۍ گام S. S. Thorburn وخت کړی دی، ایه خپل کتاب Bannu on our Afghan frienden کی یی د ۱۲۷۲ په شاوخوا کی پښتو متلونه د موضوعی ویش په اساس راوړي دي (۵۲). دغه راز د میر احمد شاه رضوانی په هڅو کی هم دمل خوندی کونی یادونه کړي.

(۴۹) روهی متلونه ۹ مخ، د پروفیسور محمد نواز خان ظایر ترتیب او تدوین ۱۹۷۵،

پېښور- پښتو اکاډی بی.

(۵۰) پښتو مجله ۲ کال ۸ گڼه ۶-۷ مخونه (۲۸ متله) ۹ گڼه ۱۵-۱۶ مخونه

(۳۸ متله) ۱۰ گڼه ۲۲-۲۳ مخونه (۲۵ متله) ۱۱ گڼه ۹ مخ (۱۵ متله).

(۵۱) پښتو کتابونه، د راز محمد وینر لیکه، ص ۴، د ۱۳۳۷ ش کال چاپ- پښتو ټولنه.

(۵۲) بنویاز موز افغانی سرحد ۲۳۱-۳۵۰ مخونه. د ۱۸۷۶ ع ک

د لندن چاپ.

دغه ډول هڅو په لړۍ کې بله پخوانۍ هڅه دنل، سې، ای، بایل ده. نوموړې په خپل کتاب ((پښتونکونه)) کې د پښتو د پير متلونه له انگرېزي ترجمې سره يوځای خوندي کړي دي، او کتاب يې دوهم نجل په ۱۹۳۸ع کال په پېښور کې د فقيرچند مهرلخوا چاپ شوي دي.

www.libtool.com.cn

د متلونو په پخوانيو مجموعو کې بله مجموعه روضۃ الامثال ده چې د مولوي سيد احمد له خواتوله شوې ده، او ۶۷۹ متله يې راټول شوي، او غلام جيلاني پېښور د ۱۸۷۵ ع کال د فوري په ۱۷ نيټه کښلې دي. د يادوړي هيوز يادښت هم پرې کښېدل شوی دی. دغه نسخه په برېتيز موزيم کې په ۲۸۳۲ نومره قيد ده (۵۳) تردوی وروسته د پارستتر فرانسوي (۱۸۴۹-۱۸۹۴ع) هڅه په دې برخه کې مشوره ده، چې ده په خپل مشهور کتاب د پښتونخوا د شعر هارويهار کې د نورو فولکلوري موادو ترڅنگ ۶۰ متلونه هم راټول او چاپ کړي دي (۵۴)

غلام محي الدين افغان هم په همدغه ډله کې درېزي، چې د شلمې پېړۍ په پيل کې يې د پښتو متلونو د ټولولو خواته هڅه کړې ده. د شلمې پېړۍ په راوروسته کلونو کې په متلونه لره اوږه پښتونخوا کې او همداراز مستشرقينو د پير کار کړې دی (۵۵) چې د ټولو تفصيل زمانه خپرنی سره اړه نه لري. سربيره پردې په متلونو هره څيزه خپرنی هم شوی دي. د منظمو متلونو (۵۶) او د متلونو د قصو په باب هم کار شوی دی.

د غلام محي الدين افغان هڅه خومود پخوانيو متل ټولونکو په ډله کې د ستاينسې وړ وباله. مگر د دې مننې ترڅنگ بايد د اهم ووايو: ده چې کوم مواد د متلونو په نامه په سراج الاخبار کې خوندي کړي ټول يې متلونه نه بلکه د محيني اصطلاحات او محاورې (گړنې) دي، چې د محينو بولگي يې د مرحوم استاد نوري په ((پښتو اصطلاحات او محاورې)) نوم کتاب کې هم پيدا کيږي.

دغه ډول گه وې د پښتو متلونو او اصطلاحاتو په پيرو مجموعو کې ليدل کيږي. د مثال په توگه: ميجر. جون. گلبرتسن ((پښتو او پښتو)) په دوه ټوکيز فرهنگ (۵۷)

(۵۳) د ميکزي فهرست، ۱۳۰ مخ، د ۱۹۶۵ع کال د لندن چاپ.
(۵۲) د پښتونخوا د شعر هارويهار ۲۱۹-۲۲۳ مخونه. د ۱۳۵۶ش کال چاپ، کابل، پښتو ټولنه (۵۵) گړنې ادب لومړی ټوک د عبدالکريم پتنگ تاليف، د ۱۳۵۷ش کال چاپ ۴۶-۵۰ مخونه.
(۵۶) د خلکو سندرې، د ښاغلي رفيع تاليف ۱۲۷-۱۳۲ مخونه ۱۳۲۹ع، د تاريخ او ادب ټولنه (۵۷) د گلبرتسن د اصطلاحاتو دغه فرهنگ په دوو ټوکونو کې ۱۵۲ مخونه ۱۹۳۲ع کال په هر نغد کې چاپ شوي دي. لومړی ټوک يې ۴۶۱ مخه دي، او دوهم ټوک يې په ۱۹۷ مخ کې پيل کيږي او په ۱۵۲ مخ کې پای ته رسېږي. انگرېزي نوم يې په دې ډول دی:

ADictionary THE PAKKHO Idiom.

کې د پرمخايه متلونو د اصطلاحاتو په مخای راوړي دي ، لکه د لومړي ټوک په ۳۴۵ مخ کې دامل ((مارکه هرڅوکوز مخی چی غارته ورشی سم به شی)) (۵۸)

یالکه : ((چی وې غواړي ځوله نو څوکله یی به څه)) په دې کتاب کې د اصطلاح په توگه داسی راغلی دی : ((وې غواړي په دې خولی خوري به یی په کومی)) او یا هم دامل : لومړی د سومړي د ننوتونه ویه کونی پورې چسچ وتاړه))

د اصطلاحاتو په بڼه ضبط دي ، او داسی نور هم پس درواخله . متل او اصطلاح

دوه سره پیل شیان دي . باید سره گډ نه شی . که څه هم ترین په دې باب کښلی دی : ((دمتل له پاره خاص تعریف ورکول مشکل کار دی ، ځکه چی دمتلونو ، مقولسو ، شعارونو او نورو اخلاقي او اجتماعي کیسو ترمنځ کله کله زیات مشابهت دمعنی اومفهوم په لحاظ موجود وي . متلونو داسی جملی دي چی دخلکو په منع کی خاص استعمال لري ، او دیوه مفهوم دتائید او تثبیت په خاطر په خاص ډول استعمالیږي او زما پامه نظر داترولو لنډ تعریف دی ، ترهغه وخته پوري چی د ټولنی یو ټولنیز او مشترک مضمون دټولو لهخوا د عقل او پوهی له مخی سره زینښلی شوي او نښتیزلی شوي نه وي اولسه هغه څخه یوه داسی لنډه جمله رانزیږدلی نه وي چی دټولو لهخوا قبوله شی او په سیمه کی یی ریښی دکلوکلو په تیریدو وړه پخی شوې نه وي . ترهغه وخته پوري یی متل نشو بللای . ددې له پاره چی متل دخلکو له خوا قبول شی باید په ساده او عامیانه ژبه کی وي . دخلکو په غوږ وینه ولگيږي . په مغزو کی سملاسی مخای ونیسی ، اوږه ونه یی قبول کړي . ددې مقصد له پاره په یوه متل کی درې ضروري شیان دا دي : لنډ والی ، مقصد اومفهوم ، خوز والی)) (۵۹)

دغه لور له لیکه تریوه مخایه هڅو کسانوته چی متلونو او گړنی یی سره یو مخای دمتلونو په نامه راوړي دي براثت ورکوي . خوموز چی اوس دخپل فولکلور بیلابیل ژانونه په اکاډمیکه توگه خپرو . نو باید هڅه وکړو چی دخپل فولکلور دغه دواړه توگه سره بیل کړو . او هریو ترخپل سرلیک لاندې وڅیړو . ځکه دغه څانگی دواړه سره بیلی دي ، دمتل په باب خومو دترین تعریفونه ولوستل ، نو اوس ښایی چی د اصطلاحاتو او محاورو د پخوانکې نو په باب د لوی استاد پوهاند حبیبی عمر گندونی هم ولولو دوی کښلی دي : ((اصطلاحات

---

(۵۸) دمتلونو نوی کتاب په ۱۲۴ مخ کی دامل داسی راغلی دي ((مارچی غارله ورس — نویسميزي))

(۵۹) بنویازموز افغانی سرحد ، د پگرمین شیر محمد کریمی پښتو ژباړه ، نا چاپ

اثر .

محاورات تعابير پست که هرملت موافق به محیط، حیات و نعمته و اخلاق و روحیات خود در زبان خویش می‌افزینند و برای اظهار مقاصد خود استفاده میکنند که بذکر محاوره فکر شنونده فوراً بسوی مقصد اصلی منتقل میشود. و بدون اینکه گوینده مقصد خود را به عبارت صریح بگوید. اصطلاح و محاوره مخصوص زبان مافی الضمیر وی را ترجمانی میکند.

این گونه مصطلحات و محاورات جز و قوی ادب و گفتگوی روزمره هریان بوده و هاکی از لطافت و مزایای معنوی انست) ((۶۰)

اماد اصطلاح خاص تعریف په دې ډول شوی دی :

((اصطلاح په حقیقت کې د عری لفظ دی، چی په اصل اورینه کی بی لفظ صلح پسرورت دی. معنی یی دې ښه کیدل، موافق کیدل، مؤزون او مناسب کیدل، درجه په درجه سمیدل، انتخاب کول او خوښول، دڅه خبرې نتیجه وتل، د یوې خبرې په وجه د بلی خبرې څرگندیدل. خو خاصی معنی یی دې محاوره یا هغه خبره پاکلمه چی دږی خاوندانو د خاصو معنو د باره مقرې کړې وي)) (۶۱)

دا و د اصطلاحاتو او متلونو لنډه تعریفونه او د هغوی په باب توضیحات چی دمخه وړاندې شول. د اصطلاح او متل دیلتون په برخه کی د پښتو ادب دیوه ————— خیم ونکی خبرې او یادونی هم دهیرو لونه دي، ده کښلی دي: ((اصطلاح یو محلی رنگ لري، د متل اولنډی غوندي شهرت نه لري. مگر کله چی مشهور شی نو بیا د متل شک غوره کوي. په اصطلاح باندې د ټولو اتفاق نه وي راغلی، بلکه دیوې د ————— اتفاق پرې راغلی وي)) (۶۲)

پوهاند دوکتور مجاور احمد زیار هم په مخیل ((ویی پوهنه)) نومی اثر کی دگړنو، بولنو او متلونو ترمنځ د توپیرونو په باب څه خبرې کړي دي. (۶۳) چی په عام ډول تهرې سړی د دغو د رې وار و توکونو دیلتون څرک ایستلای شی. په دې توگه باید دغه بحث پای ته ورسیم چی مقولی (بولنی) گړنی (محاورې او اصطلاحات) او متلونو ————— یوله بله سره توپیرونه لري، او زموږ پخوان فولکلور ټولونکی یی باید د خوندي کولو ————— په وخت کی دیلتون آر سر نسپیونه په پام ک ولري.

(۶۰) پښتو اصطلاحات او محاورې، د لوی استاد پوهاند حبیبی سربزه (الفدب مخونه) د ۱۳۲۰ ش کال. چاپ کابل — پښتو توله.

(۶۱) پښتو مجله د ۱۹۵۸ع کال ۱ گڼه (دوهم کال) ۰۸ مخ، پښتو اکاډمی — پېښور.

(۶۲) وگورې، کابل مجله د ۱۳۲۲ کال ۰ گڼه مخ. د ښاغلی پښتون زوی مقاله.

(۶۳) وگورې، ویی پوهنه ۵۲-۳ هڅونه د ۱۳۶۰ ش کال چاپ، د ښووا د بیاتو پوهنځی.

د مرحوم افغان د آثارو په باب چې ماته ترکونه بحايه معلومات وو، هغه مـی دلی راولړل . ښایي ځینې نور آثار یې زموږ نورو ښاغلو محققینو ته معلوم وي، چـی د دوشپتم تلین نمائندگی په ویاړ د علمی پلټنو په ترڅ کې څرگند شـی . خو څه چـی د د د آثارو په برخه کې زه تردې زیات دیادونی وړ بولم ، هغه د مرحوم علامه محمود طرزي دغه لاندې لیکه ده :

www.libtool.com.cn

((ښکـالم باعلم افغانی نژاد افغانی زبان وطنی ما جناب مولوي غلام محی الدین افغان سرکرده ، مدرسه دارالمعلمین که بزبانهای څرقي مانند: افغانی ، پارسی عربی و زیاده برآن بزبانهای متنوعه هندوستان مانند اردو ، گورکھی ، شاستری ، سانسکریت و غیره بدرجه یی که ترجمه بتواند اگاهی دارد .)) (معركة مذهب وسایس) که جناب غفران مآب شیخ شبلی نعمانی انرا ترجمه بزبان اردو نموده این مرد فاضل افغانی ما بزبان فارسی آنرا ترجمه میگند)) (۶۲)

په ((تاریخ ادب اردو)) کې یی د علامه شبلی نعمانی (۱۸۵۷-۱۹۱۴ع) تالیفات په دې ښوولی دي :

((سيرة النبي (دوه ټوکه) شعرالعجم پنځه برخې ، الفاروق ، المامون سيرة الغمان ، الغزالي ، الکلام ، علم الکلام ، سوانح مولانای روم ، موازنه ، انیسودبیر . سفرنامه ، روم و مصر و شام ، اورنگرب عالم گیر ، الجزیه مسلمانان کی گذشته تعلیم ، تاریخ اسلام و فلسفه ، اسلام ، حیات خسرو ، تنقید جرجی زیدان ، مقالات شبلی ، رسایسـل شبلی (نظم) دیوان شبلی ، دسته گل ، صبح امید دارد و نظمومونومجموعه)) (۶۵) په دغو تا ، لیفتو کی خویه دغه نامه کوم کتاب نشته ، ښایي له دغو کتابو څخه یی — یو کتاب مرحوم افغان په دې نامه «معركة مذهب وسایس» ترجمه کړ وي . او یای ښایي دغه بل اثروي ، چی د تاریخ ادب اردو مو لفته به نه وي معلوم .

افغان د پښتو په تذکرو او ادبی تاریخونو کی :

غلام محی الدین خان افغان په سراج الاخبار کی د خپلو همدغو خپرو شوو آثارو په بنا په پښتو تذکرو کی معرفی شو ، اولومړي ځل یی په ((تاریخچه شعر پښتو)) کی لنډه ، پیژندنه داسی وشوه : غلام محی الدین خان افغان از ادبای فکـور و فضلاى دانشردوست افغان است که در عصر حبیب له خان در کابل سمت مدیریت دارالمعلمین را داشت و در مکاتب هند تحصیل نموده ، و به اغلب السنه هندی

(۶۲) مقالات محمود طرزي ۶۲۵ مخ .
(۶۵) تاریخ ادب اردو ، درام بابوسکینه ، د نشر برخه ۱۳ مخ ، د لاهور چاپ .

واقفیتى داشت. جنایثريك افغان غيور وروشن فكرى بوده كه جمع از همراهان و شاگردان خود را در كابل به فكر وطنخواهى تربيه داده است. غلام محى الدين خان مرحوم عشق به زبان ملي داشت و شعري در آن زبان ميسرود. و افغان تخلص مینمود. كه بعض از اشعاروى در دوره هاى سراج الاخبار انتشار یافته است (((٦٦) په دې لنډه ليكه لومړۍ لړۍ د افغان نيم د پښتو ادبي څيړنو ته لاره پيدا كړې ده. تردې ليكې لس كاله وروسته پوهاند رښتين دده سوانح نسبتاً بشپړې وگڼلې. اود مرگ نيټه يې هم وروليكله، د نشر او نظم نمونې يې هم وركړې (٦٧).
 د نوموړي پوهاند رښتين د ليكوله مخې د افغان لنډه كيو سوانح آريانا دايرة المعارف (٦٨) ته هم لاره پيدا كړه، او په افغانستان نومي كتاب كې يې هم بخاى ونيو (٦٩). او استاد جلالى مرحوم (١٤٠٠ هـ ق م) په دغو دوو كتابوكې د پښتو د ادب تاريخ د ليكولو يزر او پرې دى، او هغه څه چې په دې كتاب كې د افغان په باب راغلى ده لنډ كړي دي، او په لنډه توگه يې په دايرة المعارف كې اخيستى دي.
 د دايرة المعارف تركمنو درې كاله وروسته استاد عبدالروف بينوا په اوسنۍ ليكوال (٧٠) كې د افغان بشپړې سوانح راوړې، او د دغه كتاب تر خپرېدو دوه كاله وروسته چې پښتانه شعراء درې توك چاپ شو، په دې كتاب كې د افغان په ژوند هره خيزه څيړنه شوې، او د ژوند بيلابيل خواوې يې تر يوه حده روښانه كړي دي. او دده د ژوند په باب په شتو تذکرو او ادبي تاريخونو كې تر دغه كتاب بل معتبر ماخذ تراوسه ماته دى ليدلى (٧١).

-
- (٦٦) تاريخچه شعري پښتو، د لوى استاد پوهاند حبيبي، طلوع افغان، ١٣١٥ ش كال ٣٥ گڼه، جزا.
- (٦٧) د پښتو د ادب تاريخ لومړۍ چاپ ١٣٢-١٣٣ مخونه (١٣٢٥ ش كال) دوهم چاپ ١٢١-١٢٢ مخونه ١٣٣٢ ش كال.
- (٦٨) آريانا دايرة المعارف ج ٣ ص ٥٩٨، د ١٣٣٧ ش كال چاپ، كابل، د آريانا دايرة المعارف ټولنه.
- (٦٩) افغانستان ص ٢٥٢، د ١٣٣٧ ش كال چاپ، كابل د آريانا دايرة المعارف ټولنه.
- (٧٠) اوسنى ليكوال ج ١ ص ٦٨-٧٢، د ١٣٤٠ ش كال چاپ، كابل.
- (٧١) پښتانه شعراء ج ٢ ص ٧٧٤-٧٧٧-١٣٤٢ ش كال چاپ كابل - پښتو ټولنه.

تردې ورسته چې داد بهاتوبه پوهنځي کې د پښتو د معاصر ادب کیم کتابونه چاپ دي. په زیاترو کې د افغان په باب مواد او خبرې شته، چې د هغو تفصیلات به زه د دې سريزې په وروستیو برخو کې ورکړم. ټولې د معارف په ځینو درسي کتابونو هم دده په باب څه وموندل شي، چې سملاسي زما په واک نه دي، او د وخت لږ والسي دا اجازه نه راکوي، چې په دغو ټول کتابونو کې د نامه او آثارو پلټنه وکړم.

((۳))

افکار، اخلاق او عادات

د غلام محي الدين افغان پرافکارو تر خبرو کولو دمخه بايد دده د عصر تاريخي وقايعو او سياسي جرياناتو ته يو مخغلند نظر واچول شي.

زموږ دغه شاعر اوليکوال د امير شيرعلي خان لومړي پلا پاچهۍ په دوهم کال وژوند او داهغه مهال و، چې زموږ پرمقدس هيواد انگريزي استعماري لومړي ناتار (۱۸۳۹ع) تير شوی و، او انگريزانو د نومياليو افغان غاښانو له لاسه سخت ماتۍ ليدلې وې، او زموږ وطن يې پرېښی و. خو څېښه ارواگانې يې د سپوڅو او ګوډاګيو اميرانو په ارواوو کې ګډې وې، او په غير مستقيم ټول پي دغه هيواد دخپلو ګټو په سيمو کې شامل ګانې.

د امير شيرعلي خان لومړي پلا پاچهۍ له کورنيو اختلافونو او ستونزو سره مله وه، او بلې خوا د شرق په زياتو سيمو کې د يورمې استعمارناخالو په شدت دوام درلود. څو کاله چې امير شيرعلي خان په (۱۲۸۵ هـ ق ۱۸۶۸ع) دوهم ځل د ټول افغانستان د امير په توګه وپيژندل شو نو يې دا ځل ځينو اصلاحی کارونو، د وطن ابادۍ، او د پوځ د تقوي او نورو دغه ټول چارو ته هڅه وکړه، سمشالنه غاړه کابل کې په خپرونو پيل وکړه. او هيواد ته د طبيعي په راتګ سره ځينې کتابونه هم په پښتو او پارسي ژبو چاپ او خپاره شول، امير له خپلو نوګاونډيو هيوادو سره د سرحدې شخړې د هوارولو له پاره اقدامات وکړل، او د تزارې روسيې سفيري په کابل کې ومانه کابل ته د دغه سفير راتګ د بریتانوي هند سياسي حلقې د پير په تشويش کې کړې. تردې چې د افغانستان پر پاکه خاوره يې د دوهم ځل تجاوز هڅه وکړه (۷۲) انگليسي پوځونه له خپلو بشپړو تجهيزاتو سره (۱۸۷۸ع نومبر = ۱۲۹۵ هـ ق ديقعه) دخيبر، کورمې، او بولان له ليارو زموږ خاورې ته را داخل شول. امير وراړخپات شو. کابل يې پرېښود، مزار شريف ته ولاړ، او هوري د (۱۲۹۶ هـ ق دصفر په ۲۹) ومړ. او خلک يې مشر په پاته شول. د نېمن په بېر، پر هيواد تجاوز کاوه، او انگريزي

(۷۲) تاريخ مختصر افغانستان ج ۲ ص ۱۲۲ د لوي استاد پير هاند حبيبي، د ۱۳۴۹ هـ کال د کابل چاپ.

لښکرې پرمخ روانې وې د لښکرانو سردارانو د امیر شیرعلی زوی شهزاده یعقوب لــه
۸ کاله بنده وروسته راخوش کړې، اود ۱۲۹۶ هـ ق په ربیع الثانی کی پي د امیر په توگه
ومانه وخوځولې لښکر په یر شدد www.afghanbook.com ونيو.

انگريزانو امیر یعقوب د انگريزانو لښکرې (گندمک) ته بوته او هورې يی د گندمک
منعوسه معاهده پرې امضا کړه (د ۱۲۹۶ هـ ق د جمادي الثاني ۴ = د ۱۸۷۹ ع کال
د می ۲۶). دغه معاهده په عمل کی د افغانی ملیونو لمخو ونه منل شوه، (۷۳) او
په هرځای او هرگوټ کی د انگريزي پوځونو پرضد مبارزه پسیل شوه. د دې جگړې
له ټولو تشریحاتو سره زما کار نشته، اود جگړې هڅه محاذ چی زما له موضوع سره
ارتباط لريکا. هڅه د میوند د جگړې محاذ دي، چی په دغه جگړه کی افغانی
قواوې د کد هار او هرات لمخو یوسره راټولی شوې، اود هرات او فراه له لارې هرڅوک
ته راغلی، او انگريزي پوځونه د جنرال پروس په قیادت د میوند په ډگر کی ورسره مخامخ
شوې، ستره جگړه ونسته، اود ۱۲۹۷ هـ ق کال د شعبان د ۱۷ ورځې ترمازنگره
پورې جنگ وشو او په نتیجه کی یی انگريزانو ته سخته ماته ورکړه، اود انگريزانو یاتــی
لښکر کد هار ته راغی. خو جنرال رابرتس د میوند په جگړه کی د تنس شوي پوځ د پاتــی
شوني د نفوس له باره په ۲۲ ورځو کی بحان له کابل کد هار ته ورساوه (۹۱-۳۱- اگست
۱۸۸۰ ع) اود سپتامبر په اوله یی د سردار ایوب خان قواو ته زیانونه وړول، او خپله
سردار هرات ته ولاړ، اوله هراته یی ایران ته بڼه یوړه، او بیاد انگلیسانو په حمایت
یې لاهور او راولپنډی کی ژوند کاوه (۷۲) نوموړي سردار غازي ایوب خان په خپل
هېواد کی زیات لیوالان درلودل، چی د دغو هواخو هانو له څخه یی یو هم
زموږ شاعر اولیکوال غلام محی الدین افغان و، چی په ۱۲۹۸ هـ ق کال کی یی لــه
خپلی کورنۍ سره ایران، د رحدي سیواوې وځان هند ته وایو، لاهور او راولپنډی کی له نوموړي
سردار غازي ایوب خان سره محشور و. ❁

(۷۳) په دې باب مفص او مستند معلومات پوهاند دوکتور حسن کاکړ د یوې مقالــی
په ترڅ کی د آریانا مجلی د ۱۳۶۰ ل کال په ۲ گڼه کی راوړي دي (قیام حدود و د وصال
قبل کابل).

(۷۴) دغه غازي اونومیالی سردار د ۱۹۱۴ ع کال د اپریل په ۱۷ د ۱۳۳۲ هـ ق کــل
د جمادي الاول په ۱۱ نیټه وفات شو، او مزار یی د پېښور د ښار جنوب ته د سید حبیب
په مقبره کی واقع دی.

❁ د افغان د مهاجرت په مفصل توضیحات د سترافغانی محقق استاد په لیکند کی راځي
(تاریخ مختصر افغانستان ج ۲ ص ۱۲۶)

ده په خپل هیواد ^{ایران} او هندوستان کې د خارجی متجاوزو قوتونارواپې او عامونه لیدلی وو، اودیوه با درک اوحساس پښتون په توگه پرتول شرق او عالم اسلام باندې داروپاين وحشیالوله منځ لمو اوتار اكونو خبرو، له خپل وطن او دخپل وطن اوخلکو له ترقی سره یی اورنن مینه درلوده، دا زاده اودق مفسر په زړه کی وه، دامان افغان دلیکی له مخی (دمخنیو برخوکی راغلی ده) ده په پخوانی هندوستان کی دعلم او کمال دحاصلولو ترڅنگ سیاسي سرگرمی هم درلوده.

دیکجه پزانی وشطرنج می کردند وگاهی به مناظره علمی ادبی وسیاسی

می پرداختند ((۷۵))

www.libtool.com.cn

(۳) عبدالجلال خان کدهاري چي دنومړي افغان دتره زوی و. اودامير

حبيب الله خان دامارت ترپايه په شيرپورکي بندي و.

(۲) پروفيسور غلام محمد ميمنگي (۵) مرحوم محمداکبرخان (۶) استاد محمدانور

بسمل (۷) مولوي مظفرعلي خان (۸) مرحوم حافظ عبدالقيوم (۹) لعل محمد خان

(۱۰) ميرزا عبدالرزاق خان (۱۱) مولوي محمد سرور واصف، چي پاچاهه ددغه

نهضت اودنهضت دغريو دخبراوراپور له رسيدوسره سم ونيول شو. اولسه

دوه ورځني بنده وروسته په ۱۳۲۷ هـ ق کال له خپلو محينو نورو خپلوانوسره اعدام

شو. (۷۶)

ددغه نهضت په باب له نورو تشرېحاتو سره زما څه کارنشته، اويوازي هـ د فـ

داو، چي دمولوي غلام محي الدين افغان دافکارواشياس مبارزو سيريکي څرگند

کړم. خوڅه چي په دې برخه کي ويل غواړم داډي چي: د((افغانستان درمسير

تاريخ)) په ۷۱۶-۷۲۰ مخونو کي چي ددغه نهضت په باب څه ويل شوي تيروتنـ

ا وتحريفات لري.

افغان ديوه مفکرواسياس پوهي دځاوند شخصيت په توگه تل دسياس اوملي

مبارزو خواته ميلان درلود. تردغه نهضته وروسته يي هم داستعمارواظم پرضد په

سياس مبارزو کي برخه اخيسته: په پښتانه شعرا، کي کښلي دي:

---

(۷۵) دميرسيدقاسم خان لغمانی (وفات سه شنبه دحوت ۲۲-۱۳۵۷ش کال) له

ميناوو څخه دپښتونپاريه قلم دکاروان دورځپاني د ۱۳۵۱ش کال دجنگاير د ۱۸

نيټي په گډه کي خپره شوې مقاله (نهضت مشروطه خواهي پک حرکت ملي وافغانـ

بود).

(۷۶) وگوري: دافغانستان تاريخي پيښرليک دلوې استاد پوهاند حبیبی ص ۲۲۳ -

د ۱۹۲۴ع کال چاپ - کابل دمولوي محمد سرور واصف دمړيني نيټه دکدهار

مشاهيرنومي کتاب په ۲۲۹مخ کي ۱۳۲۴ هـ ق ښوول شوې، چي سه نه ده اويـ

دغـ غلط معـ دفرهنگ زبان واد بيـات پښتـ دج ۱ ص ۵۳۷ ته

هم سرايت کړي دي.

((وای چی : په لومړي لوي جنگ کې (۱۳۲۲-۱۳۲۶ هـ ق) کې چی مو تلغه قواوو په منځنی شرق کې د ترکانو او عربو ترمنځ د نفاق او روڼگاوو او د عثمانی حکومت مقبوضات یی یو په بل پس لاندې کول . (افغان) د اسلام د جان نثارانو مجلس ته د استعمار او انگلیس د مخالفت یو قرارداد وپانځورول چې د «په ۱۳۲۲ هـ ق» د ۱۰ د دې اقام د انگلیسانو مخالف ته مسلمانان وپارول ، او هر هرحای د استعمارچیانو پر ضد د ترک موالات او مخالفت زغونه پورته شول)) (۷۷)

افغان د امیر حبیب الله تردرې وروسته د اعلی حضرت غازي امان الله خان (۱۳۲۷ — ۱۳۲۷ هـ ق) په زمانه کې کابو درې کاله ژوند و ، دغه وخت چی د هیواد آزادي گټل شوې وه ، او دده ارمان ترسره شوې و ، نوی دیو منور پښتون په توگه د هیواد د ترقی فکرونه په سر کې گړېځول په دې باب استاد د اوي په یوه لیک کې کښلی دي : ((۰۰۰ دهرې جمعی په ورځ دده مرحوم په کورکی موز اجتماع کوله ، چی یو تفریحی کلوب و ، علاوه پرموسیقی او شطرنج پرواتی مسایلو مو هم مذاکره او مشاوره کوله ، مرحوم مولوي فتح محمد خان ارسلان او مرحوم عبدالجبار خان ارسلان د دې کلوب اعضا وو ، رئیس د کلوب مولوي غلام محی الدین مرحوم و ، زه هم یو غړوم)) .

د دې لور و مدارکو په استناد ویلی شو ، چی مرحوم افغان دیو نوي او استعماري ضد فکر خاوند سړی و ، او د وطن له ابادۍ او ترقی سره یی کلکه مینه درلود .

د عاداتو او اخلاقو په باب یی د دې لیکي په بیلابیلو برخو کې خبرې وشوې ، خوښه چی په دغه خصوص کې استاد د وکتور روان فرهادي کښلی هغه هم دلی دارور لور دي ، ده لیکلی دي : ((پدرومن مولوي عبدالباقي که شاگرد دارالمعلمین سراجیه بود . تازنده بود ستایش دانش ، نیکو دلی ، وطنخواهی ، صراحت لهجه و وارستگی ، استاد محمود (غلام محی الدین افغان) رامیکرد . سرپرستی دارالمعلمین سراجیه با وسپرده شده بود . دري رابه لهجه پښتو سخن میگفت)) (۷۸)

(۷۷) پښتانه شعرا ، ج ۳ ص ۷۷۲
(۷۸) پښتو چاپی آثار ، ص ۲۶ ، د ۱۳۵۲ ش کال چاپ .

د افغان د آثارو دغه مجموعه

کله چې د ژبو او ادبیاتو د پوهنځی له خوا د افغان د آثارو د ټولولو چارې درسمی لیک په ذریعه راوسپارل شوي، نو د دغه کار سر ته رسولی، په سراج الاخبار کلکسیو نونو ته مراجعه وکړه، او د دغه اخبار له پاڼو — د دغه منظوم او منشور آثار او فولکلور رانول کړي مواد ولیکل. بیامی په دې ټول په دریو برخو ویشل:

(۱) لومړۍ برخه منظوم آثار

(۲) دوهمه برخه منشور آثار

(۳) دریمه برخه پښتني فولکلور

د هرې برخې تشریح غوښتونکی، خایونه می په لمن لیکونو کې تشریح کړل، او د افغان په پیژندنه، ژوندلیک، د آثارو په پیژندنه می سربزه وکښله، اوڅه می پکې دې برخو کی په وسپوره وو، هغه می ترسره کړل. ښایي زما خپرني او گروپزني اوښتنی په دې خصوصي نیمگړي وي، ښایي نور پوهان او درایي خاوندان یی بشپړ کړي.

د متن خپرني د اساساتو له مخی زما زیار ویوست چی دده آثار د سراج الاخبار په پاڼو کی دنورو ښاغلو لیکوالو له خبرو شوو اثارو بیل کړم. ځکه د متن خپرني — آرونه د احکم کوي چی: د متن ترتیبوونکی باید تر هرڅه دمخه د اثر د لیکوال په نامه کی تحقیق اوڅیړنه وکړي. ځکه که دغه ټول سرتیري وشي ښایي په یوه نامه د پیرو نورو شاعرانو آثار دیوه سرې په نامه نشر شي (۷۹)

نوزه هم دده د آثارو د ټولولو په برخه کی له دغی ستونزې سره مخامخ وم، ځکه په سراج الاخبار کی د ((افغان)) په تخلص د دریو شاعرانو اشعار نشر شوي دي:

(۱) د مولوي صالح محمد خان هوتک (۱۳۳۹ هـ شمر) په سراج الاخبار کی لومړنی خپاره شوي اشعار د ((افغان)) تخلص لري.

(۲) د همدغه غلام محی الدین افغان اشعار چی د شعر په مقطع کی د افغان له تخلصه سربیره د هر شعر په پای کی خپل بشپړ نوم د ((احقر العباد غلام — محی الدین افغان)) په بڼه هم ورسره راوړی دي، هره لیکه او شعری نیت — هم لري.

(۳) د تبیین الواجبات د ناظم ملا عبدالباقی افغان کاکړ (۱۳۳۴ هـ ق مړ) پارکی چی زیاتره د دغه اخبار په اوم نشراتی کال کی خپاره شوي دي.

(۷۹) تحقیق النصوص ونشرها، د عبد السلام هارون، ص ۴۶-۴۴ د ۱۳۸۵ هـ ق کال، د قاهرې چاپ.

نوبه همدې اسا سما هڅه وکړه چې د مرحوم مولوي غلام محي الدين په —
آثارو کې دنورو آثارو او اشعارو ښه شي .

دهمدغسې نه پاملرنې له امله له بده مرغه د مرحوم افغان بحينو سوانح ليکونکو د مولوي صالح محمد خان هوتک اشعار چې د سراج الاخبار په دريم او خلويم خپرنسې کال کې زياتره د ((افغان)) په تخلص چاپ شوي . د غلام محي الدين افغان گېلسې دي ، او دې ته يې نه دي پام شوی چې شاعر د شعر په مقطع کې د ((افغان)) تخلص له کارولو سر بيرته د شعر په پای کې د (ص ۰ م) په مخففېښه خپل نوم هم راوړي دي .
د مثال په توگه زموږ درنو محققينو دغه پار کې :

شکرشکر باغ موخپل باغوان موخپل دی گل موخپل بهار موخپل بوستان موخپل دی
د غلام محي الدين افغان بللی دی ، او دا ځکه چې د پار کې په پای کې راغلی دي :
عجب عصر دی "افغانه" نظرونه — ژبه خپله قلم خپل بيان موخپل دي (۸۰)
او د دوي دې ته نه دي پام شوي چې شاعر د همدغه پار کې په پای کې گېلسې دي (ص ۰ م) همدارنگه د دغه شاعر بحینې نورې منظومې هم د "افغان" تخلص لري ، لکه —
دا منظومه :

څه احوال دی پردنیا عبرت واخله اې دانا (۸۱)

اما د پار کې په پای کې (ص ۰ م) راغلی دی ، ایه بحينو نور پار کوکې يې هم دغه کار کړی دی .

دغې موضوع ته لومړی محل د پښتو د خوان ليکوال گران زرین انخوړ پام شوی دی ، او د کابل مجلې د ۱۳۵۶ ش کال (۸۲) د لومړۍ گڼۍ د يوې مقالې په ترڅ کې يې دغه موضوع روښانه کړې ده (۸۲)

او د ابي کنېل وټه چې دغه شعر د مولوي صالح محمد خان دی . خو دا چې دغه شعر د غلط مشهور په بڼه زموږ ادبي تحقيقاتو کې د غلام محي الدين افغان په نامه ضبط شوی وټه ، او د لومړي محل دا خبره سمه نه وه بللی او شعر يې د اصل خاوند په نامه ضبط کړی وټه . نو د پيرو ښاغليو تر وینستو لاندې نيولی وټه . او بالاخره دې ته —
اړ شو چې د ښار کال د زيري په يوه گڼه — کې دغه موضوع "هم پس روښانه کړي او بحین نور اسناد او مدارک هم په دې برخه کې راوړي (۲۳۲ گڼه ۱۳۹۰ ش کال)

(۸۰) (۸۱) سراج الاخبار خلويم کال ۳ گڼه ۹ مخ . د همدې کال ۶ گڼه ۳ مخ .
(۸۲) کابل مجله د ۱۳۵۶ ش کال ۱ گڼه ۱۰۱ — ۱۰۶ مخونه د پښتو په پرمختگ کې —
د سراج الاخبار ونډه .

دده خيبره په دې خصوصي سيمه ده، لکه دغه شعر د مولوي غلام محي الدين

افغان نه، بلکه د مولوي صالح محمد خان هوتک دې اوبه دغولاندې دريودرسۍ

کتابوکې چې دغلام محي الدين افغان په نامه قيد دي، درانه لوستونکي دې له

www.libtool.com.cn

هغو کتابوڅخه د استفادې په وخت کې دغه پار کې دغلام محي الدين نه، بلکه

د مولوي صالح محمد خان ويولي:

(۱) د پښتو د ادبياتو تاريخ د خلويم ټولگي له پاره (۸۳)

(۲) د پښتو معاصر ادبيات (۸۴)

(۳) د پښتو ادبياتو تاريخ اوسنۍ دوره (۸۵)

---

(۸۳) د دغه کتاب ۲۲-۲۳ مخونه، د ادبياتو د پوهنځي چاپ ۱۳۴۷ش کال، ۱ و

د دغه کتاب په ۲۳ مخ کې چې وطن ته د افغان د پيرته راتگ نيټه ۱۳۳۰ هـ

ښوول شوې هغه دې په ۱۳۲۲ هـ ق سيمه کره شۍ.

(۸۴) دغه کتاب په ۱۳۵۷ش کال د ادبياتو او بشري علومو د پوهنځي له خوا چاپ -

شوي دي.

(۸۵) د دغه کتاب ۶۹ مخ، د دغه اثر په ۶۸ مخ کې هم هيواد ته دده د پيرته

راتگ نيټه ۱۳۳۰ هـ ق ښوول شوې ده.

د ۱۳۶۰ش کال د ژباړې او ادبياتو د پوهنځي مستتري چاپ.

د مرحوم صالح محمد خان هوتک پر دغه غزله میرزا عبدالرحیم رحیمی (۱۲۵۴-۱۲۹۹ هـ.ش)

یو پښتو مخمس هم ویلی دی، چی د پیل بند یی دلی راوړم :

د پیر شنا د خپل مولا کړم چی او طان می خپل دی
www.libtool.com.cn

که خپیر دی که کونړ دی که لغمان می خپل دی
قند هار، مرار، هرات، هم بدخشان می خپل دی   شکر فکر باغ می خپل   باغبان می خپل دی
گل می خپل بهار می خپل بوستان می خپل دی (۸۶)

مگر خپر ندوی عبدالله بختانی چی په پښتانه شعرا کی د میرزا عبدالرحیم رحیمی د شعر

د نمونی په توگه د دغه مخمس بندونه راوړي نو د نمونی تر راوړلو دمخه ————— ازی :

((دده د پښتو شعر د نمونی په توگه به دده د یو مخمس بندونه وړاندې کړو، چی

د غلام محی الدین افغان پر غزل یی لیکلی دی)) (۸۷) له پښتانه شعرا ————— لور

توک څخه داستفادې په وخت به هم ښاغلی لوستونکی دغه تیروتنه په پام کی نیسی، او د

غلام محی الدین افغان نوم به په صالح محمد هوتک سم کړي .

سر بیره پر دغو خپر نومادغی مجموعی متنونه د متن خپر نو د اوسنیو روشنونو

پیر شنا و خپرل اوله بیا لایلو خواوو می تحقیق پر وکړ . د متن شپړنی اساسات ————— حکم

کوي چی هر متن باید په تاریخ، اجتماع، ادبی، اوژنی لحاظ وشنل شی . سریزې او د

گرانو لغاتو د حل له پاره ویی پانگه اوبه پای کی د متن خپر ونکی داڅخه نو نیولیک باید

ورسره مله وي .

---

(۸۶) سراج الاخبار ۶ کال دوهمه گڼه .

(۸۷) پښتانه شعرا ۴ ج ۲۰۸ د ۱۳۵۷ ل کال چاپ ، کابل پښتو تولنه .

www.libtool.com.cn

دمولو غلام محمد الدين افغانه آثار

تولو بکمر

د سريزي ليکوال

ما همدغو آرونو ته په پاملرنه دغه نيمگړې سريزه پروکېبله . اود متن گړا ن لغات په لمن ليکونو کې د قاموسونو په مرسته حل کړي د اود وخت د لږ والی له امله می د خپلوا خهونو پخوانگړي نيوليک (فهرست) جوړ نه کړ . خو پټول اخځونه ————— په لمن ليکونو کې د هراړخ دمخونو او چاپ کال له خرڅه د ونو سره پټوولی دي .
اوسنه متن پوهنه داغواړي چي متن خپړونکی بايد په متن کې دراغليـــــــو قرآنی آيتونه حديثونه او عربی مقولو په باب خپړ نه وکړي ماهم په دغه متن کاتر خپله وسه داکار کړي دي .

د افغان د آثارو د دغی مجموعی پخينو موادو پخپله تشریحات درلودل . ماهم هغه تشریحات کپ مې راواخيستل * متن پوهنه داغواړي چي متن بايد د شاعر يا ليکوال پخپله ژبه او يا لهجه وي . ځکه که د شاعر ژبی او يا لهجه نه زبان ورسول شــــی او متن هم پونکی بی لمخېل ذوق سره سم کړي . داکار په د شعر او نثر کيفيت ته زيان ورسوي . نوڅنگه چي افغان کند هاري وړليکي او شعرونه یی پښتودلويد پخ گړ دود — پخوانگړي نړیاري نو ماهم د دغه گړوم د پخوانگړي تياوو خيال دده په آثارو کې ساتلی دي .

په د کتاب دمټن په لمن ليکونو کې د سراج الاخبار حاشیې په (س) پټوولی شوي دي .

لومړۍ برخه

www.libtool.com.cn

منظوم اثار

((۱))

درحمان بابا پرغزل مخمس

څوك چې ورك له خپل وطن وي څه به خوب كا
ستمگر چې (۱) گلبدن وي څه به خوب كا
مبتلا چې په شيون (۲) وي څه به خوب كا
هغه څوك چې دى مين وي څه به خوب كا
چې فرهادغوندې كوهكن وي څه به خوب كا
دا جهان دى پاته تانه هم له مانه
د قضا چاره ځونه شى له لقمانه
څوك څوكم اې نه شى علاج د مرگ دوانه
هر نفس د سړي تله دى له دنيا نه
چې (۳) همه ساعت رفتن وي څه به خوب كا

(۱) چې = چې يى

(۲) شيون: ويره ژبه انگولا (افغان قاموس ۲ر ۳۸۵)

(۳) اوسنى ليكوال: چې يى. په دې شك كې نيم بيتى سكه پيدا كوي. پخپله

((چې)) د كندهاري گډ دود له مخې د ((چې يى)) پر بجای كارېږي.

په لرغونو متونو كې هم موثوع همدانول ده.

چی مفتون سی ټوک اورب دده به زړه سی   نا اشناله خواړه خوږه یی لیمه سی
عاشق نه دی که یی یاره دی ویده سی   در قیبله جوړه خوب د عاشق نه سی

د هغو چی یار دینم وي څه به خوب کا

بی کسی من هرگز نه سوه غمگساره (۴)   آزاده لکه لاله یم له گلزاره
تاشی ته می عالم راخی بی شماره   چاونه ویل چی له څه یی بی قراره

چی په اورکی یی وطن وي څه به خوب کا

له خوښی او مسرت نه خندا کیږي   په بیلتون کی خندانه وي ژر اکیږي
خوب بستر باندې سره د اشنا کیږي   چی عاشق له خپله یاره جدا کیږي

که د سلو شیو کر من وي (۵) څه به خوب کا

زه په شان د کواکب شب زنده داریم   هگز نه یم سترگی پتی بیقراریم
هر سحر زه له ژر اسره د وچاریم   ناست په یم (۶) کی د اشنا خپل پیرانگایم

څوک چی داس راز معجن وي څه به خوب کا

د چاکار چی شکایت سی له هجرانه   ممکن نه دي چی بیرون سی لغیرانه (۷)
امیده کره خوب خندا سوه پاته تانه   خوب خندا په بیغمی کیږي ((افغانه))

چی یی بل آتښه تن وي څه به خوب کا (۸)

(۲) غمگساره = انچه که غم را ببرد که غمزدای، یادوست، رفیق (۲) محبوب و معشوق

غم لیر کوونکی که له سړي نه غم وړونکی (معین ۲ ر ۲۲۲۱)

(۵) کر من: مصیبت زده، اندوهگین (پښتو قاموس ۲ ر ۱۰۱)

(۶) یم: دریا، درد ریا انداختن و قصد کردن (منتخب ۶۵۱) سین (افغان قاموس ۳ ر ۶۱۷)

(۷) نیران: اور (افغان قاموس ۳ ر ۵۴۳)

(۸) دغه مخمس ۷ بنده دی. د سراج الاخبار افغانستان په پنځم کال ۱۹ گڼه ۵-۶ مخونو

کی چاپ شوی دی. مگر استاد بینوا په اوسنی لیکوال لومړي ټوک ۶۹-۷۰ مخونو

کی د دغه مخمس یوازې ۵ بنده را اخیستی دي. د پښتانه شعراء د دریم

ټوک په ضمیمه ۹۰۷ مخ کی د دغه مخمس ۴ بنده راغلی دي.

بسم الله الرحمن الرحيم

رد و علمك ما لسم تكمـن تعلـمـ و كان فضل الله

عليك عظيمًا (۹)

www.libtool.com.cn

((قصيده افغان (۱۰) در فضيلت علم))

((۲))

مسـدس

الهي احسان خوستا دی بی حساب   چی د علم را ښکاره کړی بی حجاب
نمر د علم دې روښان تر آفتاب   چی سپی په ده افضل دی له دواب
په حرمت د محمد هم د اصحاب
را نصیب کړې علم ټول ته اې و هاب

عظمت نه سم کړای د علم زه بیا   علم فضل دی او نو   ردی د سپحان
خبر رښتیا یی په به شاه سره قرآن   ((رب زدنی علماً)) ورکړ ب نشان
خپل حبيب ته چی د دوه عالمي جنـاب
هم دعای په هروقت په هرساعت وه مستجاب

(۹) ايسۀ ۱۳۰ اسوړۀ النساء ۴ ايت .

(۱۰) د قصيدې تعريف د تحول شعرياتي نومې كتاب په ۷ مخ كې زين العابدين مومنان داسې راوړې دى : ((قصيده در لغت يعنى قصد شده و در اصطلاح ادبي به شعري اطلاق ميشود كه بيشتر از پانزده يا بيست بيت مشتمل باشد . و كله ابيات نيز در وزن و قافيه از بيست مصرع نخستين پيروي نمايد . قصايد زبان پارسي معمولاً بين سى و نجاه بيت است و گاهى از اين بيشتر و كمتر هم ميشود . پيدااست فزونى ياكى تعداد ابيات بستگى به موضوع قصيده و اقتضاى حال و مقام و حوصله و توانايى گوينده و مخصوص حروف قافيه دارد . گاهى قصايد به دوو بيت و در صورت بسط و توسعه قوافى به زياده از آنهم بالغ گشته است) . دغه پار كې چې په سر كې يې ورته د قصيده افغانى سرليك وركړى او بيا ترې لاندې يې ((مسدس)) ورته ليكلي دى . قصيده نه بلكه ((مسدس)) دى ، او دا د بې فنون په كتاب كې يې د مسدس تعريف داسې راوړې دى : ((مسدس هغه شعر ته وايي چې هر بند يې شپږ مسرر وي او داوړ بند ټولې مسرر يې په يوه قافيه ويلې شوې وي او بيا د هر بند شپږمه مسرر داوړ بند د قافين سره موافقه وي . كله د مسدس اطلاق په هغه نظم كې كېداى شي چې څلور مسرر يې په يوه قافيه وي ، او دوه مسرر يې په بيله قافيه ويلې شوې وي)) (ادبي استاد بينوا ص ۷۰ - پښتو ټولنه ۱۳۲۶ ش كال) مگر د هيښتيا خبره خود اده ، چې مرحوم افغان هم دغه نظم قصيده بللى ده . او د مسدس په وروستى بند كې وايي : ((دا اخره قصيده ده په پښتوكې))

رسول وایی و عالم سړي په شان   استغفار ورلره کيږي په آسمان
په صباح اوبه مساوبه هرآن   عالمان دي د نبيانو وارشان
تل عالم وي په هرکارکي فتحيا ب
هم عالم په هروطن کي وي

www.libpk.com

چې طلب د علم کړي شمېر (۱۲) دادی   وي تسبیح یی ذکر بحث یی غذا دی
او تعلیم یی صدقه دی هم سخا دی   څه شک نسته چې سلاح دی په اعدا دی
دایې لږ کوټی اثر دي له دریاب
چې وړلن (۱۳) په هوښی لکغراب (۱۴)
علم تالسمه انیس دی په وحشت کسی   هم رفیق دی هم ملگری غمخواری کسی
مفرح (۱۵) د طبیعت دي په خلوت کی   هم خراغ د هدايت دی په ظلمت کی (۱۶)
کړي لارې نه په ده سی اجتناب
هیڅ عالم نه کړي پروا له انقلاب
ترقی لري په علم انحصار   تمدن په علم باندې برقرار
تجارت حرفت به گرم سې بازار   عالمان که چیرې وکړي داگفتار
علم او هنر باران کوي لکه سحاب
جهالت سړی پر پیاس په گرداب

(۱۲) شمېر = شمېری
(۱۳) دغه نم د افغان په یوه بل پارکي کی چې د سراج الاخبار د ۶ کال پــ
۲۱ گڼه کی چاپ شوی د ((زویلان)) په بڼه راغلی . اوبه حاشیه کی یی ورته
کښلی دي .
(جهاز هوایی که ایجاد آن خاص در جرمني شده)
(۱۲) غراب : د دریایونو د کښتینو یو ډول (غیاث ۳۰۹)
(۱۵) مفرح : فرحت ورکوونکی ، خوشحالی او خوښی بخښونکی (منتخب ۵۵۸)
(۱۶) خلوت : تنهایــی ، یــوازي والی (افغان
قاموس ۲۴۶)

(۱۷) ظلمت : تیاره (سپیڅلی پښتو ۱۹۳)

ترقي خېستن يورپ دې په د آڼ   که تراچ رسيدلى دې جاپان
امريکه که ده په مثل ديونسان   راز د ټولو دې په علم کې پنهان

ته يقين کړه هم باورکړه په دې باب
www.libtool.com.cn
وړې عالم (۱۸) وټه رستم سى لاجواب

په جاهل باندې عالم وي ټو يرفاضل   مساوي کله عالم وي د جاهل
بى له علمه سړى نه کيزي کامل (۱۹)   د جاهل کارونه واره وي باطل
په خپل کار کې جاهل کله وي کامياب

بل په دې مدام اخته وي په عذاب
التجاکړم ربه ته سى معرفان   په اسلام ته فضل وکړې بى پايان
ترقي مالک کړې ته ټول افغانان   په علومو کې پيسې ته کړې عالمان

له خپل فضله له کومه اې ستاره اې وهاب
نه خو دوى کړې په هرکار کې فتحيا ب (۲۱)
زمونږ شاه چې مهربان ټو يرتيدردى   دې حامى دترقي اودهنردى
په داشان سره ساعى علم پروردى   له کوشش نه بى مکتب دايوشمردى
استقلال ته بى بيدارکې وموز لمخواب (۲۲)
هم ظلمت دا ستبدادى کې بى تاب

(۱۸) وړې: کوچک، وړ وکى (پښتو قاموس ۲ ر ۳۲)

(۱۹) اصل: بې له علم سړى نه کيزي نه کامل

✽ اصل: بل که

(۲۰) التجا: ننوتل، ننواته، پناه گزفتن (افغان قاموس ۱۳۳) غوښتنه ارزو (پښتو -

پښتو تشرېحى قاموس ۱۸۹)

(۲۱) فتحيا ب: بريالى

(۲۲) اصل: استقلال ته بى بيدارکې وله خواب

د آخړه قصيده ده په پښتو كسى چى تقديم سوه په حضور د پښتو كى
بيا به نه ستايم نور څه زه په شعرو كى د ((افغان)) د عاده تل په نيمو شپو كى
ره ته مو كړې باد شاه په خپل مقصد كى كامياب (٢٣)
بل حاضر مجلس ته ور كړې دي نو بيا يې كتاب (٢٤)

((٣))

ترجيع بند د والفاظيتين

موز كه ښه تعليم يافته وای د آثار اوس زموز به وای په دنيا كى اقتدار
هم كامل وای په صنعت كى د كارزار هم به زموز وای د پرهيب په ټول كار
كل جهان دى رسيدلى ومقصود ته به مدار مگرموز خولاتراوسه يوه خوب كى د سهار
د الاشكر چى اعلى حضرت دى د پرهوښيار ورته موز به له پخوانه وړه پر خوار
كل علمونه حاصليز ي په قرار (٢٥) كه تعليم كړې طالبان زموز د وطن په تلوار (٢٦)
په يوه كتاب پسى گرځي خواروزا ر طالبان زموز د وطن په هرديار
كه په فقيه او اصول سى خبردار بيا به خبرنه وي د عربو په اشعار
كه چيرې زده كړې به منطق كى څه گفتار دي به فقه كورې به نظر د استحقار (٢٧)
كه دى حاصل كړې به حساب كى اختصار بيا به نور علمونه دى گڼى بن كزار
نه خبر له مساحت او اقليدس د زميار نه خبر له طبعياتو واقف وي له اخبار
ارسطو منطق پسى گرځي دى بسيار دبېكن (٢٨) منطق تعبى دى په تلوار

(٢٣) اصل : رب ته كړې زموز باد شاه په خپل مقصد كى كامياب
(٢٤) معرف معارف لومړي كال ٣ گڼه ٢٠٠-٢٤ مخونه ١٢٩٨ هـ ش عقرب ٠ د افغان
دغه مسدس د اعلى حضرت امان الله خان په وړاندې په هغه غونډه كى دامير -
محمد شاگرد له خوا لوستل شوى و . چى د اعداد په تعليم د سندونو او هماغه
ښوونځى ته دبېرغ دوركولو په وياړ جوړ شوي وه . غونډه د ١٢٩٨ هـ ش كال
د ميزان په ١٤ د چهارشنبى ورځ جوړه شوې وه (معرف معارف ٢٨ كال ٣ گڼه
١٠ مخ)
(٢٥) اصل : كل علمونه حاصليز ي په دي د كړى په قرار = نيم بيت پنځه هجاويزياتوب
لري .
(٢٦) اصل : تليوار

(٢٧) فرانسس بېكن (١٥٦١-١٦٣٦ع) مشهور انگليسى فيلسوف دي . د لنډن
په ښار كى اوسيده . مشهور اثره ((نوي ارغنون)) نومي (تشكل و تكامل افكار -
فلسفى ١٩٨٠ ص ٢٩-٨١)

علوم که مغرب که مشرق دې رايچ ککار
 کفار چی پرې خبر دې نه کوي معنی عمار
 دی خووي دنصاراله حرفتونه پرهیز گکار
 په دашان کله پرهیز کا څوک لکه ککار
 استعمال دصفوی^(۱۹) په داشان کړی دې په جار
 چی مدام دده په سروې دانگیز دسان دستار
 داین نتیجه دی خبرې ده طلب خوار
 چی دی نه کړي هیچ پروا دزمانی په کارو بار
 که څوک ده ته بی خبر وایی دحسدی په گذار
 مگردی په حقیقت کی بی خبرگی تلوار
 الغرضیه سلوکسوکی څو تن دې بیا په شمار
 چی نوی وتړي په سرد فضیلت یو سپین دستار
 بیا هم هغه عالم فاضل به نه وي خب سردار
 چی والی دچین موڅوک دی هم پادشاه داتار
 نویه ده له شکوې دعالمانو صد هزار
 ولی عالمان دې دنپیانومیراث خوار
 په ایذا (۲۹) او حسد نه دی زما گنه کار
 زه محب دعالمانو هم ددوی یم خدمتگار
 هغه څوک خو کافر کیزي په دې ککار
 چی دی گوري علماته خوار وازار
 اوس خو دا ضرور دی چی موز زده کړوله ککار
 داهنر د فلاح او تجارت هم کنت وکار
 په فرانسې کی دومره پوځکن (۳۰) وي بی شمار
 کله وي زموز دوطن دولی بیخ یاد چکار
 په فرانسې کی له بسوې نه حاصلیزې دامقدار
 لکه دلته دجریب اودقولی وي پی دداوار

(۲) ایذا: محوړول، رپرول، اذیت کول (افغان قاموس ۱ ر ۱۲۵)
 (۳) پوځکن: سماروق (پښتو قاموس ۱ ر ۱۹۹)

د زمکو زراعت په فلاح دى انحصار
 بلکه ټول جهان په زراعت دې موغز ار
 زه چې نظروکړم په حالات د زميندار
 دى واره به تر اسم به صداسم به کوکړد
 دوى خوبى تهديب اوښى هنردى هم نادر
 بلکه بى خبردي په صنعت د کښت وکار
 لا تراوسى هغه درانه جغينه هم بى سپار
 بل لاداجى نه پوهيزي بمسادين (۳۱) هم به شديار (۳۲)
 دوى مدام وي پيرشايي په داسى کار
 چى دوى مړه کړي پوتربله په يوه لپه جوار
 گرچى دهقانان موسى هنردى هم پيرخوار
 بياهم سل محله بهتردي له عابده رشوت خوار
 نه کړي راشيان (۳۳) خوبى رشوته د چاکار
 گويادوى لره حلال دى دامـــــــــــــــــردار
 رسول دى لعنت کړى په راشى باندې باربار
 هم په ده باندې عقاب دى هم عذاب دى د قهار
 په دنيا او په عقبى به بى رسواکړي کردگار
 هغه مخوک چى رشوت اخلى له مسكين عاجزه خوار
 نورخه مه وايه ((افغانه)) په باب د دې مړ دار
 ولى اوس خودوى دى عزتمند او باوقار (۳۴)
 مخه کړم زورى نسته به فلک سفله پـــــــــــــــــرور
 ورته مابه په پنج کړي وېي تحيگرهم خپل تتر (۳۵)

۱ حقرا العباد غلام محى الدين افغان

۳ ربيع الاول سنه ۱۳۳۵ هـ

(۳۱) سادين : زمين شباړ شده (پښتو قاموس ۱ ر ۵۹۴)

(۳۲) شديار : زمين براى زراعت آماده شده (افغان قاموس ۲ ر ۳۲۶)

(۳۳) راشيان = رشوت خواره

(۳۴) دغه پارکى پيري گو وړون او هجاى کښوت او زياتوب لري ، سکتى هم پکى شته .

تريوه حده من جوړ کړ ، خوبيا هم ټول سم نه دي .
 (۳۵) دغه پارکى د سراج الاخبار د کال له ۱۱ گمى ۵ - مخونو فخره اخيستل شوى دى .

بسم الله الرحمن الرحيم

«رب لا تدرك على الارض من الكفر» — ديارا (۳۶)

((۴))

www.libtool.com.cn

زما زره دوينو پاك دى بى قرار
درسول درود به فضل وكرې رسه
ستمون دكارو جى حساب كسرم
دوى په زره كى رحم نسته په اسلام
طاقت نه لرم جى ليز بيان يى وكسرم
ترسايانو كافرانو ووقصد كسرى
سى اخراج مسلمانان تول له پورسه
وروو ورودي ايشياكى (۳۷) هم مفقود سى
دصليب بيرق دپاسه به مكه سى
مسلمانان جى نه وي بيا به نصاري سى
نن يونان باغي له حكم دسلطان سه
انگريزووې جى خيرخواه يود بلوچسو
دقلاّت خان (۴۰) اوس بندي دى به لاهور كى (۲۱) — يوكه دانگريز بلوچستان سباج گذار (۲۲)

(۳۶) ايت: ۲۶ سوره، نوح ۷۱ ايت.

(۳۷) اصل: ورو ورودي به ايشياكى

(۲) غياث (ض) ۲۶۴ دصليب په باب كېنلى دى: بفتح اول وكسرام به معنى سخت
ويه معنى بردار نهاده شده وچوبيست كه ترسايان درناريندند. و به فارسى انرا جليبا
گویند. و نوشته اند كه اين معرب جليپ است. و وجهشرا كه چون عيسى
عليه السلام را بر آسمان بردند. طرطوس نام شخصى را كه هم شكل عيسى بود بر دار
كشيدند. و بعداين واقعه ترسايان آنرا عيسى پنداشتند شكل دارا عيسى از چوب
تراشيد شده و در گلواوختند و تعظيمش كردند.

(۳۹) ناتار: ناراج جبرو ستم. زحمت و مشقت (پښتو قاموس ۳۶۳۲)

(۴۰) دقلاّت د خانانو او پر بلوچستان باندې دانگريز انود تسلط پېښى د پير تفصيل
ته اړه لري چې زه يى به دغه لمن ليك كى نشواى بحايولاى (د تفصيل له باره وگورئ) !
بلوچستان دملك صالح محمد فخرى ۱۶مخ نه وروسته.

(۴۱) اصل: يكه

(۴۲) اصل: يوكه دانگريز سه بلوچستان باج گذار: ججه

وركوونكى (سپينخمسلى پښتور ۲۸)

سرديه: په بالوانا توگى ديوې سيمى نوم دى (د لوى استاد په منځه)

مراکو کی چی دورو زوسره جنگ وه به ایران کی هم دغس حال بکاریزی سرب یی نن مسخرالجیریا کسره داتگریزو پیرفرب په داوینا کسره هیڅ مطلب نورنه لرونه په خپل زړه کی اعانت (۴۴) لره راغلی یوله لیسره غرنی دوی بخان نمایان کړی په ښه شان درمېنان چی یو پخل پریوچی په رڼه کسې فلسطین یی په قبضه کی د اسلام دی په مسیح زمانم چی دوی خواهان دي دا پخوا کلیسی جنگونه نه وه (۴۵) د سلطان صلاح الدین په زمانه کسې له کمارواکرمه سوه په میدان کسې نه قصور وه د اسلام په باب لیکل کسې بیا جنگ وه د طرابلس په افرقه کسې نه سپین زیری یی د سلوکا لیرینسود

اوس فرانس په کسې عزیز دی بی بیکار چی ټول شوي کړگان دي په سردار هم تابع هاسی سلطان د زنگبار چی خیر خواهان یو د ادم د ټول تیار (۴۳) زمیزه تاسو حواموړه آدم پلار دخوارانو کې ومد د برادر وار دوی د غو ظالمان لکه لیوان دي پیرمکار لحاظ خونه کې د کبار اود صغبار به اسلام یی کی دې اسلام وی برترار چی حلاق غوندې موز کاندې په دار په موز باندې له یو لږه د ناتار پلار ټول یورپ چی یورشلم کړه حصار نورو خلاص په هنر (۴۶) اوبه فرار چی روغه یی دامام کړه گوله بار مسلمانان سوه شهیدان هزاره هزار نه به غیز کی دمورطفن شیرخوار

(۴۳) تیار: خاندان، کورنۍ، تیر (افغان قاموس ۱/۳۵۳)

(۴۴) اعانت: مرسته کول، یاري دادن (منتخب ۲۴)

(۴۵) صلیبی جگړې: هنده جنگونه دي چی د لویديزې اروپا نصارا قومونه ۱۱-۱۲-۱۳

پیرن کی کړې دي د دغو جگړو اصلی هدف له مسلمانانو څخه د بیت المقدس

غیرول وه او هر څوک چی به دې جگړې ته ور تلل په ښس ایزه به یی له سوره

توکړه څخه یو صلیب گانده، د صلیب لومړی جگړه د فرانس یو اعظم پیل کسره

اود پرې لښکري د همدغه هیوادوې د دغو جگړو د لویديزې اروپا ملتونه له ختیزو

مسلمانو ملتونو سره اشنا کړل او د فرهنگ په خپرونه کی یی هم اغیزه درلوده

(آريانا دايرة المعارف ۶ ټوک ۴۶۹ مخ)

پخوانا تار = تاراج، يلغار (لسره لغتونه ۷۰۵)

(۴۶) هنریت: ماته (افغان قاموس ۳ ر ۵۹۰)

چی عمل زموز بدل شو حال مویل شو   لکه وي وعید (۴۷) له لوري دقهار
 پیرکلی یی خالی کړه له سر ونه   عمارات خالی یی وسوه بیا به نار
 ستمونه داتلن څه عجب نه دي   چی لږ حال دانگریزانو کړم اظهار
 په ظاهره کی انگریز مذهب تردی   په باطن کی دوی بدتر دنورکار
 اول داچی اوس سالاردوی گنجز دی   چی یی مړ مېدي سورکړی وه په دار
 هغه پوپ (۴۸) چی د مسیح قائم مقام دي   مذهبی ددوی سرداردی هم یی پلار
 چی ده کړی وه بیان ایثالی ته   چی اسلام دی پیراشد (۲۹) اغزی دلار
 پیرثواب دی چی خارلري سله لا ري   هم په لاري کی دېنوي نور آزار
 اتلی داسی استیصال (۵۰) داسلم کړی   لکه سی درواښه دمرغزار
 قلمبند به یی زړه بخړه نه کړي   که ته جوړ کړي قلمونه ټول اشجار

دعاد افغان داده اي خالق

چی دې تل وي ټول دینمن دلیل هم خوار (۵۱)

((الرویاء الصالحة من المباشرات)) (۵۲)

((۵))

مخمس

څه عجب خوب وچی می ولی ده سخر   زه یم به یورپ کی اوگر بحیزم لروبر
 ټول یورپ اخته دي په غوغا په شووشر   یو ترله وژن په توك وه خنجر
 ماوپ دابه ملك وي دسینا (۵۳) یاد بربر (۵۴)

(۴۷) وعید : ترتبه (افغان قاموس ۳ ر. ۵۷۰)

(۴۸) پوپ = پاپ . په رم کی د ټولو کاتولیکانو مذهبی او روحانی مشر (پښتو پښتو)

تشریحی قاموس ۱ ر ۷۶۷)

(۴۹) اشد . پپرکلك (افغان قاموس ۱ ر ۹۹)

(۵۰) استیصال . له بیخه ایستل (افغان قاموس ۱ ر ۹۰)

(۵۱) سراج الاخبار پنجم کال ۹ گڼه ۸ مخ .

(۵۲) نيك خويونه زيري دي .

(۵۳) سینا : یعنی (اېی سینا) واقع افريقاي شرق . مردم ملك مذکور وحشی و خونخوار

ویرحم می باشند .

د روزهای مهمانی گوشت خام گاوانرا میخورند (س) .

(۵۴) بربر افريقای شمالی رامی گویند . (س)

وی کړه پوښتنه له یوځانه بهه مـدا ر
 وایه چی داملك داشانتی (۵۵) که دغوندار (۵۶)
 دى خويه افسوس او به حسرت شوه هغه مـدا ر
 چی داملك دعا تللودا نا يانودی به مـدا ر
 داهغه یورپ دي چی دی بمای ودهنـر
 بیامی له هغه نه استفسارکي په دابـاب
 دوی ولی پروتل دزمانی په دي گـر داب
 ده وي حقیقت کی پرنگیان ووه شـتاب
 چی ورك دي مسلمان س له جهان نه به عذاب
 بکه اوس خودوی سول په دنیاکی به خطـر
 نوك چی وي مغرور به خپل قوت او به حـکـم
 دی خويه زړ پر یوځي به کوهی کی دذلت
 نه بی وي عزت اونه قدرت اونه طاقت
 چی لري مصیبت کا او حاصل کاندې راحت
 بکوک چی پیرمغور وي دهنه خاورې به سـر
 بخت که چاته شا کا که داناوي دجـرمـن
 خپله دانایی به بی به بحان سى شعلـه زن
 نه به درته وایم دفلک په دوروفـن
 نه بحین خلاصیزي له اسیبه مـر دوزن
 سخت ساعت هغه دی چی هوښیارس کوروکـر
 بیامی دهنه نه په دي شان وکی داسـوال
 چی کله به ختمیزي په یورپ کی داجنـجال
 ده وي که چیرې ورك له جرمنیانو سومجـان
 یا که ۱۰۰۰ سى په دنیاکی پیرایمـان
 یا که انگریزان سى له قسمت زیروزه
 بی خويه اسلام سى په دي جنگ کی کامیـاب
 که چیرې کل اتفاق وکړي اسلام ددین په بـاب
 بیابه نه سى په دنیاکی یاره داسی انقـلاب
 اوس خوب پیرغوروی چی اسلام سى فتح یـاب
 ولی دښمنان دي به خپل کورکی سره سـر

(۵۵) درافریقاي جنوبی واقعت (س)
 (۵۶) غوندا : دروسط جهشتان يك قصه است (س)

بيا هغه ويل چې ته هم څوك يې په خپل تن
 چې دلته يې راغلي او صورت دې دى غمجن
 جاوا (۵۷) كه سوماترا (۵۸) كه بورنيو (۵۹) دى ستا وطن
 چې ته داسې بې خبر يې د دنيا له خپرونه سره
 ما ورته بيان كې خپل اصل نام ونشــان
 چېرته چې اوسيزم هغه ملاك دى د افغان
 د پورې زمونږ پملك كې عالمان او فاضلان
 چې دوى وايي د يورپ و حكيمانوته خوا را ن
 بل موز يو د پرمهريه كارو باركې د جمدرد (۶۰)
 بيا راته گديان سوهغه نخوان په دې مضمون
 ستا خوهم څه زده دي ياته هسې پښتون
 ماويل چې پښتانه خودي په علم كې جيحون
 زه يې له هغونه يواډنى سپړي كې مــون
 په اته ژبو پوهيزم درته وايي مختصــر
 يعنې په پښتو او په هندي كې يې ماهـر
 عربى او انگريزي خوهم پوهيزم په ظاهر
 گورمكى او شاستري ته به ښه شان يېه حاضر
 په اردو او په پارس كې ياره زه يې محـرر
 نور علم هم رامعلم دي بيا دره ماش قــدر
 هغه خپه خندا او په تفقه كې استفسار
 ايا تا سوهم پوهيزى به كروز (۶۱) اوسه طيار (۶۲)
 ياكه هسې خان خوستايى د دهلى د پنجسوار
 اوس خو عالمان خانه هغه دي بې گفـتار
 چې دوى جوړ كې درد ناتونه (۶۳) په حكمت او په هنر

(۵۷) د بحر محيط هنديك جزيره كلانست.

(۵۸) سوماترا ګڼدۍ.

(۵۹) بورنيو: از جزاير محيط كسير جزيره كلانست.

(۶۰) يو ډول خنجر دې چې دواړې خواوې يې تيرې وي. (پښتو- پښتو تشرېحى قاموس ۲ ر ۱۳۰۸)

(۶۱) كروز: جهاز جنگى رامېگويد (س)

(۶۲) طيار: بالون (س)

(۶۳) درد نات: جهاز بزرگ جنگى (س)

اوس به درته وایم دخپل شاه علم وهـ
 دی خوښه پوهیزې دخپل قوم به خپروشه
 بل داچی پښه واقف د پوهیزې تورشه
 بحکه موز پرانه یولانراوسه بی خطـ
 ره ته مو ساته دوی س په دې کی دضـ
 بل دې ترقی خواه دخپل وطن دی به دې شان
 چی به ملک کی جاري کړي مکتبونه له احسان
 عرسې ته اجازت دی چی داخل کی پسران
 په مکتب سرکاري کی بی تکلیف بی نقصان
 هرغریب ته به مکتب کی وظیفه ده مقـ
 بل په ملک کی جوړ کړي سرکونه هم انهار
 چی له دوی نه حاصلیزې د دنیا کل اعتبار
 تجارت د شرکتی جاري کړي شهریار
 چی به ده باندې موقوف دي د جهان کارو روزگار
 هم د هر تعلیم د پاره استادان دي میسر
 بل داچی موز نمس یو د طالوت (۶۴) د حقیقت
 چی رب ده ته عطا کړی وقوت هم لیرغیرت
 دهغه ان چی طالوت وکړ به جالوت باندې هیبت
 له طالوت سره خوتنه اوکار ووه کـ
 مرداری کی جالوت به خپل همت اوه خپل سخر (۶۵)

(۶۴) ترتزولسمی او شلمی پیرۍ تراویلووړې به تاریخی تحقیقاتوکی د قدیمو تاریخی
 کتابونه بناد او بیل کیدل چی پښتانه اصلاً سامن نژاده دي، اوحی پښتوري
 عبدالحلیم اثرخولاوس هم په همدې نظر دی. حال داچی دایوه افسانوي
 خیره هیچ بول تاریخی، کلتوري او ژبی اساس نه لري. په نولسمه پیړۍ
 اوحی په اتلسمه پیړۍ کی یخینو مستشرقینو د اثباته کړه چی پښتانه آریایان او
 پښتو یوه آریایی ژبه ده (د تفصیل له پاره وگورۍ ایزه مه د ۱۳۴۲ شکر کال
 ۱ گڼه. د پښتو ادب اصل او نسباً) (د پوهاند د وکتور حبیب الله تـ
 مقاله ۱۲-۱۳ مخونه).

(۶۵) سخر: سنگ بلخمان (س)

سليمان عليه سلام چي و بادشاه دكل عالم
د هغه په زمانه كي خولازيات وه زمونږ حشم
ولي چي اصف دبرخياوه حضرت ته محبت
مونږ به ولي بخان نه ستايو په دنياكي مكرم
هم مونږ به په حرمت او په عزت يو تر محشـر

***

بل نيكه موعبد الرشيد وه (٦٦) ياره هسي غازي نوان
چي مدام به دده نوم وي په دنياكي نمايان
چي دي هم په خوله اوسيه زبان كي وه يك شان
بل دي عالي عمت وه په دنياكي په ښه شان
هم په خوي خصلت كي جانه دي وه لكه نمـر

***

بل خوا احمد شاه در دران وه دافغانان
په ده باندې قايل دي ياره كل مرهتيايان
بل خومو شير شاه وبعثال شيرزيان (٦٧)
له هيتنه يي روان سه همايون مخ په ايران
كه بيان يي عدالت كرم ته به پاتي سي ششدر (٦٨)

---

(٦٦) په دغه مخسكي دافغان له دغه ډول يادونو څخه څرگنديږي
چي ده د پښتنو دانسابوه پخوانيو كتابوكي پراخه مطالعه درلوده. كوم
مسائل چي مرحوم افغان د دغه مخس په دغو دريو بڼوونو كي بيان كسي
د پښتنو دانسابسوه زړ و كتابوكي شته د مثال له پاووگوري (خلاصة الانساب
د حافظ رحمت خان بر يخي تاءليف ٥-٩ مخونه د ١٩٧٣ع كال چاپ،
پښتواكيد يي - پيښور)

(٦٧) ويان : خشمناك ، قهرآلود ، غصه ناك (افغان قاموس ٢ ر ٢٣٧)

(٦٨) ششدر : دكايي په ډول د هغه بجاي له پاره اسمعاليږي چي

خلاصون ترې ناممكن وي ، او — مجازي معنئ : عاجز ،

حيران ، او متحير (غياث ٢٤٧) .

حیدر خان وه یو افغان باغیرت او باحره ———
 چی ده وه حاصل کړی سلطنت په خپل همت
 انگریزی وه خارج له هندوستانه په شپږت
 که چیرې نظام نه وي دانگریزوه م———ت
 که تیپو (۶۹) ورته بیان کړم هغه هم وه لوی اژدر (۷۰)

***

بل مو انگریزانوته معلوم دی شجاعت
 چی دوی ووراختلی ودې ملک ته په غیرت
 اکبر خان وه ښکاره کړی یاره دوي وته همت
 دده په همت باندې پیر قایل دی جرنیل نت (۷۱)
 انگریزان وي شرمیدلی په دې ملک کی مکرر

***

اوچت خودرته وایم چی بیا جنگ وه دمپون———د
 پیرکار سول قتل په دې جنگ کی هم په بن——د
 ونیول غازیانو پیرکار په خپل که———ند
 مردارې په تیر کړل په خنجر کړل چند درجن——د
 وي شړل له ملکه په همت دخپل جم——در

(۶۹) د پیمو اصلی نم ابوالفتح ه فتح علی تیپو و. پلاری سلطان حیدر علی
 نومیده چی دجنوب هندوستان په میسور کی ی سلطنت کړی دی .
 پلاری له (۱۷۶۱-۱۷۸۲ ع پورې اوده له ۱۷۸۲-۱۷۹۱) پورې حکومت کړی
 دی . له انگریزانوسره یی پیر جنگونه کړی دي (تیپو دمیسوریانو په زمري ته وایی)
 سلطان تیپو ۱۷۹۹ ع کال دمی په ۴ له انگریزانوسره په جنگ کی شهید شو
 (وگورې آ پښتو مجله د ۱۹۵۸ کال اگبه ۱۳۵-۱۳۸ مخونه)
 (۷۰) اژدر: ښامار (افغان قاموس ۱ ر ۷۴)

(۷۱) نت: درسته ۱۸۲۱ ع وزیر محمد اکبر خان مرحوم در کابل قتل عام انگریزان
 راکړه بودند . جرنیل (نت) (نات) در آن وقت در قندهار بود واز خوف
 وزیر حرم جهت امداد انگریز ان دران سال
 بطرف کابل روانه نتوانست (س)

بپارانه گویان سه هغه جوان په هس شـان
 زه درنه پرسان کړم حکمت دایرو—لان (۷۲)
 ته خورانه ستایی خپل نیکونه—خپل دوران
 ایا تاسو هم څه کړای سئ په جواب کی زویلان (۷۳)
 یا که هس بخان ته وایی چی موزیو شیرین—
 * * *

افسوز غم افسوز هم افسوز دی صدمه—زوار
 چی زه سم لاجواب په حکمت کس دطیار
 مایل ((افغانه)) اوس همت کړم په خپل کـار
 وې نیسه له ستونی په دایکې (۷۴) که مـردار
 زه وم لایه دې کی چی بیدار سم په بـستر (۷۵)

احقر العباد غلام محی الدین افغان ۲۱ رجب المرجب سنه ۱۳۳۵ هـ ق
 ((کل من علیها فان و یقیی وجه ربک ذوالجلال و الاکرام)) (۷۶)

((۶))

قصیده افغانی

امیده کړه چی همیشه به یی خوشحال
 به دنیا کی دی هرشی لره زوال
 هیڅ یوشی لره ثبات او قرار نسته
 دی ثبات دمحمد ثاتو دیرو حال (۷۷)
 یاد شاهان دگذشته زمانو شو
 چی دوی ووصاحب دجاه اود منال (۷۸)
 خبردار له سکندره کل جهان دی
 چی دی لایه سه له دنیانه بی مجال (۷۹)
 لاشی (۸۰) مرسته چی اجل وده ته راغی
 نه په کاری یاد شاهن سوته اقبال (۸۱)

- (۷۲) ایرویلان = طیاره (س)
 (۷۳) زویلان = جهاز هوایی که ایجاد آن خاص در جرمش شده (س)
 (۷۴) پکی = له پکه یی = تورا (س)
 (۷۵) سراج الاخبار ۶ کال ۲۱ گڼه ۲- آمخونه
 (۷۶) ۲۷ سوره الرحمن ۵۵۵ ایت
 (۷۷) مجال : ناممکن ، ناشده ، ناشونی (افغان قاموس ۳ ر ۲۰۴)
 (۷۸) منال : هستی ، شته ، جایداد (افغان قاموس ۳ ر ۲۳۹)
 (۷۹) مجالی : فرصت ، وخت ، مدار ، وار (افغان قاموس ۳ ر ۲۹۶)
 (۸۰) لاشی : هیڅ شی . ((لا)) دعرب دنفی ((نه)) علامه ده .
 (۸۱) اقبال : طمان کسی را قبول کردن ، و رویه چیزی آوردن ، و پیش آمدن .
 و چیزی پیش کسی داشتن و سعادتمند شدن ، و رو کسی به چیزی گردانیدن .
 -۷۱-
 (منصخب ۷۵)

د بابل او نینوا (۸۲) سلطنتونه د برموکروفر (۸۳) په د اشان تیرسسه وروړه ته که س فصیح لکه سحبان (۸۴) او که فرد (۸۵) فریدون تاته حاصل سی او که عقل دلقمان جمله هم ستاسی اویه ونه که دراز لکه چی عیج سی اویه عدل کی که لکه عمر سی او که ته په قرائت کی ابن کعب (۸۷) سی په شجاعت کی که الذری د ولید سی الخرز چی مکمل په هر صفت سی چی داعی (۸۸) د اجل تاو ته نازل سی

داس تیرسوه لکه تیرسی د چا خیال لکه تیرس په خویشی کی اندک حال او که بی لکه یوسف صاحب جمال او جمشید غوندې دې جام سی مالا مال معمر لکه دنوچ سی ته په کال (۸۶) اورستم غوندې که ته بی قوی بسال که په دیای کی سی عثمان خوش خصال ابودرغوندې که بی صادق مقال اویه خط کی که علی زوی دهلال نه دې سیال وی په دنیا کی نه مثال ته به وکړې له دنیانه ارتحال (۸۹)

ای ((افغانه)) ناصح مه سه ونور جاته
مگر ته که سی کابنده خپل مقال (۹۰)
حقیر العباد غلام محی الدین افغان

-
- (۸۲) اصل : د بابل او د نینوی سلطنتونه
(۸۳) کروفر : خود نمای ، گروبر ، دیرې (افغان قاموس ۳ ر ۱۱۲)
(۸۴) سحبان : د یوسف فصیح خطیب و چی دده فصاحت د مثل حیثیت غوره کړې اویه ۶۷۲ هـ ق کال مړ دی .
(المنجد ۲۴۹ معجم الاعلام الشرق والغرب، نولسم چاپ)
(۸۵) فر : شمشه ، د بدیه ، شان وشوکت (افغان قاموس ۳ ر ۹)
(۸۶) اصل : او که عقل دلقمان جمله ستاسی معمر لکه چی نوح سی ته په کال
(۸۷) کعب (ابن بن - القار الخرجی) د حدیث روایت دی چی ده بصحابه وو ته د قرآن عظیم قرائت کاوه ، د حضرت عثمان د خلافت (۷۳ - ۷۵ هـ ق) وخت کس مړ دی (معجم الاعلام ۱۰۰ المنجد ۴۳۹)
(۸۸) داعی : بلونکی (سپیکلی پستور ۱۲۹)
(۸۹) ارتحال : لیزر دیدل ، لبل ، کوچ کول (افغان قاموس ۱ ر ۶۴)
(۹۰) سراج الاخبار د ۱۳۳۳ هـ ق کال (پنجم کال) ۸ مخ ، ۴ گه

زړه زما په دې له مینې د وطن ———
 هر یو گل مې د وطن پر مټ پر گران دې
 شیرین بخان مې په شیرین وطن فدای
 گلستان مې د وطن لادړه کړاړي
 د وطن په حمایت (۹۱) کې بخان مباح (۹۲) دې
 چې د چاپه سر سودا د وطن نه وې
 چاپه زړه کې چې جنون د وطن نه وې
 که خه پیر (۹۳) دې په جهان کې عزتونه
 ساکنان د خپل وطن چې خوک غیروولی
 د ملت و دین سراج اعلیٰ حضرت دې
 هسې شان شرفی شوي د پوهې دې (۹۶)
 مدرسې او مکتبونه اوس جاري دي
 ښه توبونه اوس جوړېز په کابل کې
 هم اخبار مو شایع کيږي په وطن کې

(۹۱) حمایت : ساتنه ، نگاهېانی (منتخب اللغات ۱۸۳)

(۹۲) مباح : جایز گڼل شوي ، حلال گڼلې (غیاث اللغات ۳۹۵)

(۹۳) اصل : که پیر دې په جهان کې عزتونه

(۹۴) په اوشی لیکوال لومړي ټوک ۶۹ مخ کې دغه پار کې همدومره راغلی دي . نوره
 برخه ماسراج الاخبار د ۴ کان د ۱۷ مخی له ۴ مخ څخه را نقل کړه ، د پښتانه
 شعرا دریم ټولګه د ضمیمې په ۱۰۷-۱۰۸ مخونو کې یې هم اته بیته راوړل شوي
 دي .

(۹۵) غدار : (۱) لنډ پاري (۲) درغلی ، دروهلی ، د رغلي ، خائن (افغان
 قاموس ۲ ۴۶۷)

(۹۶) اصل : که

(۹۷) زمین : په دوو نومونو؟ روزگار ، وخت ، زمان (منتخب اللغات ۲۷۷)

پوښير (۹۸) يې چې جامع دکالالت دي خداي دې دې سالم ساتو، له هر حزن (۹۹)
واقعات موجشم ديد سوه دهرنه هر که پيکن دې، که لندن دې که برلین

اخردعاد ((افغان)) د اده اي صاحبه
www.lib.boo.com.cn

چې اسلام صاحب دجاه (۱۰۰) کړي ذوالمنن (۱۰۱)

«۸»

د حمن بابا پر غزه مخمس

چار دې سمن تر نامه راسه راسه په هجران کې يم ناکامه راسه

زما ورد (۱۰۲) به صبح وشامه راسه راسه اي زمانه زه آرامه راسه راسه

سروقه گل اندامه راسه راسه

واړه خلق دې صنم مدح خوان دي هم له لاسه دې خواران سينه بريان دي

ستاله حسنه يې رونق واړه خوان دي هم همه واړه خوان دې مقتديان دي

د همه واړه و امامه راسه راسه (۱۰۳)

بلرار سمي سه سطله حسنه د خوانسه

ولي ته يې غزال (۱۰۴) چشم هم مطلوب يې دشا هانو

ايمان ور ونکی د شيخانسه د پيرانسه

بي تانسته خه حرمت د عاشقه نسه

د عشاقو اخترامسه راسه راسه

***

مهور زه خوله فراقه زياتی چي

په هغه باندې گول د رحم پيرنسه وي

چي په سوري غمونه پير راتسه وي

خدازده بيا به هس وقت وي که به نسه وي

زه ويرم له ايامسه راسه راسه

(۹۸) له بدير خخه مراد محمود طرزي (۱۸۶۵-۱۹۳۳ع) مرحوم دي.

(۹۹) حزن: غم، اندوه، نول (افغان قاموس ۲ ر ۶۲)

(۱۰۰) جاه: قدر و منزلت (مختب ۱۷۶)

(۱۰۱) ذوالمنن: د ښيگوځاوند (فرهنگ عميد)

(۱۰۲) ورد: هغه دعا چې هره ورځ يې په ټاکلي شمير يا اندازه په ټاکلي وخت کې

ويل کيږي (دوايد لغتنامه دپارلس)

(۱۰۳) د مخمس دغه بند په اصل کې د پيرگو وړه و ماڼه لور د ول جوړ کړ.

(۱۰۴) غزل = آهواره، وېه معني آفتاب نيزارند (غياث ۳۱۰)

په دروغو هس ته ولی ویناکـــــــــــــــــرې
 د وصال وعده همیشه ته په فردا کـــــــــــــــــرې
 خواخوږه مخواخوږه خندا به صاعا جز شیدا کـــــــــــــــــرې
 نن هنګلم دی که وفا کړې که جفا کـــــــــــــــــرې
 چاره نه سی له هنګامه راسه راسه
 * * *

اتمې محبوبه رایت قاسمه خم ابروـــــــــــــــــه
 لب شکره د تدا له گوهره شیرین گوـــــــــــــــــه
 نازنینه ماه جبینه ستم جوـــــــــــــــــه
 پری رویه سنبل مویه پری خوـــــــــــــــــه
 غنبر بویه لاله فامه (۱۰۵) راسه راسه
 * * *

د اجهان کله مکان د انبساط دي (۱۰۶)
 بلکه دی د مسافرو د لاســـــــــــــــــاط دي (۱۰۷)
 په هر لور کی غم موجود مفقود نشـــــــــــــــــاط دي
 مبارک د دوو مینو اختـــــــــــــــــلاط دي (۱۰۹)
 تله دي تله دي له جهان راسه راسه

(۱۰۵) فام : لون ، رنگ (غیاث ۳۱۵)

(۱۰۶) انبساط : غوړیدل ، وپړیدل (افغان قاموس ۱ ر ۱۴۵)

(۱۰۷) رباط : پړاو ، مسافر خانه ، منزلگاه (افغان قاموس ۲ ر ۱۶۳)

(۱۰۸) نشاط : خوښ (منتخب ۶۰۹)

(۱۰۹) اختلاط : مخلوطیدل ، مذاکره ، صحبت (لغات هامیانه ۱۱)

پنج کابل کی م په زړه بله لمبه شوه
 له فراقه می سینه آتشکده (۱۱۰) شوه
 ماغریب لره قاتله دي عشوه (۱۱۱) شوه
 شپه لاپریز ده رڼا ورځ راباندې شپه شوه
 د ((افغان)) ماه تمامه راسه راسه

احقر العباد غلام محی الدین افغان (۱۱۲)

۱۶ ذی الحجة الحرام سنه ۱۳۳۴ هـ ق

فی کمال د باکمال کله همسردی "۹"
 هم قیمت کله گوهر سره حجر دی
 باکمال سړي په مثل د باد شاه دی په لاهره که مغلستان قلندر دی (۱۱۳)
 که لباس دیني کمال وي د زړه غټه شوه
 دایي محل دي (۱۱۴) د حریر (۱۱۵) په خپله خردی
 که لباس د باکمال وي د کرباس شوه (۱۱۶)
 کمال ده لره خلعت دي هېڅکله زېږ دی
 ښوونکي نه لري کمال واوړه افغانه!
 که غش وي لاخو تانه مغلستان سر دی (۱۱۷)

(۱۱۰) آتشکده اوړتون دوهی (افغان قاموس ۱ ر)
 (۱۱۱) عشوه ناز، قریب، حرکت معشوق که دل عاشق بدان فریفته شوه
 (غیاث ۲۹۸)
 (۱۱۲) سراج الاخبار شپږم کال ۱۳۶۰ گڼه دغه مخمسه اوسنی لیکوال
 لومړي ټوک کی هم رااخیستل شوي، مگر ناقص پنځه بنده دي (۷۰-۷۱)
 مخونه (د پښتانه شعرا) دریم ټوک دضمیمې په ۹۰۸ مخ کی یی هم پنځه
 بنده راغلي دي.
 (۱۱۳) قلندر: مجرد وگوشه نشین، ملنگه (افغان قاموس ۳ ر ۷۰)
 (۱۱۴) محل = دخاوي د شاه کپړه (لته) زل، جول، په یوه کاکړي، لنډۍ کی راغلی
 دي:

موري محل پلار دي گونډۍ
 له چاپېدا سوې شين خالۍ
 (پښتو ژبه ۱۵۰ ر)
 (۱۱۵) حریره: (۱) ورېښمنه جامه (۲) ورېښم (افغان قاموس ۲ ر ۱۱)
 (۱۱۶) په دې بخاي کی کرباس د ختم په معنی راغلی ده د دې کلي په باب د ديرو
 تشریحاتو او مفصلو معلوماتوله پاره وگوري (کابل مجله د ۱۳۶۰ کال ۹ گڼه)
 کرباس، دفاضل استاد پوهاند زشاد لیکه ۳۳-۴۳ مخونه
 (۱۱۷) دغه شعر د پښتانه شعرا دریم ټوک له ۷۷۷ مخ څخه واخیستل شو. دغه
 غزله د سراج الاخبار پنځم کال ۱۵ گڼه کی راغلی ده.

دوهمه برخه

www.libtool.com.cn

منشور آثار

حالات خوشحال خان خټک

بطور اختصار از کتب متفرقه افغانی و فارسی نوشته شده

خوشحال خان ولد شهباز خان ولد یحیی خان ولد ملک اکو خان قـــوم

خټک ساکن ملک پور (۱) المعروف به سرائی .

ولادت خوشحال خان :

در سنه ۱۰۲۲ هـ چونکه قوم خټک از قدیم با قوم یوسفزای غناد و عداوت داشت

وهنگامه کارزار همیشه در میان ایشان گرم میبود، ازین سبب پدر مع اجداد

خوشحال خان در جنگهای مردم یوسفزای به قتل رسیده اند .

خوشحال خان در زمان سلطنت شاهجهان از جمله اکابر دولت اوو خان قـــوم

خود بوده هرگاه اورنگ زیب پدر خود را محبوس ساخت خوشحال خان ملازمست

---

(۱) استاد دوست محمد خان مومند (۱۳۵۹ شمسی) در تاریخ مرصع به نوتونـــو

(۱۳۳۳ مخ) کی کنبلی دی : ((سرائی اکوړه د خوشحال بابا مو له اوسکڼ دی،

چې د بابا غورنیکه ملک اکوړه خان ودان کړې وه، ملک پور به یـــو

هم ورته ویل)) .

راخبر باد گلته به وطن اصلی خود مراجعت کرد (۲) و به هزرت و حرمت تمام اوقات خود را به سرمی گذرانید . چونکه خوشحال خان نزد شاهجهان نهایت مقرب و از هواخواهان او بود . سبب خوف که مبادا خان مذکور کدام فتنه برانگیخته شاهجهان را از قید اورهاکسد اورنگ زیب

(۲) دمرحوم افغان دغه خبرې هم له تاريخي متونوسره مطابقت نه لري . په دې برخه کې استاد کامل مرحوم د خوشحال خان د کليات د مقدمې په (ع ف) مخونو کې کښلی دي :

((کله چې شاه جهان د ۱۰۶۲ هـ ق کال د ذي الحجې په ۷ نيټه د ږم وپلوتنديدلو په مرض داخه کيدو په وجه د سلطنت د کار او روزگار منعاجز شو، او نتيجه داچې دده په زامنو کې د تخت او تاج له پاره جنگ وښتو، مشرباد شاهزاده داراشکوه او دويم بادشهمزاده شجاع محان له ووه او درېم او خلوم باد شاهزادگان يعنې اورنگزيب او مراد بخش سره ملگري وو . په دې جنگ کې اورنگ زیب کامياب شو، پلار يې چې د داراشکوه طرفدار و، بندي کړ و، دارايي وژلو، شجاع يې وژ کړ و، مراد سره هم اورنگزيب وران شو لومړي بندي او خو کاله وروسته يې وواژه . دی بادشاه شو او د باجاهي د نيولو په دوران کې خوشحال خان چې له داراشکوه خفه و، په پښتونخوا کې د اورنگزيب مرسته وکړه . خپل تره فيروز خان يې د بهاکو خان مقابلې ته چې د دارا ملگري و، وليږه . فيروز خان بهاکو خان ته شکست ورکړ و، د بهاکو خان ورور سيد خان په جنگ کې ومړ، او بهاکو خان پخپله ژوبل شو . دې نه پس نور وباغي يوسفزو سره هم مقابلې وشوې، د هغوي سرکوب وکړي شوه . په ۱۰۷۰ هـ ق کال خوشحال خان د تيراه په مهم ولاړ او خه موده پسې چې د باغيانو سرکوب وشوه . نو خپلې علاقې ته واپس راغلو او بيا له يوسفزو سره په جنگ جگړه ولگيدو، او د هغوی پر خلاف يې ښې کاميابۍ حاصلې کړې . دغس په پښتونخوا کې هم د نوي حکومت د وقار د قاپوولو د پاره خوشحال خان ښه کار او خدمت وکړ و)) .

ازین جهت قصد حبس خوشحال خان را کرد (۳) و ظاهراً برای او چنان نوشت :

چونکه شما يك شخص دانسته و لایق می باشید همچنانکه در عهد شاه جهان عزت و حرمت داشتید در دربار من نیز شما را به همان تنم عزت و مرتبه عطا کرده خواهد شد .
لذا باید که شما حاضر دربار فیض آثار پادشاه محلیه شوید .

خوشحال خان با وجود کمال و دانش به تحریر افرینفته شد و در سنه ۱۰۲۴ هـ ق از مسکن خو بطرف دهلی سوای جمعیت کثیر روانه گردید - چون به پشاور رسید صودار پشاور فوراً او را به قرار فرمان اورنگ زیب که قبل ازین برای او رسیده بود محبوس کرد و با او گفت اگر شما مبلغ ۴۰ هزار (۴) رویه برای من بدهید شما را رها می کنم ورنه بطوریک باندی بحضور اورنگ زیب پیش خواهد شدید - خوشحال خان به خیال اینکه در وقت شاه جهان خدمات بسیار کرده ام شاید اورنگ زیب علاوه از رهایی به لحاظ حقوق خدمات سابق به مرتبه بزرگ خواهد رسانید - ازین سبب برای صودار مذکور

---

(۳) د خوشحال خان د قید او حبس به باب لکه د نمس نور دیر افسانوی روایات په کتابو اومقالو کی راغلی، چی زیاتره یی له تاریخ متونو او وقایعوسره سرته خوري هرچاپه دي باب یو څه کتبی دي ، خو په دي برخه کی کړه سند د تاریخ توضیح خبرې دي او د دغه متن په شهادت او د یخینو نورو موخینو د کتنو له مخی د خوشحال د حبس علت په پېښور کی د سپ دامیر خواهی له نایب میرزا عبدالرحیم سره دده شخص مخالفت او یخینی نور لوی او وار و عوامل وو، چی د ټولو تفصیل دلی نه جایزی (فراقتنامه مقدمه) (۴) دغه رقم خلونېست زړه نه بلکه پښخوس زړه دی (وگوري! د خوشحال د کلیات مقدمه ق مخ) لوي خان د خوشحال خان خټک په دي باب په خپله ویلی دي :

غوښتی پښخوس زړه روی صوبه دار ماوي دره نه کړم یو پوچک نه یو د پښار

(کلیات ۱۳۶ مخ)

گفت که من جهت شما يك حبه و دینار نمیدهم، بلکه میخواهم که بنده را به دهلی روانه کنید. صوبه دار پشاور خوشحال خان را به حفاظت تمام روانه دهلی کرد. اگر چه اقوام خوشحال خان چند مرتبه برای جنگ و راهانی دادین اوجم شده بودند مگر خوشحال خان ازین اراده شان باز داشت. بالجمله در وسط ماه مبارک رمضان ۱۰۷۴ هـ ق به دهلی رسید (۵) و بعد از عرصه چند دربار، او از حضور اورنگ زیب چنان احکام صادر کردند که خوشحال خان در دهلی محبوس باشد. و عیال و اطفال او در دهلی آورده شود. به مجرد صدور احکام شاهي پسران او به طرف ملک خود روانه شدند، یعنی سعادت خان و میرباز خان جهت آوردن عیالها در وطن خود آمده آنها را به دهلی بردند (۶) بعد از عرصه چهار سال اورنگ زیب

(۵) د ۱۶۶۴ عکال د اپریل له واسطو سره سمون خوري .

(۶) دغه خبره هم سمه نه ده، لومړی داجی میرباز خان د خوشحال خان زوی نه بلکه وروڼی و، او سعادت خان یی زوی دی. دهلی ته د خوشحال تر رسیدو دمخه سعادت خان دده زوی، میرباز خان دده وروڼ او باقی خان تر بڼور دمخه رسېدلی وو، په دې نیامت چی د خوشحال د خلاصون لارې چارې ویلنی مگر کامیاب نه شول، او بیرته وطن ته ستانه شول، که څه هم باچا حکم کړي و، چی د خوشحال اولاده دې دهلی ته راوستلی شی مگر داکارونه شو، او اهل و عیال یی لومړي سیکرۍ او بیا سنگاووته لار له خان دخپلی کورنۍ دغه در بدړي په فراقنامه کی راوړي، چی یو بیت یی دادي :

چی میشته په سنگاوو دي   په عظیم درباب لاهو دي

(فراقنامه (نقداری متن)

او تاریخ مرصع په دې باب کازي : (۰۰۰ حمزه خان ، الله داد خان وغیره یوسفزي

اکثر اکوزي پانښي را غلبه ، دخان علیمن مکان زا هوا زاد یی سیکری کاتلنگ

لــره بوتلل . سرای یی وواهه . باد شاه چــی واوریدل . دي یی

په قلعه درننه پور وځي (ژاوه) (تاریخ مرصع ۱۲۲۶)

خوشحال خان را از حبس‌های داد (۷) و منعی که در عهد شاه جهان داشت برای او داده نه شد. اما او را در زمره ملازمین خود مشلك ساخت بعد از چندی خوشحال خان خود را مع عیال و اطفال یک‌دم حیل از دهلی کشیده به وطن اصلی خود باز آمد. بعد از آن به سبب عنا و عداوت اورنگ زیب چند مرتبه اقوام خود را جمع کرده با افواج او مقابله کرد و در یک یاد و محاربه حریف خود را نیز هزیمت داده است. خوشحال خان از حد زیاد در دیوان خود هجو اورنگ زیب کرده است چنانچه خود خان مذکور میگوید :

که فردوسی چند اشعار در هجو سلطان محمود غزنوی گفته اما من هجو اورنگ زیب را بارها گفته ام.

مذهب خوشحال خان : اهل سنت و جماعت و محب علمائی حقیقی و متشهر از شیخان ریاکار بود.

عادات و اخلاق : خوشحال خان صاحب سلوک، واحسان و مروت و شجاع و سخی بود با وجودیکه در سال مالک بسیار مالغ میشد اما چونکه انرا بطور جوانمردی و سخاوت صرف و بذل می کرد. به قول خود او گاهی بر او زکوٰه واجب نشده بود (۸) شوق شکار را نهایت زیاد داشت. چنانچه تا اخر عمر خود شکار میکرد اگرچه خوشحال خان شعر افغانی و فارسی رامیگفت، مگر شعر گوئی را بد میدانست.

عمر : تاریخ انتقال خوشحال خان معلوم نیست (۹) مگر اغلباً، یقین کرده میشود که

(۷) د خوشحال د حبس او نظر نږدې ۰ موده په ۱۰۲۴ هـ ق کال د څلورمې خورو په وسط کی پیل کړي او په ۱۰۲۹ هـ ق کال یی د عمر د نلت اوید حال د دغه دوره پای ته رسی او بیرته وطن ته راغی .

(کلیات مقدمه، ر مخ)

(۸) خان ویلی دي : نه زکوٰه به ما واجب شو به درست عمر نه قربان

(ارمغان، تصاید ۳۲)

عبد القادر خان خټک (۱۰۶۳-۱۱۲۵ هـ ق) په دې باب کښلی دي : ((سخاوت یی تردې حده ۰ چی شپيته کال کم وپيښده سرداري وکړه زکوٰه پرې واجب نه شه مال یی تر نصاب ونه رسیده)) (گلدشته ۶۸ مخ)

(۹) هغه وخت چی مرحوم افغان په سراج الاخبار کی د لوي خان احوال کښل ، نوله دوي سروداسی استاندنه وو . چی دوي ته یی دده د مړینی نیټه وپوښولس وای . نوڅکه ده په اټکلی توگه دده عمر تر ۸۰ کلنۍ پوري ښوولی دي . حال دا چی لوي خان په ۷۸ کلنۍ د ۱۱۰۰ هـ ق کال دربيع الثاني په اته ویشتم د جمعې ورځ له دنیا سترگی پټس کړي دي چی دغه نیټه د ۱۶۸۹ ع کال فبروري له ۲۰ نیټی او په شمس حساب د حوت له لومړی نیټی سره سمون خوري .

(خوشحال خان خټک د مرحوم استاد کامل ۱۲ مخ
د ۱۹۵۱ ع کال چاپ اداره اشاعت سرحد - پېښور)

صراو ما بین ۷۲ و ۸۰ خواهد بود .

کارنامه‌ای خوشحال خان : خوشحال خان مشهور ترین افغانان و خان زبردست قم ختک بود . قم ختک قبیله ایست کثیر تعداد ، و به سرحد افغانستان و هندوستان مسکن و ماوا دارند .

دیوان خوشحال خان که بهر زخار بند و نصایح و ضرب الامثال و جواهرنا یاب است ، در حجم از کتاب دیوان حافظ (رح) بزرگ می باشد . دیگر در علوم و فنون مختلفه این شخص زاید از یکصد کتاب تصنیف کرده است . اما الحال از تصنیف او همین دیوان و فضل نامه ، و فرخنامه ، و ریاض الحقیقه و عیار دانش (۱۰) ترجمه انوار سهیلی به مشکل میسر میشود . این بدیع افغان در اکثر معقولات و منقولات علامه دهر گذشته است . علاوه ازین خان موصوف در شجاعت و جوانمردی و سخاوت رستم وقت و حاتم دوران خود بود . خوشحال خان پنجاه و شش فرزند زنینه علاوه از دختران کثیر التعداد داشت . که منجمه ایشان ۳۲ فرزند او درجه اعلی شاعر بودند . اقوال او قریب به درجه اعجاز رسیده است ، و اکثر آنها ضرب الامثال گشته اند . اشعار افغانی او بی مثل و اشعار فارسی خوشحال خان بد رجه اعلی میباشد . خوف تطویل اجازه نمیدهد که اشعار او قدری نقل کرده شود تا هم بطور نمونه چهار شعر او را افغانی و فارسی معروض میدارم :

اشعار افغانی

ته یو طلسم یی پی اعتباره   له خاک و بار له آب و ناره
اول هیخ و بیبایه هم هیخ شی   په بحان خبر شه و خدای دپاره
نیستی هستی ده که ته پوهیږي   لوی پستی ده که ته پوهیږي
بده تر هر چه به داجهان کی   خود پرستی ده که ته پوهیږي

(۱۰) دغه کتاب د خوشحال خان نه دي ، بلکه د هغه د لمسی افضل خان ختک (۱۱۸۳ هـ ق م) دي . دغه غلطی مستشرقینو کړې ده ، او د هغو د لیکولو صخی د پښتو لیکوالو لیکوته یی هم سرایت کړی دی . پرنهار د ورن (۱۸۰۵ - ۱۸۸۱ هـ ق) د پښتو منتخبات په مقدمه (۶ مخ) کی دغه کتاب د خوشحال بللی دی . نور و هم دا ډول تیروتنی کړې دي . اصلی خبره داده ، چی دغه کتاب د خوشحال تر مړینی ۲۸ - ۲۹ کاله وروسته ترجمه شوي دی . افضل خان د دغه کتاب ترجمه د ۱۲۸۱ هـ ق کال له صفری وروسته پیل کړي . او د ۱۲۹۱ هـ ق کال د محرم په ۱۳ نیټه یی له ترجمی فارغ شوي دی . دغه کتاب د پارس عیار دانش ترجمه ده . حی پارس لیکوال یی د جلال الدین اکبر (۱۶۳ - ۱۰۱۴ هـ ق) مشهور و . او افضل دی (د گلکس روه د دریم چاپ سريزه ۳۷ مخ ، د فاضل استاد پوهاند رشاد)

اشعار فارسی

يك نيمه به لهو عمر باطل بگذشت   برخی بغم شكل و شمایل بگذشت
ای دل پس ازین مباش چون بی خبر   از بهر خدا که عمرت از چهل گذشت

www.libtool.com

ایضا

امروزه از قصر شاهان خانه ماست   چون آن بت بگرفته به کاشانه ماست
گنجی که کسی به گنج ویران طلبید   زین به مطلب که گنج ویرانه ماست (۱۱)

احقر الصبار غلام محی الدین افغان

۲۷ شوال سنه ۱۳۲۳ هـ

افغانستان د سرو زرو مرغی دی

د املک د هندوستان، بلوچستان د ایران او د چین په میانګ کی پروت دی. دې ملک ته که باغ ارم هرڅوک ووايي، نوی شک نشاي. ولی چی پاک رب د املک بلا تشبیه په مثال د خلد برین پیدا کړی دی، اوبه دې ملک کی سهر سبزغرونه زرغونه چمنونه خوزې اوبه، شیرینی میوې، رنگارنگ گلونه، بنایسته خلق، اویاغیرت سړي زښته (۱۲) لیدي. د دې ملک سیندونه او رودونه د تماشاوونند اړو دي، اوبه هرځای اوبه هرکلی کی لوی لوی ولی اوبه هرکوری لښت (۱۳) بهیزي. د باغونو او د گلشنووی خوشاب نشته. د هر ملک د عجائباتو کور دي د نملو (۱۴) خلقو پخوانی د تیکاو (۱۵) دی. بحکه د یورپ رتلی (۱۶) او د اهریک قابل سړي دلته شاوخواگرځی. د دې ملک په آب و هوا پس د کشمیر هندوستان، سمرقند او د چین ماسچین خلق سرونه وهی اولاسونه ټکوي.

هندوستان سعیر (۱۷) کشمیر دې زمهریر

زموږ وطن دی یاره خلدی نظیـ

(افغان)

د دې ملک خلق په دینداري اوبه غیرت اوبه دوی ماری کی ساری (۱۸) نه لري، اوهیڅوک خپل مخی نه گڼی :

(۱۲) زښته : از حد ا ز حد بسیار (س)

(۱۳) لښتی : جوی خورد (س)

(۱۴) نملو : مصیبت زده گان (س)

(۱۵) تیکاو : جای آرام (س)

(۱۶) رتلی : شرلی، جاته بدرد ویل (ظفر اللغات ۵۱۱)

(۱۷) سعیر : آتش افروخته. وزبانه آتش سوزان (منتخب ۲۹۲)

(۱۸) ساري : مثل، سیاه (س)

که پښتون شی گدا گرد کل جهان غزین تلې د دې وېش دی تریو نان
 هسې شان مهمان نوازه خلق نشته لکه خدای چی پیدا کړی دی افغان
 وپر د ووته زمري شی خوپه کورګۍ له اديبه بخان مړی کی تابه خان
 د هر چا بجای له چی ورشی یو تکلیفه ګټ پوزی درته تیاروي آش و نان

(رضوانی (۱۹)

سلطان سکدرهم د پښتنو په مهمان نوازی او په غیرت باندې قایل سوې وه پرنګیان
 خوهنلوستان ته د سرو زرو مرض وای . مگر په حقیقت کی د ازموږ عزیز وطن د سرو زرو مرضی
 دې ولی چی په دې ملک کی هر قسم غلی ، عجب میوې ، د جواهراتو معدنونه ، د سرو زرو
 کانونه د پستو ځنگلونه د هنجو (۲۰) د منځونه اود سروخښتوبیا بانونه موجود دي . که موږ
 د خپل وطن مقابله د هندوستان سره په دې شان وکړو . نوښای ، یعنی کوه هندوکش
 مو همالیه ، کوه سفید مو بندیاچل ، پغمان مو ، مساري ، آب ایستاده ، مودسانبیر
 جهیل ، هیلمند موجهلم ، اوبه د ګنګاموچو شیر ، ارغنداو مو چناب ، ارغسان مو د
 راولپنډۍ لټی . ترنک موسوان ، کابل مولاهور ، قسند هارمولکهو ، هرات موامرتسر .

(۱۹) میراحمد شاه رضوانی په ۱۲۷۹ هـ ق کال د پېښور په اکبر پور کې زوکړې دې د صوبه
 سرحد په پښتنوکی عالم سړې تیر شوې . په خپلی مورنۍ سربیره په هندي ژبې
 او انګریزي هم پوهید . د پښتو ژبی ګرامری په اردو ژبه لیکلې دي . پخوانیه نومیږي .
 دوه نور مشهور کتابونه یی چی د پنجاب د یونیورسټی د پښتو په نصیب
 کی شامل وو ، یو شکړستان او بل بهارستان . د رضوانی په
 مهمو کتابو کی بل اثر تحفة الاولیاء دی . دې په ۱۳۵۳ هـ ق کال
 وقات شوي د پښتو ژبی شاعر هم وه ، دیوان او نورو
 آثار هم لري .

(پښتانه شعرا ، ج ۲ ص ۶۵۸-۶۶۰؛ د پښتو د ادب تاریخ ۱۱۹-۱۲۰ مخونه)

(۲۰) هنجه : هنگ (س)

بلغ موهستانپور، مینه موند اړاېن او استالف موله کشمیره ډېر زیات دي . همداسې
 زموږ د وطن شیان په مقاله دهندکې ډیر لوی دي بلکه ډیر څیړونه موچیرې نه پید ا
 کيزي له دې سببه د جهان ستر ستر باد شاهان افغانستان ته راغځلیدل ، او خپل
 سرونه یې په دې ملک باندې ماتول ، اولاسونه به یې پس منځل حضرت سلیمان علیه
 السلام چي نښ اوپاد شاه دانس وجسن وه هغه هم په کوه سلیمان باندې خپل تخت
 را کوږ کړی وه اوسلطان سکندر چي د جهان په نیولو له خپل ملک راوتلی وه هغه
 هم په سنه ۳۲۹ ق م کی د حضرت عیسی علیه السلام نه دې ملک ته راغلی وه (۲۱) اوبه
 حدود د قندهار کی یې پخپل نامه باندې یو ښهر آباد کړ ، او هغه ته به یې سکندر آباد
 وایه . (۲۲) اونا درجي راغي په هغه جای باندې یې نادر آباد ښهر تیار کړ ، او احمد شاه
 بابا خو پخپل نوم باندې احمد اباد ښهر جوړ کړ ، او اوس دا هغه قندهار دي چي
 په سبب دخوز و میو د باد شاهانو نومونه ترې بیره سول او خپل ملکي نوم يې پاته سیه .

د افغانستان مشهور څیزونه

د کابل مد رس ، میزان تحقیقات ، (۲۲) کارخانه جات ، اوزیارت د جابرا نصار صاحب

(۲۱) د لته د مولف (افغان) مقصد لــه میلاد نه مخکــی

سنه ده . سکندر په ۳۲۹ ق م کان د ژمــی په اوایلو (نویسـر)

کی کابل ته رسیدهلی و . (تاریخ مختصـر افغانستان

ج ۱ ص ۴۱ ، ۱۳۴۹ شـرکـال ، د کابل چاپ ، د لوی

استاد پوهاند حبیبی تـا لـف) .

(۲۲) سکندر د ۳۲۹ ق م پــه اړي کــی آراکــوزي سکندریه

داوسنــی کــده رار په شاوخوا کــی

جنوبه کړه (تاریخ مختصر ج ۱ ص ۴۰)

د جېمی عالی شانه میلی (۲۳) د کمریو (۲۴) منارچکري (۲۵) د لندرتو تان اوده ن غار .
 دده سبز خټکی ، د چلیا رهندوانی ، د کزې (۲۶) انار ، د جگدک یاقوت ، د آ ب
 زنگانی سکاره ، د جلال آباد نارنج ، گس ، گوبه اود چهارباغ صفا (حضرت صاحب)
 اود لغمان ملخیان اوزیات د مسهرلام صاحب ، د کمر (شیخ باجاصاحب) اونسری
 وریجی . داپې شیخان ، ددره نورنایست ، دشینواری سرشوی ، د لعل پشوری
 جواړي ، دغوربند بادام ، دپنجشیر دایکان ، دجربا پوڅه ، دپغمان دغره حوض ، د بامیانو
 لوی لوی بتان ، په غزنی کی زیارتونه ، بند دسلطان اپو سستینونه ، په قند هارکسی

(۲۳) په ۱۳۲۳ هـ ق کال کی جوړه شوې دینی ټولنه ده ، دسراج الاحکام دتاء لیف
 ټولنه چی پخوا جوړه شوې وه ، او پنځوس تنه دینی علما پکی شامل ووځي یی لسو تنوته
 راتیټ شول . اود میزان التحقیقات شرعیه نوم یی پرکښیږد ، حاجی عبدالرزاق اخندزاده
 اندر یی مشرو (دمیرسید قاسم خان له یاد نښتونوڅخه) . (د لوی استاد په مننه)
 (۲۴) د کابل له پخوانیو میلو څخه یوه هم د جېمی میلی ده . دغه میلی په دحوت له
 لوسه اووځی څخه پیل کیدی ، اود نورو ترورځی به یی دوام کاوه ، دپاچا په گډون -
 دپنار مختلفو طبقاتو په دغوځی گډون کاوه ، سازونه ، محلی سندرې ، لوبې ، اوبشور
 مرسس به پکی ترسره کیدل . دخوراک شیان پکی جلسی او ماهیان وو (لمرجله دوهم کال
 ۱۲ گڼه ۳۰ مخ ۱۳۵۰ میله های بهاری کابل۱ صا)

(۲۵) کمری پولکی دی چی د کابل ښار څخه جنوب ختیځ لوري ته ۱۸ کیلومتره لیري
 دپگرام په ولسوالۍ کی واقع دختیځ طول البلد په ۶۹ درجو ۱۷ دقیقو ۴۸ ثانیو اود شمالی
 عرض البلد په ۳۴ درجو ۲۸ دقیقو او ۲۱ ثانیو کی پروت دی . خلک یی بزگري کوي ، اوزمکی
 یی دلوگر له روده څر ویزي . دمیو باغونه هم لري هوایی له کابله یوڅمته شویږد ،
 اود استوگنۍ لپاره ښه ده (جغرافیایی قاموس ۵ ټوک ۶۴ مخ ۱۳۴۹ ، افغانستان
 اکاډمی)

(۲۶) استاد کهزاد ددغه منار په باب کازي : ((در افق جنوب شرقی روی متیغ کوهی خط
 عمودی سیاه رنگ باریکی معلوم میشود ، این خط عمودی سیاه عبارت از منار (چکري) است
 منارچکري از نظر مفهوم جغرافیایی ، تاریخی ، فرهنگی و معماری یکی از عجایبهم است .

منارچکري که روی تیغه کوه قرار دارد ، به حال موجود در حدود ۲۵ متر یا بیشتر لندی
 دا رد و قطر وقاعده آن در حدود ۷۰ متر است . منارچکري په شکل استوانه یی ساخته
 شده به نحوی که قسمت های بالای آن بتدریج نازک شده میروند حصه سرمه دار
 به شکل زنگ شتراست . . . چنین معلوم میشود که در زمانه های باستان در حصص

فوقانی منار مذکور (چرخه) یعنی (عزاده) که علامه قانون و آئین بودایی بود وضع

شده بود ، منارچکري يك آبدۀ مذهبی بود ، موجودیت از ائین بودایی نمایندگی میکرد

نوموړي استاد اټکل کړي دي ، چی دغه منار په داشوکا په زمانه کی دد ریمی ترمیلاد د مخه
 پهری په لومړۍ نیمایي کی جوړ شوی وي (وگورۍ) ! افغانستان د ریتو تاریخ ص ۲۰۶ -
 (۲۰۷)

(۲۶) اصل : کجی .

خرقه شریفه، د احمد شاه بابا قبر او عالمان، په زار، نههرکي بحای د میا عبدالحکیم صاحب (۲۷) لخوا او چهل زینی (۲۸) دارغند او شکرپاره، سیب واروگان (۲۹) د خشکاوې آب خوش، تورې وځکی میز او انگور، د پنجوایی انار، د بابا ولی صاحب زیارت (۳۰) په خاکریز کې، شاه مقصود بابا کرامت، په ارغسان کې د دارونیکه نسیان، د زمیند اور طالبان د سیابند گول (۳۱) او غوري، د هرات کې مصلاناری.

(۲۷) عبدالحکیم کاکې مشهور په ناناجیو صاحب چې د کدهار کې په میا صاحب مشهور دی. د شاه حسین هوتک په زمانه کې د ۱۱۴۵ هـ ق ش او خوا د کدهار د خلکو

ستر روحانی لارښود و. د زوکړې زمانه یی ۱۰۷۰ هـ ق کال ده او په ۱۳۵۳ هـ ق کال وفات شوی دی. مزار یی د بلوچستان د لور لای په چوتیالی کې دی، اختصار حسن د الایمان، نسب نامه، غلجی، د طریقه، تلقین په نامه پارسی مقاله دده آهاري په کدهار د مشیخت د طریقو جلسله ده ته رسېزي (د میا فقیر الله پیژندلیک ۲۷-۲۸

مخونه. د لوی استاد پوهاند حبیبی تاه لیف). د کدهار په زار، نههرکي د نانچ مخونه تر څنگه یی اوس هم خانقاه شته، او یو مجاورکی هسته پورې.

(۲۸) چهل زینه: لوی استاد حبیبی کښلی دي: ((چهل زینه بر فراز کوه سپوږه طرف غرب شهر قندهار طاق سنگی در کوه تراشیده شده. که مردم آنرا چهل زینه خوانند.

و محمد معصوم آنرا عمارت (پیش طاق) خوانده است و گوید: ((که به فرموده بابر پادشاه در کوهی که موسم به سپوږه است از سنگ بریده اند و آن طاقیست در غایت ارتفاع

و در مدت نه سال هشتاد نفر سنگ را ش هر روز در آنجا کار کرده، باتمام رسانیده اند. الحق جای نفیسی و فرح فراست ۰۰۰)) در طاق چهل زینه کتابه های به خط زیبای نستعلیق

نشر شده است. و در دوسطر دیوار غربی نوشته اند: که بتاریخ ۱۳ شواله سال نه صد و بیست و هشت محمد بابر پادشاه فتح قندهار نمود و در همین سال امر عالی به

بنای این ایوان شریفه نفاذ یافت. ۰۰۰ و در نه صد و پنجاه و سه باتمام رسیده)) او د کښی له مضمونه ښکاري، چې د جوړیدو کار یی په ۹۳۰ هـ ق کال پیل شوی، او په ۹۵۳ هـ ق

کال پای ته رسیدلی دی. (ظهور الدین محمد بابر شاه، ۱۱۳-۱۱۴، ۱۳۵۱ هـ ق کال)

(۲۹) اروگان = شفتالو گان (س)

(۳۰) د کدهار مشاهیر نوی کتاب لیکوال دده په باب لیکلی دی. ((دي د کدهار مشهور پیر او بزرگوار شخصیت دي، چې لویان او واره یی زیارت احترام کوي. مزار یی د کدهار د ښار شمال لویډیز خواته په شپږ کیلو متره کې واقع دی، او د کال په فولسو موسمونو په تیره بیا په پسرلی کې زیات خلک ورغی. په پنجشنبې، چهارشنبې او جمعه په ورځو کې هلته لویه میله جوړېږي. دده اصل نوم یا باحسن ابدال و، د بزرگواری، خرقة عادت د خرگند ولوله له کبله خلک بابا ولی ورته وایي په (۹۲۵ هـ ق) کې په کدهار کې وفات شوي دي.))

(د کدهار مشاهیر ۱۱۲-۱۱۸ مخونه، د محمد ولی

زینی تاه لیف د ۱۳۴۹ ش کال لیکل چاپ)
(۲۱) گوان: د گومر جمع = گومرند (س)

اود حکمتیادبهره په ترکستان کې مزر د شاه اولیاء، د شادیان خړوزي، په بلخ
 کې د عیارانویج، د تاشقراغان انجیر، په میمنه کې زیارت نا صاحب کهنه، په
 ایبک کې تخت درستم، د سنگ چارک تیکه، د قطن آسان، د بدخشان لعل،
 د اندخوی قالین، په کامرد کې د هاجرچینه، د درانیو حوصله، د غلجیو بد دماغ،
 د محمدزیو شان و شوکت، د هزارو میخت کش د قزلباشو سلوک، د جبارخیلو خانان
 د سلیمان خیلو سانگه (۳۲) وهل د حسین خیلو دم وجوف، د ناصرو کدري (۴) د اندرو
 اتیونه، د اوت خیلو دوستی، د ازیکو قهرود ترکمانو قوشخانی، د شغنان حسن، د تاجکو
 کمینی (۳۳) د ساگرپوستانه توب، د احمدزیور ورتوب، د مومند وېرتوب، د تره کوپ وده
 ماري، د منگلو او د توریو بدی د مرهیلو (۳۴) دولت مندی.
 د علی حضرت شعریاري، انصاف اورحم دل، د نایب السلطنه صاحب دانای،
 د معین السلطنه صاحب عدالت، د عین الدوله صاحب غورری، د عضدوله او نور
 شهزادگانو او نورو کاردارانو صداقت او خدمتگاری، د محمود طرزي صاحب فصاحت
 او بلاغت نهایت مشهور دي (۳۵)

یو اعلان په پښتو کی

اول مقصد مو د اعلان دادی چی زموږ مبارکه ژبه رواج پیداکی او هرڅوک دي په
 باب کی د ترقی د پښتو نه نه مضامین په افغانی کی ولیکی، اوبه واسطه د دې اعلان
 ټول پښتو ته څپر ورکوم که څوک زما یاد بل چا د پښتو په مضامینو ایراد لري
 هغه دي خپله مدعا په پښتو کی ولیکی، او د سراج الاخبار مدیر صاحب ته دي راولیزي
 که بنده د هغه له جوابه عاجز سه، هغه ته به پنځوس روپۍ په طور انعام ورکړم.
 او بنده هم شپږ میاشتۍ ده (۳۶)

(۳۲) سانگه = نیزه (س)

(۳۳) کمینی = خاکساري (س)

(۳۴) مرهیلو: سوداگران لوهانۍ وغیرې (س)

احقر العباد غلام محی الدین افغان

(۳۵) سراج الاخبار ۶ کال ۱۷ مې ۳۰ - ۴ مخونه.

(۳۶) سراج الاخبار ۶ کال ۲۳ مې ۴ مخ

د پښتو فولکلور

د پښتو مشهور متلونه

- (۱) نمر به گوته نه پټيزي (۱)
- (۲) د چا سره اومه پاڅه نه خوري
- (۳) که هرڅو غولړ وي بيا يی هم سرته لاروي (۲)
- (۴) تل کاله يی فقيري وکړه د جمعې شپه يی ونه پيژنده
- (۵) دسی غرهسی کړي (۳)
- (۶) ترورځ تيري اوبه بيرته نه جاروزي (۴)
- (۷) که خان يی په ياران يی
- (۸) دې يرو لرگی ديوه غوزي (۵)

(۱) په 'متلونه' نوم اثر (د مرحوم استاد نوري تاليف کی يی په دې بڼه

ضبط کړي دي :
(للمر به د بگوتونه پټيزي)) (ص ۱۲۱، پښتو متلونه د ۱۳۲۷ش کال چاپ)

(۲) بله بڼه يی داسی ده : ((غرکه لور دې لار پر سر بيره ده)) متلونه ص ۱۰۴

(۳) بله بڼه : ((دا غواو دا کړيوي)) شرقی سيمی

(۴) بل شکل يی داسی دي : ((ترورځ چی اوبه تيرې شی، بيرته نه راگرسی))

(روهي متلونه ص ۹۵ د پروفیسور محمد نواز ظاير تدوين او ترتيب د ۱۹۷۵ ع

کال چاپ د پښتو پښتو اکيډمی) رحمان بابا دغه متل په خپل لاندې

بيت کی داسی اخيستی دی :

ترورځ تيرې اوبه بيرته نه جاروزي

نه جاروزي سیر ساعت په بيرته بيا

(د رحمان بابا ديوان ص ۲)

(۵) بله بڼه : دې پري لرگی ديوه غوزی (پښتو متلونه، د استاد بينوا چان او ترتيب

د پښتو خير نوښين الملی مرکز ص ۲۳۰ د ۱۳۵۸ش کال چاپ) بل شکل يی :

((دې پروامسا د يوگيډی)) (روهي متلونه ص ۲۲۶) بل شکل دې پريو لرگی ديوه غوزی

- (۹) که ورورشی ورورشی ورنه خه دخوارئ اورشی (۶)
- (۱۰) په خپل کورکي خوشی هم زمري وي (۷)
- (۱۱) شنی خوبه غلانه چیچلی کیزی (۸)
- www.libtool.com.cn (۱۲) اخترست میره نه دی
- (۱۳) که چرگ نه وای اذان به چا کاوه
- (۱۴) چی بادنه وی پانه نه خوزیزي (۹)
- (۱۵) بی میوست دی
- (۱۶) په یو لاس کی دوې هندوانی اخیستی نه شی (۱۰)
- (۱۷) خپله خوله قلا ده هم بلاده (۱۱)
- (۱۸) دگوربه غاره دی
- (۱۹) دبیزو پرهاردی
- (۲۰) ددوی سخوندردی
- (۲۱) بنیروال دی
- (۲۲) تیللی شې شم زرغونوي

(۶) بله بنه : ((که ورورسوي ، ورورسوي ، که نه ورخه دخوارې خوارې پرور سسی))
متلونه ص ۱۱۷

(۷) په روهي متلونه ص ۷۲ کی ددغه متل درې بنی داسی راغلی دي :
((په خپل کورکي پیشو مزی وي))

((په خپل کورکي سپی بیاوی وي))

((په خپل کورکي میزی هم توریالی وي))

(۸) په متلونه ص ۹۸ کی دغه متل ((خو)) نه لري .

بله بنه : چی چرگ نه و، اذان چا کاوه (متلونه ص ۳۷ مخ)

(۹) چی بادنه وي بوتی نه خوزیزي (روهي متلونه ص ۱۱۸) چی بادنه وي ونیسه
بنوري (متلونه ص ۳۴)

په لحنو پښتی سیمو کی د ((ونی)) پرخای ((ونه)) ویل کیزی .

(۱۰) په یوه لاس کی دوې هندوانی نه اخیستلی کیزی (پښتو متلونه ص ۱۵۵)

(۱۱) خپله خوله هم کلا ده هم بلا (متلونه ص ۲۸)

- (۲۳) په بلو لنډو خيږي
- (۲۲) د يو سفز پو لوز دی نه خلا صيږي
- (۲۵) دکچور يو سيلا ب دي
- www.libtool.com.cn
- (۲۶) زلم کړ شپ دي
- (۲۷) چی اوسى په رنگ په دهغو سى (۱۲)
- (۲۸) مسج په پوزه باندې نه پريږدي (۱۳)
- (۲۹) په يوه چيلا خه د سلو کسومخ خوزيزي (۱۴)
- (۳۰) دنه مير وملك سه بلو (۱۵)
- (۳۱) دکول غوی دی
- (۳۲) دهر چا ته خپل وطن کشمير دی (۱۶)
- (۳۳) دکراستی ملا بند دي (۱۷)
- (۳۲) دکوري آس دی هم يی ختسى هم يی تينسى
- (۳۵) دنينو مير ده
- (۳۶) غوز ونه يی گهل لک يی بايله (۱۸)
- (۳۷) په سر راوړې بلا ده (۱۹)
- (۳۸) ستوري يی الوتى دي (۲۰)

-
- (۱۲) چی اوسى په خوى به دهغو سى (متلونه ص ۳۴)
- (۱۳) نومچ په پوزه نه پريږدي (شرقي سيمى)
- (۱۴) په يوه چيلاخه د سلو مخ خوزيزي (متلونه ص ۲۱) په يوه خپير ه سل مخه داغيزي (شرقي سيمى)
- (۱۵) په متلونه ص ۲۵ کې ((دنه مير وملك سو بلو)) په روڼى متلونه ص ۲۶۵
- دنه مير وملك سويلو
- (۱۶) په متلونه ص ۴۰ کې تر ((هر)) دمخه ((و)) نشته .
- (۱۷) دامتل نه بلکه اصطلاح ده ه د ((کراستى ملا بند کيدل)) بى اعتباره پښتو اصطلاحات او محاورې ۲۰۲ مخ (
- (۱۸) بله بڼه : غوز يی گاته سړی بايلو (متلونه ۱۰۶ مخ) بل شکل : غوز به گسى سړه بايلی (شرقي سيمى)
- (۱۹) بل شکل : په شاراوړې بلا ده . (شرقي سيمى)
- (۲۰) ددې نومونى (اصطلاح) بله بڼه داسى ده : ستوري يی لويديلى دى . ستوري لويدل . د بديختى او طالع اوښتول په مفهوم کاريزي (پښتو اصطلاحات) او محاورې ص ۲۵۴ ، داستان د مرحوم نوري ، پښتوتولنه کابل ۲۰ ۱۳ کال .

- (۳۹) زهر يارزين کړی آس دی
(۴۰) دکور شپه په گورنه وي (۲۱)
(۴۱) دغاړی هاردي
(۴۲) دبنارس تگ دي
(۴۳) دچرگ همپوکی دی
(۴۴) لنگه غوا ده
(۲۵) دژمی اوړدی هرڅوک يی محانته راکاږي
(۲۶) دتروو سچ دی
(۴۷) دژمی شپه ده
(۴۸) له آسمانه شور وارا کوږي (۲۲)
(۴۹) دنز هروگوټ دی
(۵۰) داوبو ماهی دی
(۵۱) ما رخوړلی خوله پرې نه ويريزي (۲۳)
(۵۲) تشی شلومبی (۲۴) شاربی
(۵۳) دمازگيز پرې نمردی
(۵۴) داوسپنی چنسی چيچل دي
(۵۵) دمړی له ذات نه دی
(۵۶) لټ غویي دی

-
- (۲۱) روهی متلونه ص ۲۴۸ کی : په لور ه بنه ضبط دی ، خو په متلونه ، ص ۲۰ کسی :
دکور شپه نه په گور کيزي ، داس هم ويل کيزي : دکور شپه په گورنه وي ، دکور شپه
په کورنه وي .
(۲۲) داهم اصطلاح ده : ((دآسمانه بنورواکبنته کول)) چی دلور قذله پاره دکناپی
په ټول استعماليزي (پښتو اصطلاحات او محاورې ص ۱۷۸-۱۷۹)
(۲۳) بله بنه : مارچيچلی له ————— پرې ويريزي (پښتو متلونه ۴۲۱)

(۲۴) اصل : شلنسی

- (۵۷) دېشکال باران دي
 (۵۸) دهوا مرغی دي
 (۵۹) خالی لونس دی
 (۶۰) دسیې خرمن یی به مخ اجولی دی (۲۵)
 (۶۱) دجولاتنسته ده
 (۶۲) دغشی گذار دي
 (۶۳) دسوال سپړلی دی
 (۶۴) دقیانوس دکال ده
 (۶۵) دبله دگوروان په وشه
 (۶۶) کارغه دزرکی تگ زده کاوه خپل یی هیر شه (۲۶)
 (۶۷) هلته به دي زده سی چی په ادرگ بدرگ دي شپه سی
 (۶۸) ایر اېورغواړي بیر انورغواړي (۲۷)
 (۶۹) دکوندې دوه غوايي وویوین ووتنه بل ننووتنه
 (۷۰) الم نشرخ خو هغه الم نشرخ ده مگر خوله دملانصر وغواړي
 (۷۱) ته به وایی چی ولی بی وهلی دي
 (۷۲) داورسوي په اورغيزي
 (۷۳) دپردي زوی نه خپله رنده لورنه ده (۲۸)
 (۷۴) دکوندې زوی دی
 (۷۵) دخاندملاتسوره ده
 (۷۶) دارهټ (۲۹) منگوتی دی
 (۷۷) دغوړو غوميله دی

- (۲۵) داهم اصطلاح ده : ددسیې پوست پرمخ غوړ ول ((دیی حیاکیدلو، بخیل کیدلو
 په مفهوم استعماليزي (پښتو اصطلاحات او محاورې ص ۱۹۸)
 (۲۶) بله بڼه : کارگه دزرکی تگ کاوه خپل یی هیر شو (متلونه ص ۱۰۸)
 (۲۷) بل شکل : ایر اېورغواړي او بیر انورغواړي (روهي متلونه ص ۲۲)
 (۲۸) بله بڼه : دپردي زوی نه خپله لورنه ده (روهي متلونه ص ۲۰۷)
 (۲۹) اصل : هرهټ

- (۷۸) له خياله د لښکر لونه کوي
- (۷۹) د پوزې پيزوان سه
- (۸۰) دشمر توکميز ده
- (۸۱) پيازدې وي په نيا زدې وي
- (۸۲) د بولې خرڅه ده www.libtool.com.cn
- (۸۳) په شودوسوی او په پوکي (۳۰)
- (۸۴) دخړه ماغزه يی خپورلی دي
- (۸۵) لکه تپوس په نېستی مړ زیاندې غوټه وهی
- (۸۶) د چرگ میخ تبیله ده
- (۸۷) پمینه یی ضرر غوښتی دی
- (۸۸) سودی کاوه سودایی بایلله
- (۸۹) لاسی تور سپی ختلی دی (۳۱)
- (۹۰) چر په خان کی وینی په جهان کی وینی
- (۹۱) چی درانه بارونه وړي خوراک یی محوز دی
- (۹۲) کونډي کونډی اخله د سر سلامتی عواره
- (۹۳) لنډ یی له اوز د سره برابر او له بیخ یی ویوست (۳۲)
- (۹۴) د لوگري چي لوتنه زړه نه وي نولورنه لوتنه اجوي
- (۹۵) له نیمستی نه سپی سکولوي
- (۹۶) هیهت پیت نه لري

-
- (۳۰) په شیدو سوی مستی پوکي (متلونه ص ۱۸) بله بڼه : په شودوسوی شرموبی پوکوي
- (۳۱) لاسی تور سپی ختلی دی (متلونه ص ۱۱۹) بله بڼه : لاسی تورې پشکی (پشی) ختلی دي
- (۳۲) لنډ یی د اوز د سره برابر او له بیخه ووت (متلونه ۱۲۲) په عینو نوروسیمو کی : لنډ یی له اوز د سره برابر او له بیخه ووت

(۹۷) په مینه یی سپی انگولی

(۹۸) سړی د سرکوزي دی

(۹۹) دمټ شپان دی

(۱۰۰) دمابن سنو ادې

(۱۰۱) د جوجري کټ دی

www.libtool.com.cn

(۱۰۲) دخړه لکځ ده چی هره خواته یی کړ وې نیم گر خیزی (۳۳)

(۱۰۳) خرچی دخړه پاته شی غوز دې په بیخ کی بریکي (۳۴)

(۱۰۴) غلبیل ولاړ شه کوزې ته یی وویل چی سوري یی (۳۵)

احقر العباد غلام محی الدین افغان (۳۶)

۱۹ ربیع الثانی سنه ۱۳۳۵ هـ ق

(۳۳) دخړه لکځی دهرې خوالویش کوي یو شان (روهي متلونه ص ۲۱۹) بله بڼه :

دخړه لکځ له هـ سرخوا لويشت کی دوې لويشتی ده (متلونه ۶۲)

(۳۲) خرچی دخړه پاتی شی نو غوز یی بریکه (روهي متلونه ۱۸۳) بله بڼه : خرچی

له خرو پاتی شی غوز یی د بریکولودی (شرقی سیمي)

(۳۵) غلبیل ولاړ سو کوزې ته یی ویل سوري لږې (پښتو متلونه ص ۳۲۹) داسی هم ویل

کيزي : غلبیل کوزي ته وای چی په تاکی لوه سوري دي

(۳۶) دغه متلونه د سراج الاخبار د ۶ کال په ۱۴ گڼه ۸-۹ مخونو کی چاپ شوي دي

د کابل او ننگرهار د پوهنتونونو

www.libtool.com.cn

له خوا د افغان د شپيتم تلين

په وياړ دغه لاندی کتابونه اور سالی

چاپ شوی دی :

(۱) د غلام محی الدین افغان افکار او آثار

(۲) د افغان یاد

(۳) ادبی څېړنې

(۴) پښتو لیکلار

(۵) د پښتو د نوی ادب لاری

(۶) پښتو ډرامه

دوی وروستی رسالی د افغان یاد

په ملتیا خپریږي .

(۷) پښتو متلونېه (د علومو د اکاډمۍ

له خوا)

د چاپ شمیر : ۱۰۰۰ تېوکه

دلورو او مسلکی تحصیلاتو د وزارت مطبعه